

cións situadas en solo rústico, que se rexerán polo establecido no parágrafo anterior.

2. Os bens inmobles de características especiais que, á entrada en vigor da Lei 48/2002, do 23 de decembro, do catastro inmobiliario, consten no catastro inmobiliario conforme a súa anterior natureza, manterán ata o 31 de decembro de 2005 o valor, sen prexuízo da súa actualización cando proceda, así como o réxime de valoración.

A incorporación ao catastro inmobiliario dos restantes inmobles que, conforme esta lei, teñan a condición de bens inmobles de características especiais practícarase antes do 31 de decembro de 2005.

3. A descrición dos bens inmobles contida no catastro inmobiliario no momento da entrada en vigor da Lei 48/2002, do 23 de decembro, do catastro inmobiliario, manterase ata que teña lugar a práctica doutra posterior conforme os procedementos de incorporación regulados nesta lei ou ata que por calquera outro medio se modifique, sen prexuízo da actualización de valores.

Non obstante, será a partir do 1 de xaneiro de 2005 cando se incorporen as titularidades que correspondan conforme os supostos e regras desta lei, sempre que así resulte dos procedementos de declaración, comunicación, solicitude, resolución de discrepancias e inspección catastral previstos nela e iniciados con posterioridade á citada data.

Disposición transitoria segunda. Valoración catastral de bens inmobles rústicos.

O establecido no título II desta lei para a determinación do valor catastral queda en suspenso respecto dos bens inmobles rústicos ata que mediante lei se estableza a data da súa aplicación.

Ata ese momento, o valor catastral dos referidos bens será o resultado de capitalizar ao tres por cento o importe das bases liquidables vixentes para a exacción da Contribución Territorial Rústica e Pecuaria correspondente ao exercicio 1989, obtidas mediante a aplicación dos tipos avaliatorios da dita contribución, prorrogados en virtude do Real decreto lei 7/1988, do 29 de decembro, ou dos que se aprobasen posteriormente en substitución deles, e sen prexuízo da súa actualización anual mediante os coeficientes establecidos e os que establezan as leis de orzamentos xerais do Estado, unha vez incorporadas as alteracións catastrais que experimentasen ou experimenten en cada exercicio.

Disposición transitoria terceira. Constancia documental e rexistral da referencia catastral de bens inmobles rústicos.

Non será de aplicación o establecido no título V desta lei aos bens inmobles rústicos situados nos municipios en que non finalizase a renovación do catastro rústico conforme o previsto na disposición adicional única desta lei.

Disposición transitoria cuarta. Normativa preexistente.

Mentres non se leven a efecto as previsións de desenvolvemento regulamentario contidas nesta lei, continuarán en vigor, en canto non se opoñan a esta, as normas regulamentarias existentes, así como calquera outra dita en desenvolvemento da normativa anterior á Lei 48/2002, do 23 de decembro, do catastro inmobiliario.

As referencias contidas na dita normativa anterior a revisións catastrais, fixacións, revisións e modificacións de valores e modificacións de cadros entenderanse feitas aos procedementos de valoración colectiva xeral ou parcial, ou, se é o caso, ao procedemento de determinación do valor catastral dos bens inmobles de características especiais, e as realizadas a alteracións de orde física,

económica ou xurídica concernente aos bens inmobles, aos feitos, actos ou negocios susceptibles de incorporación no catastro inmobiliario. Igualmente, as referencias anteriores aos cambios de cultivo ou aproveitamento entenderanse realizadas aos cambios de clase de cultivo ou aproveitamento.

De igual forma, as referencias ao procedemento previsto para cambios de natureza e aproveitamento no artigo 71.3 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, na súa redacción dada pola Lei 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, entenderanse feitas ao procedemento simplificado de valoración colectiva.

Disposición transitoria quinta. Procedementos en tramitación.

1. Aos procedementos iniciados antes da entrada en vigor da Lei 48/2002, do 23 de decembro, do catastro inmobiliario, esta non lles será de aplicación, nin tampouco esta lei, rexéndose pola normativa anterior.

2. Os procedementos de rectificación xeral das características catastrais dos bens inmobles de natureza rústica iniciados e non finalizados no momento da entrada en vigor da Lei 24/2001, do 27 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, rexeranse polo establecido na disposición adicional única desta lei, incluído o prazo máximo de 18 meses para a resolución do procedemento, ben que este comezará a contar a partir do 1 de xaneiro de 2002.

Disposición transitoria sexta. Referencias á Lei xeral tributaria.

Ata a entrada en vigor da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, as remisións á dita norma contidas nesta lei entenderanse realizadas á Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria, e á Lei 1/1998, do 26 de febreiro, de dereitos e garantías dos contribuíntes. En particular, as remisións contidas no punto 1 do artigo 16, no punto 2 do artigo 29 e nos puntos 1 e 2 do artigo 36 desta lei entenderanse realizadas, respectivamente, ao artigo 116, aos puntos 4 e 5 do artigo 105 e aos artigos 111 e 112 da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria.

Disposición derradeira primeira. Título competencial.

Esta lei dítase ao amparo do establecido no artigo 149.1.14.^a da Constitución española.

Disposición derradeira segunda. Facultade de desenvolvemento da lei.

Facúltase o Goberno para ditar cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e execución desta lei.

4214 REAL DECRETO LEXISLATIVO 2/2004, do 5 de marzo, polo que se aproba o texto refundido da Lei reguladora das facendas locais. («BOE» 59, do 9-3-2004, e «BOE» 63, do 13-3-2004.)

I

A disposición adicional quinta da Lei 19/2003, do 4 de xullo, sobre réxime xurídico dos movementos de capitais e das transaccións económicas co exterior e

sobre determinadas medidas de prevención do branqueo de capitais, engade unha disposición adicional décimo terceira á Lei 51/2002, do 27 de decembro, de reforma da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, que establece que o Goberno elaborará e aprobará no prazo dun ano a partir da entrada en vigor desta lei o texto refundido da Lei reguladora das facendas locais.

O prazo desta habilitación foi ampliado a 15 meses pola disposición derradeira décimo sexta da Lei 62/2003, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, que modifica a disposición adicional décimo terceira da Lei 51/2002, do 27 de decembro, de reforma da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais.

Esta habilitación ten por finalidade dotar de maior clareza o sistema tributario e financeiro aplicable ás entidades locais mediante a integración nun único corpo normativo da Lei 39/1988, do 28 de decembro, e da Lei 51/2002, do 27 de decembro, en particular determinadas disposicións adicionais e transitorias desta última, contribuíndo con isto a aumentar a seguranza xurídica da Administración tributaria e, especialmente, dos contribuíntes.

Non obstante, esta delegación lexislativa ten o alcance máis limitado dos previstos no número 5 do artigo 82 da Constitución, xa que se circunscribe á mera formulación dun texto único e non inclúe autorización para regularizar, aclarar e harmonizar os textos legais para refundir.

II

A Lei 39/1988, do 28 de decembro, publicada no «Boletín Oficial del Estado» do 30 de decembro de 1988, aprobou unha nova normativa reguladora das facendas locais, na súa vertente tributaria e financeira. Non obstante, desde a súa entrada en vigor, esta lei experimentou diversas modificacións, entre as cales se poden destacar, polo seu carácter recente e a súa transcendencia, as levadas a cabo pola Lei 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, e pola xa comentada Lei 51/2002, do 27 de decembro, a cal supuxo a modificación de múltiples preceptos da Lei 39/1988, do 28 de decembro, e unha reforma de gran transcendencia en todo o réxime tributario e financeiro propio das facendas locais.

O texto refundido aprobado por este real decreto lexislativo integra a Lei 39/1988, do 28 de decembro, tanto o seu articulado como as disposicións adicionais e transitorias cuxa incorporación resulta pertinente, e determinadas disposicións adicionais e transitorias da Lei 51/2002, do 27 de decembro, en particular aquelas cuxa incorporación ao texto refundido resulta procedente para dotalo dunha maior clareza na conxunción entre a Lei 39/1988, do 28 de decembro, e a Lei 51/2002, do 27 de decembro.

Tamén se incorporaron as modificacións que os artigos 15 e 64 da Lei 62/2003, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, realizan á Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais.

En concreto, incorpóranse ao texto refundido as disposicións adicionais primeira, segunda, sétima e oitava e as disposicións transitorias primeira, segunda, terceira, cuarta, quinta, sexta, sétima, oitava, décima, décimo primeira e décimo segunda, todas elas da Lei 51/2002, do 27 de decembro, nalgúns casos coas adaptacións de redacción precisas para darlles o sentido que tiveron na súa incorporación á lei citada.

Así mesmo, no texto refundido recóllense xa expresamente en euros as cotas do imposto sobre vehículos de tracción mecánica, ben como a contía dos gastos

menores non sometidos a intervención previa, con aplicación das regras da Lei 46/1998, do 17 de decembro, sobre a introdución do euro.

III

Este real decreto lexislativo contén un artigo polo que se aproba o texto refundido da Lei reguladora das facendas locais, dúas disposicións adicionais -a primeira regula as remisións normativas aos textos derogados, e a segunda fai referencia á aplicación do réxime especial previsto no título X da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local-; tres disposicións transitorias que regulan a participación das entidades locais nos tributos do Estado para exercicios anteriores ao 1 de xaneiro de 2004 e a aplicación das referencias ás novas leis xeral tributaria e xeral orzamentaria até a súa entrada en vigor; unha disposición derogatoria, que prevé a derogación da Lei 39/1988, do 28 de decembro, e da Lei 51/2002, do 27 de decembro, e unha disposición derradeira de entrada en vigor.

O texto refundido estrutúrase nun título preliminar, seis títulos, 223 artigos, 12 disposicións adicionais, 17 disposicións transitorias e unha disposición derradeira. Así mesmo, inclúese un índice do seu articulado, cuxo obxecto é facilitar a utilización da norma polos seus destinatarios mediante unha rápida localización sistemática dos seus preceptos.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Facenda, de acordo co Consello de Estado e precedendo deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 5 de marzo de 2004,

DISPÕÑO :

Artigo único. *Aprobación do texto refundido da Lei reguladora das facendas locais.*

Apróbase o texto refundido da Lei reguladora das facendas locais, que se inclúe a seguir.

Disposición adicional primeira. *Remisións normativas.*

As referencias normativas efectuadas en ordenanzas e noutras disposicións á Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, e á Lei 51/2002, do 27 de decembro, de reforma da anterior, entenderanse efectuadas aos preceptos correspondentes deste texto refundido.

Disposición adicional segunda. *Réxime especial dos municipios de gran poboación.*

As disposicións desta lei aplicaranse sen prexuízo do réxime especial previsto para os municipios de gran poboación no título X da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local.

Disposición transitoria primeira. *Regulación anterior ao 1 de xaneiro de 2004.*

A participación das entidades locais nos tributos do Estado correspondente aos exercicios iniciados con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2004 rexeráse pola lexislación derogada por este real decreto lexislativo.

Disposición transitoria segunda. *Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.*

Até o 1 de xullo de 2004, data de entrada en vigor da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria,

as referencias efectuadas no texto refundido que aproba este real decreto legislativo á Lei 58/2003, do 17 de decembro, entenderanse realizadas aos correspondentes da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria, e da Lei 1/1998, do 26 de febreiro, de dereitos e garantías dos contribuíntes, nos termos que dispuña a Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais.

Disposición transitoria terceira. *Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria.*

Até o 1 de xaneiro de 2005, data de entrada en vigor da Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria, as referencias efectuadas no texto refundido que aproba este real decreto legislativo á Lei 47/2003, do 26 de novembro, entenderanse realizadas ás correspondentes do texto refundido da Lei xeral orzamentaria, aprobado polo Real decreto legislativo 1091/1988, do 23 de setembro, nos termos en que o dispuña a Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

1. Quedan derogadas todas as disposicións de igual ou de inferior rango que se opoñan a esta lei e, en particular, as seguintes:

a) A Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, excepto as disposicións adicionais primeira, oitava e décimo novena.

b) A Lei 51/2002, do 27 de decembro, de reforma da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, con excepción das disposicións adicionais terceira, cuarta, quinta, sexta, décima, décimo primeira e décimo segunda, así como da disposición transitoria novena.

2. O previsto nesta disposición derogatoria non prexudicará os dereitos da Facenda pública respecto das obrigas devengadas durante a súa vixencia.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

1. Este real decreto legislativo e o texto refundido que aproba entrarán en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

2. Non obstante o anterior, o modelo de financiamento das entidades locais descrito nos capítulos III e IV do título II e nos capítulos III e IV do título III do texto refundido adxunto entrará en vigor o 1 de xaneiro de 2004 e será obxecto de desenvolvemento anual polas leis de orzamentos xerais do Estado, de conformidade coas directrices recollidas no citado texto refundido.

Dado en Madrid o 5 de marzo de 2004.

JUAN CARLOS R.

O ministro do Facenda,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO

TEXTO REFUNDIDO DA LEI REGULADORA DAS FACENDAS LOCAIS

Índice

Título preliminar. Ámbito de aplicación.

Artigo 1. Ámbito de aplicación.

Título I. Recursos das facendas locais.

Capítulo I. Enumeración.

Artigo 2. Enumeración dos recursos das entidades locais.

Capítulo II. Ingresos de dereito privado.

Artigo 3. Definición.

Artigo 4. Réxime xurídico.

Artigo 5. Limitación de destino.

Capítulo III. Tributos.

Sección 1.ª Normas xerais.

Artigo 6. Principios de tributación local.

Artigo 7. Delegación.

Artigo 8. Colaboración.

Artigo 9. Beneficios fiscais, réxime e compensación.

Artigo 10. Recargas e xuros de demora.

Artigo 11. Infraccións e sancións tributarias.

Artigo 12. Xestión.

Artigo 13. Consultas.

Artigo 14. Revisión de actos en vía administrativa.

Sección 2.ª Imposición e ordenación de tributos locais.

Artigo 15. Ordenanzas fiscais.

Artigo 16. Contido das ordenanzas fiscais.

Artigo 17. Elaboración, publicación e publicidade das ordenanzas fiscais.

Artigo 18. Interesados para os efectos de reclamar contra acordos provisionais.

Artigo 19. Recurso contencioso-administrativo.

Sección 3.ª Taxas.

Subsección 1.ª Feito imponible.

Artigo 20. Feito imponible.

Artigo 21. Supostos de non suxeición e de exención.

Artigo 22. Compatibilidade coas contribucións especiais.

Subsección 2.ª Suxeitos pasivos.

Artigo 23. Suxeitos pasivos.

Subsección 3.ª Contía e devengo.

Artigo 24. Cota tributaria.

Artigo 25. Acordos de establecemento de taxas: informe técnico-económico.

Artigo 26. Devengo.

Artigo 27. Xestión.

Sección 4.ª Contribucións especiais.

Subsección 1.ª Feito imponible.

Artigo 28. Feito imponible.

Artigo 29. Obras e servizos públicos locais.

Subsección 2.ª Suxeito pasivo.

Artigo 30. Suxeito pasivo.

Subsección 3.ª Base imponible.

Artigo 31. Base imponible.

Subsección 4.ª Cota e devengo.

Artigo 32. Cota tributaria.

Artigo 33. Devengo.

Subsección 5.ª Imposición e ordenación.

Artigo 34. Acordos de imposición e de ordenación.

Artigo 35. Xestión e recadación.

Subsección 6.ª Colaboración cidadá.

Artigo 36. Colaboración cidadá.

Artigo 37. Asociación administrativa de contribuíntes.

Sección 5.ª Impostos e recargas.

Artigo 38. Impostos e recargas.

Capítulo IV. Participacións nos tributos do Estado e das comunidades autónomas.

Artigo 39. Participacións nos tributos do Estado e das comunidades autónomas.

Capítulo V. Subvencións.

Artigo 40. Subvencións.

Capítulo VI. Prezos públicos.

Sección 1.ª Concepto.

Artigo 41. Concepto.

Artigo 42. Servizos e actividades excluídas.

Sección 2.ª Obrigados ao pagamento.

Artigo 43. Obrigados ao pagamento.

Sección 3.ª Contía e obriga de pagamento.

Artigo 44. Contía.

Artigo 45. Xestión.

Sección 4.ª Cobramento.

Artigo 46. Cobramento.

Sección 5.ª Fixación.

Artigo 47. Fixación.

Capítulo VII. Operacións de crédito.

Artigo 48. Ámbitos subxectivo e obxectivo.

Artigo 49. Finalidade, instrumentos e garantías reais e financeiras.

Artigo 50. Inclusión das operacións de crédito no orzamento aprobado.

Artigo 51. Operacións de crédito a curto prazo.

Artigo 52. Concertación de operacións de crédito: réxime xurídico e competencias.

Artigo 53. Operacións de crédito a longo prazo: réxime de autorización.

Artigo 54. Operacións de crédito a longo prazo de organismos autónomos e sociedades mercantís.

Artigo 55. Central de información de riscos.

Título II. Recursos dos municipios.

Capítulo I. Enumeración.

Artigo 56. Recursos dos municipios.

Capítulo II. Tributos propios.

Sección 1.ª Taxas.

Artigo 57. Taxas.

Sección 2.ª Contribucións especiais.

Artigo 58. Contribucións especiais.

Sección 3.ª Impostos.

Subsección 1.ª Disposición xeral.

Artigo 59. Enumeración de impostos.

Subsección 2.ª Imposto sobre bens inmobles.

Artigo 60. Natureza.

Artigo 61. Feito imponible e supostos de non suxeición.

Artigo 62. Exencións.

Artigo 63. Suxeito pasivo.

Artigo 64. Afección real na transmisión e responsabilidade solidaria na cotitularidade.

Artigo 65. Base imponible.

Artigo 66. Base liquidable.

Artigo 67. Redución en base imponible.

Artigo 68. Duración e contía da redución.

Artigo 69. Valor base da redución.

Artigo 70. Cómputo do período de redución en supostos especiais.

Artigo 71. Cota íntegra e cota líquida.

Artigo 72. Tipo de gravame. Recarga por inmobles urbanos de uso residencial desocupados con carácter permanente.

Artigo 73. Bonificacións obrigatorias.

Artigo 74. Bonificacións potestativas.

Artigo 75. Devengo e período impositivo.

Artigo 76. Declaracións e comunicacións ante o catastro inmobiliario.

Artigo 77. Xestión tributaria do imposto.

Subsección 3.ª Imposto sobre actividades económicas.

Artigo 78. Natureza e feito imponible.

Artigo 79. Actividade económica gravada.

Artigo 80. Proba do exercicio de actividade económica gravada.

Artigo 81. Supostos de non suxeición.

Artigo 82. Exencións.

Artigo 83. Suxeitos pasivos.

Artigo 84. Cota tributaria.

Artigo 85. Tarifas do imposto.

Artigo 86. Coeficiente de ponderación.

Artigo 87. Coeficiente de situación.

Artigo 88. Bonificacións obrigatorias e potestativas.

Artigo 89. Período impositivo e devengo.

Artigo 90. Xestión tributaria do imposto.

Artigo 91. Matrícula do imposto.

Subsección 4.ª Imposto sobre vehículos de tracción mecánica.

Artigo 92. Natureza e feito imponible.

Artigo 93. Exencións.

Artigo 94. Suxeitos pasivos.

Artigo 95. Cota.

Artigo 96. Período impositivo e devengo.

Artigo 97. Xestión tributaria do imposto.

Artigo 98. Autoliquidación.

Artigo 99. Xustificación do pagamento do imposto.

Subsección 5.ª Imposto sobre construcións, instalacións e obras.

Artigo 100. Natureza e feito imponible.

Artigo 101. Suxeitos pasivos.

Artigo 102. Base imponible, cota e devengo.

Artigo 103. Xestión tributaria do imposto. Bonificacións potestativas.

Subsección 6.ª Imposto sobre o incremento de valor dos terreos de natureza urbana.

Artigo 104. Natureza e feito imponible. Supostos de non suxeición.

Artigo 105. Exencións.

Artigo 106. Suxeitos pasivos.

Artigo 107. Base imponible.

Artigo 108. Tipo de gravame. Cota íntegra e cota líquida.

Artigo 109. Devengo.

Artigo 110. Xestión tributaria do imposto.

Capítulo III. Cesión de recadación de impostos do Estado.

Sección 1.ª Alcance e condicións xerais da cesión.

Artigo 111. Ámbito subxectivo.

Artigo 112. Obxecto da cesión.

Artigo 113. Rendementos sobre os cales se aplicarán as porcentaxes obxecto de cesión.

Artigo 114. Revisión.

Sección 2.ª Alcance e condicións específicas da cesión.

Artigo 115. Alcance da cesión e puntos de conexión no imposto sobre a renda das persoas físicas.

Artigo 116. Alcance da cesión e punto de conexión no imposto sobre o valor engadido.

Artigo 117. Alcance da cesión e punto de conexión nos impostos especiais sobre fabricación.

Capítulo IV. Participación dos municipios nos tributos do Estado.

Sección 1.ª Fondo complementario de financiamento.

Artigo 118. Ámbito subxectivo.

Artigo 119. Regra xeral para determinar a participación no fondo complementario de financiamento.

Artigo 120. Regra para determinar a participación no fondo complementario de financiamento do ano base.

Artigo 121. Índice de evolución.

Sección 2.ª Participación do resto de municipios.

Artigo 122. Ámbito subxectivo.

Artigo 123. Determinación do importe total da participación.

Artigo 124. Distribución do importe total da participación.

Artigo 125. Municipios turísticos.

Sección 3.ª Revisión do modelo descrito neste capítulo.

Artigo 126. Revisión.

Capítulo V. Prezos públicos.

Artigo 127. Prezos públicos.

Capítulo VI. Prestación persoal e de transporte.

Sección 1.ª Normas comúns.

Artigo 128. Normas comúns.

Sección 2.ª Prestación persoal.

Artigo 129. Prestación persoal.

Sección 3.ª Prestacións de transporte.

Artigo 130. Prestacións de transporte.

Título III. Recursos das provincias.

Capítulo I. Enumeración.

Artigo 131. Recursos das provincias.

Capítulo II. Recursos tributarios.

Sección 1.ª Taxas.

Artigo 132. Taxas.

Sección 2.ª Contribucións especiais.

Artigo 133. Contribucións especiais.

Sección 3.ª Recargas das provincias.

Artigo 134. Recarga das provincias sobre o imposto sobre actividades económicas.

Capítulo III. Cesión de recadación de impostos do Estado.

Sección 1.ª Alcance e condicións xerais da cesión.

Artigo 135. Ámbito subxectivo.

Artigo 136. Obxecto da cesión.

Sección 2.ª Alcance e condicións específicas da cesión.

Artigo 137. Alcance da cesión e puntos de conexión no imposto sobre a renda das persoas físicas.

Artigo 138. Alcance da cesión e punto de conexión no imposto sobre o valor engadido.

Artigo 139. Alcance da cesión e punto de conexión nos impostos especiais sobre fabricación.

Capítulo IV. Participación das provincias nos tributos do Estado.

Sección 1.ª Participación no fondo complementario de financiamento.

Artigo 140. Ámbito subxectivo.

Artigo 141. Regra xeral para determinar a participación no fondo complementario de financiamento.

Artigo 142. Regra para determinar a participación no fondo complementario de financiamento correspondente ao ano base.

Artigo 143. Índice de evolución.

Sección 2.ª Financiamento da asistencia sanitaria.

Artigo 144. Financiamento da asistencia sanitaria.

Sección 3.ª Participación do resto das provincias e entes asimilados.

Artigo 145. Ámbito subxectivo.

Artigo 146. Determinación do importe da participación.

Capítulo V. Subvencións.

Artigo 147. Subvencións.

Capítulo VI. Prezos públicos.

Artigo 148. Prezos públicos.

Capítulo VII. Outros recursos.

Artigo 149. Outros recursos.

Título IV. Recursos doutras entidades locais.

Capítulo I. Recursos das entidades supramunicipais.

Sección 1.ª Normas comúns.

Artigo 150. Recursos das entidades supramunicipais.

Artigo 151. Contribucións especiais.

Artigo 152. Ingresos tributarios.

Sección 2.ª Áreas metropolitanas.

Artigo 153. Recursos das áreas metropolitanas.

Sección 3.ª Entidades municipais asociativas.

Artigo 154. Recursos das entidades municipais asociativas.

Sección 4.ª Comarcas e outras entidades supramunicipais.

Artigo 155. Recursos das comarcas.

Capítulo II. Recursos das entidades de ámbito territorial inferior ao municipio.

Artigo 156. Recursos das entidades de ámbito territorial inferior ao municipio.

- Título V. Réximes especiais.
- Capítulo I. Balears.
- Artigo 157. Financiamento.
- Capítulo II. Canarias.
- Artigo 158. Financiamento.
- Capítulo III. Ceuta e Melilla.
- Artigo 159. Financiamento.
- Capítulo IV. Madrid.
- Artigo 160. Réxime financeiro especial.
- Capítulo V. Barcelona.
- Artigo 161. Réxime financeiro especial.
- Título VI. Orzamento e gasto público.
- Capítulo I. Dos orzamentos.
- Sección 1.ª Contido e aprobación.
- Artigo 162. Definición.
- Artigo 163. Ámbito temporal.
- Artigo 164. Contido do orzamento xeral.
- Artigo 165. Contido dos orzamentos integrantes do orzamento xeral.
- Artigo 166. Anexos ao orzamento xeral.
- Artigo 167. Estrutura dos estados de ingresos e gastos.
- Artigo 168. Procedemento de elaboración e aprobación inicial.
- Artigo 169. Publicidade, aprobación definitiva e entrada en vigor.
- Artigo 170. Reclamación administrativa: lexitimación activa e causas.
- Artigo 171. Recurso contencioso-administrativo.
- Sección 2.ª Dos créditos e das súas modificacións.
- Artigo 172. Especialidade e limitación dos créditos.
- Artigo 173. Exibilidade das obrigas, prerrogativas e limitación dos compromisos de gasto.
- Artigo 174. Compromisos de gasto de carácter pluri-anual.
- Artigo 175. Baixas por anulación de créditos.
- Artigo 176. Temporalidade dos créditos.
- Artigo 177. Créditos extraordinarios e suplementos de crédito.
- Artigo 178. Créditos ampliables.
- Artigo 179. Transferencias de crédito: límites formais e competencia.
- Artigo 180. Transferencias de crédito: límites obxectivos.
- Artigo 181. Xeracións de crédito.
- Artigo 182. Incorporacións de crédito.
- Sección 3.ª Execución e liquidación.
- Artigo 183. Réxime xurídico.
- Artigo 184. Fases do procedemento de xestión dos gastos.
- Artigo 185. Competencias en materia de xestión de gastos.
- Artigo 186. Ordenación de pagamentos.
- Artigo 187. Plan de disposición de fondos.
- Artigo 188. Responsabilidade persoal.
- Artigo 189. Requisitos previos á expedición de ordes de pagamento.
- Artigo 190. Pagamentos a xustificar. Anticipos de caixa fixa.
- Artigo 191. Feche e liquidación do orzamento.
- Artigo 192. Feche e liquidación do orzamento de organismos autónomos.
- Artigo 193. Liquidación do orzamento con remanente de tesouraría negativo. Remisión a outras administracións públicas.
- Capítulo II. Da tesouraría das entidades locais.
- Artigo 194. Definición e réxime xurídico.
- Artigo 195. Control e réxime contable.
- Artigo 196. Funcións.
- Artigo 197. Caixa e contas bancarias.
- Artigo 198. Medios de ingreso e de pagamento.
- Artigo 199. Xestión da tesouraría.
- Capítulo III. De contabilidade.
- Sección 1.ª Disposicións xerais.
- Artigo 200. Réxime xurídico.
- Artigo 201. Rendición de contas.
- Artigo 202. Exercicio contable.
- Artigo 203. Competencia.
- Artigo 204. Función contable da intervención.
- Artigo 205. Fins da contabilidade pública local.
- Artigo 206. Soporte das anotacións contables.
- Artigo 207. Información periódica para o pleno da corporación.
- Sección 2.ª Estados de contas anuais das entidades locais.
- Artigo 208. Formación da conta xeral.
- Artigo 209. Contido da conta xeral das entidades locais.
- Artigo 210. Competencia.
- Artigo 211. Memorias que acompañan a conta xeral.
- Artigo 212. Rendición, publicidade e aprobación da conta xeral.
- Capítulo IV. Control e fiscalización.
- Artigo 213. Control interno.
- Artigo 214. Ámbito de aplicación e modalidades de exercicio da función interventora.
- Artigo 215. Reparos.
- Artigo 216. Efectos dos reparos.
- Artigo 217. Discrepancias.
- Artigo 218. Informes sobre resolución de discrepancias.
- Artigo 219. Ffiscalización previa.
- Artigo 220. Ámbito de aplicación e finalidade do control financeiro.
- Artigo 221. Control de eficacia.
- Artigo 222. Facultades do persoal controlador.
- Artigo 223. Control externo.
- Disposición adicional primeira. Potestade tributaria das comunidades autónomas sobre materia imponible gravada polo imposto sobre vehículos de tracción mecánica e polo imposto municipal sobre gastos suntuarios, na súa modalidade de aproveitamento de coutos de caza e pesca.
- Disposición adicional segunda. Exixencia de taxa periódica como consecuencia da variación do servizo ou da actividade que se realiza.
- Disposición adicional terceira. Beneficios fiscais.
- Disposición adicional cuarta. Débedas das entidades locais con acredores públicos: modo de compensación e responsabilidade.
- Disposición adicional quinta. Subvencións ás entidades locais por servizos de transporte colectivo urbano.
- Disposición adicional sexta. Actualización da estrutura dos orzamentos das entidades locais.
- Disposición adicional sétima. Aplicación ás comunidades autónomas uniprovinciais.
- Disposición adicional oitava. Réxime especial dos territorios históricos do País Vasco en materia municipal.

c Disposición adicional novena. Esfuerzo fiscal.
Disposición adicional décima. Referencias no imposto sobre actividades económicas.

Disposición adicional décimo primeira. Entidades locais canarias.

Disposición adicional décimo segunda. Aplicación temporal no imposto sobre actividades económicas das bonificacións potestativas e da exención prevista no artigo 82.1.b) desta lei.

Disposición transitoria primeira. Réxime dos beneficios fiscais anteriores á Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais.

Disposición transitoria segunda. Imposto sobre bens inmobles.

Disposición transitoria terceira. Beneficios fiscais no imposto sobre bens inmobles.

Disposición transitoria cuarta. Beneficios fiscais no imposto sobre actividades económicas.

Disposición transitoria quinta. Beneficios fiscais no imposto sobre vehículos de tracción mecánica.

Disposición transitoria sexta. Imposto municipal sobre gastos suntuarios.

Disposición transitoria sétima. Réxime financeiro de Madrid e Barcelona.

Disposición transitoria oitava. Tributación dos bens inmobles de características especiais.

Disposición transitoria novena. Base liquidable dos bens inmobles rústicos.

Disposición transitoria décima. Procedementos en tramitación.

Disposición transitoria décimo primeira. Ordenanzas fiscais e prazos de aprobación do tipo de gravame do imposto sobre bens inmobles e dos cadros de valores, de notificación de valores catastrais e de entrega dos padróns catastrais.

Disposición transitoria décimo segunda. Determinación da base liquidable do imposto sobre bens inmobles.

Disposición transitoria décimo terceira. Bonificacións por inicio de actividade no imposto sobre actividades económicas.

Disposición transitoria décimo cuarta. Exencións no imposto sobre vehículos de tracción mecánica derivadas do artigo 94 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, na súa redacción anterior á Lei 51/2002, do 27 de decembro.

Disposición transitoria décimo quinta. Tipos de gravame do imposto sobre bens inmobles por usos.

Disposición transitoria décimo sexta. Notificacións.

Disposición transitoria décimo sétima. Xestión censal e inspección do imposto sobre actividades económicas.

Disposición derradeira única. Potestade regulamentaria.

TEXTO REFUNDIDO DA LEI REGULADORA DAS FACENDAS LOCAIS

TÍTULO PRELIMINAR

Ámbito de aplicación

Artigo 1. *Ámbito de aplicación.*

1. Teñen a consideración de bases do réxime xurídico financeiro da Administración local, ditadas ao abeiro do artigo 149.1.18.^a da Constitución, os preceptos contidos nesta lei, con excepción dos números 2 e 3 do artigo 186, salvo os que regulan o sistema tributario local, ditados en virtude do disposto no artigo 133 da Constitución e os que desenvolven as participacións nos tributos do Estado a que se refire o artigo 142 da Constitución; todo isto sen prexuízo das competencias exclu-

sivas que corresponden ao Estado en virtude do disposto no artigo 149.1.14.^a da Constitución.

2. Esta lei aplicarase en todo o territorio nacional, sen prexuízo dos réximes financeiros forais dos territorios históricos do País Vasco e Navarra.

3. Igualmente, esta lei aplicarase sen prexuízo dos tratados e convenios internacionais.

TÍTULO I

Recursos das facendas locais

CAPÍTULO I

Enumeración

Artigo 2. *Enumeración dos recursos das entidades locais.*

1. A facenda das entidades locais estará constituída polos seguintes recursos:

a) Os ingresos procedentes do seu patrimonio e demais de dereito privado.

b) Os tributos propios clasificados en taxas, contribucións especiais e impostos e as recargas exixibles sobre os impostos das comunidades autónomas ou doutras entidades locais.

c) As participacións nos tributos do Estado e das comunidades autónomas.

d) As subvencións.

e) Os percibidos en concepto de prezos públicos.

f) O produto das operacións de crédito.

g) O produto das multas e sancións no ámbito das súas competencias.

h) As demais prestacións de dereito público.

2. Para a cobranza dos tributos e das cantidades que como ingresos de dereito público, tales como prestacións patrimoniais de carácter público non tributarias, prezos públicos, e multas e sancións pecuniarias, debe percibir a facenda das entidades locais de conformidade co previsto no número anterior, esta facenda terá atribuídas as prerrogativas establecidas legalmente para a facenda do Estado, e actuará, se for o caso, conforme os procedementos administrativos correspondentes.

CAPÍTULO II

Ingresos de dereito privado

Artigo 3. *Definición.*

1. Constitúen ingresos de dereito privado das entidades locais os rendementos ou produtos de calquera natureza derivados do seu patrimonio, así como as adquisicións a título de herdanza, legado ou doazón.

2. Para estes efectos, considerarase patrimonio das entidades locais o constituído polos bens da súa propiedade, ben como polos dereitos reais ou persoais, de que sexan titulares, susceptibles de valoración económica, sempre que uns e outros non se encontren afectos ao uso ou servizo público.

3. En ningún caso terán a consideración de ingresos de dereito privado os que procedan, por calquera concepto, dos bens de dominio público local.

4. Terán tamén a consideración de ingresos de dereito privado o importe obtido no alleamento de bens integrantes do patrimonio das entidades locais como consecuencia da súa desafectación como bens de dominio público e posterior venda, aínda que até entón estivesen suxeitos a concesión administrativa. En tales

casos, salvo que a lexislación de desenvolvemento das comunidades autónomas prevexa outra cosa, quen fose o último concesionario antes da desafectación terá dereito preferente de adquisición directa dos bens sen necesidade de poxa pública.

Artigo 4. *Réxime xurídico.*

A efectividade dos dereitos da facenda local comprendidos neste capítulo levarase a cabo con suxeición ás normas e procedementos do dereito privado.

Artigo 5. *Limitación de destino.*

Os ingresos procedentes do alleamento ou gravame de bens e dereitos que teñan a consideración de patrimoniais non se poderán destinar ao financiamento de gastos correntes, salvo que se trate de parcelas sobran-tes de vías públicas non edificables ou de efectos non utilizables en servizos municipais ou provinciais.

CAPÍTULO III

Tributos

SECCIÓN 1.ª NORMAS XERAIS

Artigo 6. *Principios de tributación local.*

Os tributos que establezan as entidades locais ao abeiro do disposto no artigo 106.1 da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, respectarán, en todo caso, os seguintes principios:

- a) Non someter a gravame bens situados, actividades desenvolvidas, rendementos orixinados nin gastos realizados fóra do territorio da respectiva entidade.
- b) Non gravar, como tales, negocios, actos ou feitos celebrados ou realizados fóra do territorio da entidade impositora, nin o exercicio ou a transmisión de bens, dereitos ou obrigas que non nacesen nin tivesen que cumprirse nese territorio.
- c) Non implicar obstáculo ningún para a libre circulación de persoas, mercadorías ou servizos e capitais, nin afectar de maneira efectiva a fixación da residencia das persoas ou a localización de empresas e capitais dentro do territorio español, sen que isto obste para que as entidades locais poidan instrumentar a ordenación urbanística do seu territorio.

Artigo 7. *Delegación.*

1. De conformidade co disposto no artigo 106.3 da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, as entidades locais poderán delegar na comunidade autónoma ou noutras entidades locais no territorio das cales estean integradas, as facultades de xestión, liquidación, inspección e recadación tributarias que esta lei lles atribúe.

Así mesmo, as entidades locais poderán delegar na comunidade autónoma ou noutras entidades locais no territorio das cales estean integradas, as facultades de xestión, liquidación, inspección e recadación dos restantes ingresos de dereito público que lles correspondan.

2. O acordo que adopte o pleno da corporación deberá fixar o alcance e mais o contido da referida delegación e publicarse, unha vez aceptada polo órgano correspondente de goberno, referido sempre ao pleno, no suposto de entidades locais no territorio das cales estean integradas, nos boletíns oficiais da provincia e da comunidade autónoma, para xeral coñecemento.

3. O exercicio das facultades delegadas deberase axustar aos procedementos, trámites e medidas en xeral,

xurídicas ou técnicas, relativas á xestión tributaria que establece esta lei e, supletoriamente, ás que prevé a Lei xeral tributaria. Os actos de xestión que se realicen no exercicio de tal delegación serán impugnables conforme o procedemento que corresponda ao ente xestor e, en último termo, ante a xurisdición contencioso-administrativa.

As facultades delegadas serán exercidas polo órgano da entidade delegada que proceda conforme as normas internas de distribución de competencias propias desa entidade.

4. As entidades que ao abeiro do previsto neste artigo asumisen por delegación dunha entidade local todas ou algunhas das facultades de xestión, liquidación, inspección e recadación de todos ou algúns dos tributos ou recursos de dereito público da dita entidade local, poderán exercer tales facultades delegadas en todo o seu ámbito territorial e mesmo no doutras entidades locais que non lle delegasen tales facultades.

Artigo 8. *Colaboración.*

1. De conformidade co disposto no artigo 106.3 da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, as administracións tributarias do Estado, das comunidades autónomas e das entidades locais colaborarán en todas as ordes de xestión, liquidación, inspección e recadación dos tributos locais.

De igual modo, as administracións a que se refire o parágrafo anterior colaborarán en todas as ordes de xestión, liquidación, inspección e recadación dos restantes ingresos de dereito público das entidades locais.

2. En particular, as ditas administracións:

- a) Facilitarán unhas ás outras toda a información que mutuamente se soliciten e, se for o caso, establecerase, para tal efecto, a intercomunicación técnica precisa a través dos respectivos centros de informática.
- b) Prestaranse reciprocamente, na forma que regulamentariamente se determine, a asistencia que interese para os efectos dos seus respectivos cometidos e os datos e antecedentes que se reclamen.
- c) Comunicarán entre si inmediateamente, na forma que regulamentariamente se estableza, os feitos con transcendencia para os tributos e demais recursos de dereito público de calquera delas que se poñan de manifesto como consecuencia de actuacións comprobadoras e investigadoras dos respectivos servizos de inspección.
- d) Poderán elaborar e preparar plans de inspección conxunta ou coordinada sobre obxectivos, sectores e procedementos selectivos.

O previsto neste número enténdese sen prexuízo do réxime legal a que están sometidos o uso e a cesión da información tributaria.

3. As actuacións en materia de inspección ou recadación executiva que se deban efectuar fóra do territorio da respectiva entidade local en relación cos ingresos de dereito público propios desta, serán practicadas polos órganos competentes da correspondente comunidade autónoma cando se deban realizar no ámbito territorial desta, e polos órganos competentes do Estado noutro caso, despois de solicitude do presidente da corporación.

4. As entidades que, ao abeiro do previsto neste artigo, establecesen fórmulas de colaboración con entidades locais para a xestión, liquidación, inspección e recadación dos tributos e demais ingresos de dereito público propios das ditas entidades locais, poderán desenvolver tal actividade colaboradora en todo o seu ámbito territorial e mesmo no doutras entidades locais con que non establecesen fórmula de colaboración nin- gunha.

c
Artigo 9. *Beneficios fiscais, réxime e compensación.*

1. Non se poderán recoñecer outros beneficios fiscais nos tributos locais que os expresamente previstos nas normas con rango de lei ou os derivados da aplicación dos tratados internacionais.

Non obstante, tamén se poderán recoñecer os beneficios fiscais que as entidades locais establezan nas súas ordenanzas fiscais nos supostos expresamente previstos pola lei. En particular, e nas condicións que poidan prever as ditas ordenanzas, estas poderán establecer unha bonificación de até o cinco por cento da cota a favor dos suxeitos pasivos que domicilien as súas débedas de vencemento periódico nunha entidade financeira, anticipen pagamentos ou realicen actuacións que impliquen colaboración na recadación de ingresos.

2. As leis polas cales se establezan beneficios fiscais en materia de tributos locais determinarán as fórmulas de compensación que procedan; as ditas fórmulas terán en conta as posibilidades de crecemento futuro dos recursos das entidades locais procedentes dos tributos respecto dos cales se establezan os mencionados beneficios fiscais.

O anterior non será de aplicación en ningún caso cando se trate dos beneficios fiscais a que se refire o parágrafo segundo do número 1 deste artigo.

3. Cando o Estado outorgue moratorias ou adiamentos no pagamento de tributos locais a algunha persoa ou entidade, quedará obrigado a arbitrar as fórmulas de compensación ou anticipo que procedan en favor da entidade local respectiva.

Artigo 10. *Recargas e xuros de demora.*

Na exacción dos tributos locais e dos restantes ingresos de dereito público das entidades locais, as recargas e xuros de demora exixíranse e determináranse nos mesmos casos, forma e contía que na exacción dos tributos do Estado.

Cando as ordenanzas fiscais así o prevexan, non se exixirá xuro de demora nos acordos de adiamento ou fraccionamento de pagamento que fosen solicitados en período voluntario, nas condicións e termos que prevexa a ordenanza, sempre que se refiran a débedas de vencemento periódico e notificación colectiva e que o pagamento total destas se produza no mesmo exercicio que o do seu devengo.

Artigo 11. *Infraccións e sancións tributarias.*

En materia de tributos locais, aplicarase o réxime de infraccións e sancións regulado na Lei xeral tributaria e nas disposicións que a complementen e desenvolvan, coas especificacións que resulten desta lei e as que, se é o caso, se establezan nas ordenanzas fiscais ao abeiro da lei.

Artigo 12. *Xestión.*

1. A xestión, liquidación, inspección e recadación dos tributos locais realizarase de acordo co previsto na Lei xeral tributaria e nas demais leis do Estado reguladoras da materia, así como nas disposicións dadas para o seu desenvolvemento.

2. A través das súas ordenanzas fiscais as entidades locais poderán adaptar a normativa a que se refire o número anterior ao réxime de organización e funcionamento interno propio de cada unha delas, sen que tal adaptación poida contravir o contido material desa normativa.

Artigo 13. *Consultas.*

En relación coa xestión, liquidación, inspección e recadación dos tributos locais, a competencia para responder ás consultas a que se refire o artigo 88 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, corresponde á entidade que exerza as ditas funcións.

Artigo 14. *Revisión de actos en vía administrativa.*

1. Respecto dos procedementos especiais de revisión dos actos ditados en materia de xestión tributaria, observarase o disposto no artigo 110 da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local e nos parágrafos seguintes:

a) A devolución de ingresos indebidos e a rectificación de erros materiais no ámbito dos tributos locais axustaranse ao disposto nos artigos 32 e 220 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

b) Non serán en ningún caso revisables os actos administrativos confirmados por sentenza xudicial firme.

Os actos ditados en materia de xestión dos restantes ingresos de dereito público das entidades locais tamén estarán sometidos aos procedementos especiais de revisión conforme o previsto neste número.

2. Contra os actos de aplicación e efectividade dos tributos e restantes ingresos de dereito público das entidades locais soamente se poderá interpor o recurso de reposición que a seguir se regula.

a) Obxecto e natureza.—Son impugnables, mediante o presente recurso de reposición, todos os actos ditados polas entidades locais en vía de xestión dos seus tributos propios e dos seus restantes ingresos de dereito público. O anterior enténdese sen prexuízo dos supostos en que a lei prevé a posibilidade de formular reclamacións económico-administrativas contra actos ditados en vía de xestión dos tributos locais; en tales casos, cando os actos fosen ditados por unha entidade local, o presente recurso de reposición será previo á reclamación económico-administrativa.

b) Competencia para resolver.—Será competente para coñecer e resolver o recurso de reposición o órgano da entidade local que ditase o acto administrativo impugnado.

c) Prazo de interposición.—O recurso de reposición interporase dentro do prazo dun mes contado desde o día seguinte ao da notificación expresa do acto cuxa revisión se solicita ou ao de finalización do período de exposición pública dos correspondentes padróns ou matrículas de contribuíntes ou obrigados ao pagamento.

d) Lexitimación.—Poderán interpor o recurso de reposición:

1.º Os suxeitos pasivos e, se é o caso, os responsables dos tributos, así como os obrigados a efectuar o ingreso de dereito público de que se trate.

2.º Calquera outra persoa cuxos intereses lexítimos e directos resulten afectados polo acto administrativo de xestión.

e) Representación e dirección técnica.—Os recorrentes poderán comparecer por si mesmos ou por medio de representante, sen que sexa preceptiva a intervención de avogado nin procurador.

f) Iniciación.—O recurso de reposición interporase por medio de escrito en que se farán constar os seguintes aspectos:

1.º As circunstancias persoais do recorrente e, se for o caso, do seu representante, con indicación do número do documento nacional de identidade ou do código identificador.

2.º O órgano perante que se formula o recurso.

3.º O acto administrativo que se impugna, a data en que se ditou, número do expediente e demais datos relativos a aquel que se consideren convenientes.

4.º O domicilio que sinale o recorrente para efectos de notificacións.

5.º O lugar e a data de interposición do recurso.

No escrito de interposición formularanse as alegacións tanto sobre cuestións de feito como de dereito. Co escrito presentaranse os documentos que sirvan de base á pretensión que se exerce.

Se se solicita a suspensión do acto impugnado, ao escrito de iniciación do recurso xuntaranse os xustificantes das garantías constituídas de acordo coa alínea i) seguinte.

g) Posta de manifesto do expediente.—Se o interesado precisar do expediente de xestión ou das actuacións administrativas para formular as súas alegacións, deberá comparecer para tal obxecto ante a oficina xestora a partir do día seguinte á notificación do acto administrativo que se impugna e antes de que finalice o prazo de interposición do recurso.

A oficina ou dependencia de xestión, baixo a responsabilidade do seu xefe, terá a obriga de pór de manifesto ao interesado o expediente ou as actuacións administrativas que se requiran.

h) Presentación do recurso.—O escrito de interposición do recurso presentarse na sede do órgano da entidade local que ditou o acto administrativo que se impugna ou, no seu defecto, nas dependencias ou oficinas a que se refire o artigo 38.4 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

i) Suspensión do acto impugnado.—A interposición do recurso de reposición non suspenderá a execución do acto impugnado, coas consecuencias legais seguintes, mesmo a recadación de cotas ou dereitos liquidados, xuros e recargas. Os actos de imposición de sancións tributarias quedarán automaticamente suspendidos conforme o previsto na Lei xeral tributaria.

Non obstante, e nos mesmos termos ca no Estado, poderase suspender a execución do acto impugnado en canto dure a substanciación do recurso aplicando o establecido no Real decreto 2244/1979, do 7 de setembro, polo que se regula o recurso de reposición previo ao económico-administrativo, e no Real decreto 391/1996, do 1 de marzo, polo que se aproba o Regulamento de procedemento nas reclamacións económico-administrativas, coas seguintes especialidades:

1.º En todo caso será competente para tramitar e resolver a solicitude o órgano da entidade local que ditou o acto.

2.º As resolucións desestimatorias da suspensión soamente serán susceptibles de impugnación en vía contencioso-administrativa.

3.º Cando se interpoña recurso contencioso-administrativo contra a resolución do recurso de reposición, a suspensión acordada en vía administrativa manterase, sempre que exista garantía suficiente, até que o órgano xudicial competente adopte a decisión que corresponda en relación coa suspensión.

j) Outros interesados.—Se do escrito inicial ou das actuacións posteriores resultaren outros interesados distintos do recorrente, comunicáraselles a interposición do recurso para que no prazo de cinco días aleguen o que ao seu dereito conviñer.

k) Extensión da revisión.—A revisión somete a coñecemento do órgano competente, para a súa resolución, todas as cuestións que ofreza o expediente, fosen ou non formuladas no recurso.

Se o órgano considera pertinente examinar e resolver cuestións non formuladas polos interesados, exporállelas aos que comparecesen no procedemento e concederlles un prazo de cinco días para formularen alegacións.

l) Resolución do recurso.—O recurso será resolto no prazo dun mes contado desde o día seguinte ao da súa presentación, con excepción dos supostos regulados nas alíneas j) e k) anteriores, nos cales o prazo se computará desde o día seguinte a aquel en que se formulen as alegacións ou se deixen transcorrer os prazos sinalados.

O recurso entenderase desestimado cando non se tivese ditado resolución en prazo.

A denegación presunta non exime da obriga de resolver o recurso.

m) Forma e contido da resolución.—A resolución expresa do recurso producirase sempre de forma escrita.

A resolución, que será sempre motivada, conterá unha sucinta referencia aos feitos e ás alegacións do recorrente, e expresará de forma clara as razóns por que se confirma ou revoga total ou parcialmente o acto impugnado.

n) Notificación e comunicación da resolución.—A resolución expresa deberá ser notificada ao recorrente e aos demais interesados, se os houber, no prazo máximo de 10 días desde que aquela se produza.

ñ) Impugnación da resolución.—Contra a resolución do recurso de reposición non se pode interpor de novo este recurso, e os interesados poderán interpor directamente recurso contencioso-administrativo, todo isto sen prexuízo dos supostos en que a lei prevé a interposición de reclamacións económico-administrativas contra actos ditados en vía de xestión dos tributos locais.

SECCIÓN 2.ª IMPOSICIÓN E ORDENACIÓN DE TRIBUTOS LOCAIS

Artigo 15. *Ordenanzas fiscais.*

1. Salvo nos supostos previstos no artigo 59.1 desta lei, as entidades locais deberán acordar a imposición e supresión dos seus tributos propios e aprobar as correspondentes ordenanzas fiscais reguladoras destes.

2. Respecto dos impostos previstos no artigo 59.1, os concellos que decidan facer uso das facultades que lles confire esta lei no atinente á fixación dos elementos necesarios para a determinación das respectivas cotas tributarias, deberán acordar o exercicio de tales facultades e aprobar as oportunas ordenanzas fiscais.

3. Así mesmo, as entidades locais exercerán a potestade regulamentaria a que se refire o número 2 do artigo 12 desta lei, ben nas ordenanzas fiscais reguladoras dos distintos tributos locais, ben mediante a aprobación de ordenanzas fiscais especificamente reguladoras da xestión, liquidación, inspección e recadación dos tributos locais.

Artigo 16. *Contido das ordenanzas fiscais.*

1. As ordenanzas fiscais a que se refire o número 1 do artigo anterior conterán, ao menos:

a) A determinación do feito impositivo, suxeito pasivo, responsables, exencións, reducións e bonificacións, base impositiva e liquidable, tipo de gravame ou cota tributaria, período impositivo e devengo.

b) Os réximes de declaración e de ingreso.

c) As datas da súa aprobación e do comezo da súa aplicación.

Así mesmo, estas ordenanzas fiscais poderán conter, se for o caso, as normas a que se refire o número 3 do artigo 15.

c

Os acordos de aprobación destas ordenanzas fiscais deberanse adoptar simultaneamente aos de imposición dos respectivos tributos.

Os acordos de modificación destas ordenanzas deberán conter a nova redacción das normas afectadas e as datas da súa aprobación e do comezo da súa aplicación.

2. As ordenanzas fiscais a que se refire o número 2 do artigo anterior conterán, alén dos elementos necesarios para a determinación das cotas tributarias dos respectivos impostos, as datas da súa aprobación e o comezo da súa aplicación.

Así mesmo, estas ordenanzas fiscais poderán conter, se for o caso, as normas a que se refire o número 3 do artigo 15.

Os acordos de aprobación de ordenanzas fiscais deberanse adoptar simultaneamente aos de fixación dos elementos regulados naquelas.

Os acordos de modificación desas ordenanzas axustaranse ao disposto no último parágrafo do número anterior.

Artigo 17. *Elaboración, publicación e publicidade das ordenanzas fiscais.*

1. Os acordos provisorios adoptados polas corporacións locais para o establecemento, supresión e ordenación de tributos e para a fixación dos elementos necesarios no atinente á determinación das respectivas cotas tributarias, así como as aprobacións e modificacións das correspondentes ordenanzas fiscais, expóranse no taboleiro de anuncios da entidade durante trinta días, como mínimo, dentro dos cales os interesados poderán examinar o expediente e presentar as reclamacións que consideren oportunas.

2. As entidades locais publicarán, en todo caso, os anuncios de exposición no boletín oficial da provincia ou, se for o caso, no da comunidade autónoma uniprovincial. As deputacións provinciais, os órganos de goberno das entidades supramunicipais e os concellos de poboación superior a 10.000 habitantes deberanos publicar, ademais, nun xornal dos de maior difusión da provincia ou da comunidade autónoma uniprovincial.

3. Finalizado o período de exposición pública, as corporacións locais adoptarán os acordos definitivos que procedan, resolvendo as reclamacións que se presentasen e aprobando a redacción definitiva da ordenanza, a súa derogación ou as modificacións a que se refira o acordo provisorio. No caso non se teren presentado reclamacións, entenderase definitivamente adoptado o acordo, até entón provisorio, sen necesidade de acordo plenario.

4. En todo caso, os acordos definitivos a que se refire o número anterior, incluíndo os provisorios elevados automaticamente a tal categoría, e o texto íntegro das ordenanzas ou das súas modificacións, deberán ser publicados no boletín oficial da provincia ou, cando for o caso, da comunidade autónoma uniprovincial, sen que entren en vigor até se levar a cabo a dita publicación.

5. As deputacións provinciais, consellos, cabidos insulares e, en todo caso, as demais entidades locais cando a súa poboación sexa superior a 20.000 habitantes, editarán o texto íntegro das ordenanzas fiscais reguladoras dos seus tributos dentro do primeiro cuadrimestre do exercicio económico correspondente.

En todo caso, as entidades locais deberán expedir copias das ordenanzas fiscais publicadas a quen as demandar.

Artigo 18. *Interesados para os efectos de reclamar contra acordos provisorios.*

Para os efectos do disposto no número 1 do artigo anterior, terán a consideración de interesados:

a) Os que teñan un interese directo ou resulten afectados por tales acordos.

b) Os colexios oficiais, cámaras oficiais, asociacións e demais entidades legalmente constituídas para velar polos intereses profesionais, económicos ou veciñais, cando actúen en defensa dos que lles son propios.

Artigo 19. *Recurso contencioso-administrativo.*

1. As ordenanzas fiscais das entidades locais a que se refire o artigo 17.3 desta lei rexerán durante o prazo, determinado ou indefinido, previsto nelas, sen que caiba contra elas outro recurso que o contencioso-administrativo, que se poderá interpor, a partir da súa publicación no boletín oficial da provincia, ou, se é o caso, da comunidade autónoma uniprovincial, na forma e nos prazos que establecen as normas reguladoras desa xurisdición.

2. Se por resolución xudicial firme resultaren anulados ou modificados os acordos locais ou o texto das ordenanzas fiscais, a entidade local estará obrigada a adecuar aos termos da sentenza todas as actuacións que leve a cabo con posterioridade á data en que aquela lle sexa notificada. Salvo que expresamente o prohibise a sentenza, manteranse os actos firmes ou consentidos ditados ao abeiro da ordenanza que posteriormente resulte anulada ou modificada.

SECCIÓN 3.ª TAXAS

Subsección 1.ª *Feito imposable*

Artigo 20. *Feito imposable.*

1. As entidades locais, nos termos previstos nesta lei, poderán establecer taxas pola utilización privativa ou o aproveitamento especial do dominio público local, ben como pola prestación de servizos públicos ou a realización de actividades administrativas de competencia local que se refiran, afecten ou beneficien de modo particular os suxeitos pasivos.

En todo caso, terán a consideración de taxas as prestacións patrimoniais que establezan as entidades locais por:

A) A utilización privativa ou o aproveitamento especial do dominio público local.

B) A prestación dun servizo público ou a realización dunha actividade administrativa en réxime de dereito público de competencia local que se refira, afecte ou beneficie de modo particular o suxeito pasivo, cando se produza calquera das circunstancias seguintes:

a) Que non sexan de solicitude ou recepción voluntaria para os administrados. Para estes efectos non se considerará voluntaria a solicitude ou a recepción por parte dos administrados:

Cando veña imposta por disposicións legais ou regulamentarias.

Cando os bens, servizos ou actividades requiridos sexan imprescindibles para a vida privada ou social do solicitante.

b) Que non sexan prestados ou realizados polo sector privado, estea ou non establecida a súa reserva a favor do sector público conforme a normativa vixente.

2. Entenderase que a actividade administrativa ou servizo afecta ou se refire ao suxeito pasivo cando fose motivado directa ou indirectamente por este en razón de que as súas actuacións ou omisións obriguen as entidades locais a realizaren de oficio actividades ou a prestaren servizos por razóns de seguranza, salubridade, de abastecemento da poboación ou de orde urbanística, ou calquera outra.

3. Conforme o previsto no número 1 anterior, as entidades locais poderán establecer taxas por calquera suposto de utilización privativa ou aproveitamento especial do dominio público local, e, en particular, polos seguintes:

- a) Extracción de area e doutros materiais de construción en terreos de dominio público local.
- b) Construción en terreos de uso público local de neveiras ou de cisternas ou alxibes onde se recollan as augas pluviais.
- c) Balnearios e outros aproveitamentos de augas que non consistan no uso común das públicas.
- d) Vertedura e desaugamento de canos e outras instalacións análogas en terreos de uso público local.
- e) Ocupación do subsolo de terreos de uso público local.
- f) Apertura de gabias, catas e sondaxes en terreos de uso público local, inclusive estradas, camiños e demais vías públicas locais, para a instalación e reparación de tubaxes, conducións e outras instalacións, así como calquera remoción de pavimento ou beirarrúas na vía pública.
- g) Ocupación de terreos de uso público local con mercadorías, materiais de construción, entullo, cercas de obra, puntais, cabaletes, estadas e outras instalacións análogas.
- h) Entradas de vehículos a través das beirarrúas e reservas de vía pública para aparcadoiro exclusivo, paraxe de vehículos, carga e descarga de mercadorías de calquera clase.
- i) Instalación de reixas de pisos, lucernarios, respiradoiros, portas de entrada, bocas de carga ou elementos análogos que ocupen o solo ou subsolo de toda clase de vías públicas locais, para dar luces, ventilación, acceso de persoas ou entrada de artigos a sotos ou semisotos.
- j) Ocupación do voo de toda clase de vías públicas locais con elementos construtivos cerrados, terrazas, miradoiros, balcóns, marquesiñas, toldos, tornaventos e outras instalacións semellantes, que voen sobre a vía pública ou que sobresaian da liña de fachada.
- k) Tendidos, tubaxes e galerías para as conducións de enerxía eléctrica, auga, gas ou calquera outro fluído incluídos os postes para liñas, cables, illadores, caixas de amarre, de distribución ou de rexistro, transformadores, raís, básculas, aparellos para venda automática e outros análogos que se establezan sobre vías públicas ou outros terreos de dominio público local ou que voen sobre eles.
- l) Ocupación de terreos de uso público local con mesas, cadeiras, tribunas, taboados e outros elementos análogos, con finalidade lucrativa.
- m) Instalación de quioscos na vía pública.
- n) Instalación de postos, barracas, casetas de venda, espectáculos, atraccións ou recreo, situados en terreos de uso público local, así como industrias de rúa e ambulantes e rodaxe cinematográfica.
- ñ) Portadas, escaparates e vitrinas.
- ou) Rodaxe e arrastre de vehículos que non se encontren gravados polo imposto sobre vehículos de tracción mecánica.
- p) Tránsito de gando sobre vías públicas ou terreos de dominio público local.
- q) Muros de contención ou sostemento de terras, edificacións ou cercas, xa sexan definitivas ou provisórias, en vías públicas locais.
- r) Depósitos e aparellos distribuidores de combustible e, en xeral, de calquera artigo ou mercadoría, en terreos de uso público local.
- s) Instalación de anuncios ocupando terreos de dominio público local.
- t) Construción en estradas, camiños e demais vías públicas locais de bueiros e pasos sobre foxos e en terra-

pléns para vehículos de calquera clase, así como para a pasaxe do gando.

u) Estacionamento de vehículos de tracción mecánica nas vías dos municipios dentro das zonas que para tal efecto se determinen e coas limitacións que se puidesen establecer.

4. Conforme o previsto no número 1 anterior, as entidades locais poderán establecer taxas por calquera suposto de prestación de servizos ou de realización de actividades administrativas de competencia local e, en particular, polos seguintes:

- a) Documentos que expidan ou de que entendan as administracións ou autoridades locais, por instancia de parte.
- b) Autorización para utilizar en placas, patentes e outros distintivos análogos o escudo da entidade local.
- c) Outorgamento de licenzas ou autorizacións administrativas de autotaxis e demais vehículos de aluguer.
- d) Gardaría rural.
- e) Voz pública.
- f) Vixilancia especial dos establecementos que o soliciten.
- g) Servizos de competencia local que especialmente sexan motivados pola celebración de espectáculos públicos, grandes transportes, pasos de caravana e calquera outra actividade que esixa a prestación deses servizos especiais.
- h) Outorgamento das licenzas urbanísticas exixidas pola lexislación do solo e ordenación urbana.
- i) Outorgamento das licenzas de apertura de establecementos.
- j) Inspección de vehículos, caldeiras de vapor, motores, transformadores, ascensores, montacargas e outros aparellos e instalacións análogas de establecementos industriais e comerciais.
- k) Servizos de prevención e extinción de incendios, de prevención de ruínas, construcións e derrubas, salvamentos e, en xeral, de protección de persoas e bens, comprendéndose tamén o mantemento do servizo e a cesión do uso de maquinaria e equipamento adscritos a estes servizos, tales como escadas, cubas, motobombas, barcas, etcétera.
- l) Servizos de inspección sanitaria así como os de análises químicas, bacteriolóxicas e calquera outro de natureza análoga e, en xeral, servizos de laboratorios ou de calquera outro establecemento de sanidade e hixiene das entidades locais.
- m) Servizos de sanidade preventiva, desinfectación, desinsectación, desratización e destrución de calquera clase de materias e produtos contaminantes ou propagadores de xermes nocivos para a saúde pública prestados a domicilio ou por encarga.
- n) Asistencias e estadias en hospitais, clínicas ou sanatorios médicos cirúrxicos, psiquiátricos e especiais, dispensarios, centros de recuperación e rehabilitación, ambulancias sanitarias e outros servizos análogos, e demais establecementos benéfico-asistenciais das entidades locais, mesmo cando os gastos deban ser sufragados por outras entidades de calquera natureza.
- ñ) Asistencias e estadias en fogares e residencias de anciáns, garderías infantís, albergues e outros establecementos de natureza análoga.
- o) Casas de baños, duchas, piscinas, instalacións deportivas e outros servizos análogos.
- p) Cemiterios locais, condución de cadáveres e outros servizos fúnebres de carácter local.
- q) Colocación de tubaxes, fíos condutores e cables en postes ou en galerías de servizo da titularidade de entidades locais.
- r) Servizos da rede de sumidoiros, así como de tratamento e depuración de augas residuais, incluída a vixilancia especial de sumidoiros particulares.

c

s) Recolla de residuos sólidos urbanos, tratamento e eliminación destes, limpeza de pozos negros e limpeza en rúas particulares.

t) Distribución de auga, gas, electricidade e outros abastecementos públicos incluídos os dereitos de enganche de liñas e colocación e utilización de contadores e instalacións análogas, cando tales servizos ou abastecementos sexan prestados por entidades locais.

u) Servizo de matadoiro, lonxas e mercados, así como o carrexo de carnes se tiver que utilizarse dun modo obrigatorio; e servizos de inspección en materia de abastos, incluída a utilización de medios de pesar e medir.

v) Ensinanzas especiais en establecementos docentes das entidades locais.

w) Visitas a museos, exposicións, bibliotecas, monumentos históricos ou artísticos, parques zoolóxicos ou outros centros ou lugares análogos.

x) Utilización de columnas, carteis e outras instalacións locais análogas para a exhibición de anuncios.

y) Areamento de vías públicas por solicitude dos particulares.

z) Realización de actividades singulares de regulación e control do tráfico urbano, tendentes a facilitar a circulación de vehículos e distintas ás habituais de sinalización e ordenación do tráfico pola policía municipal.

Artigo 21. *Supostos de non suxeición e de exención.*

1. As entidades locais non poderán exixir taxas polos servizos seguintes:

- a) Fornecemento de augas en fontes públicas.
- b) Iluminación de vías públicas.
- c) Vixilancia pública en xeral.
- d) Protección civil.
- e) Limpeza da vía pública.
- f) Ensino nos niveis de educación obrigatoria.

2. O Estado, as comunidades autónomas e as entidades locais non estarán obrigados ao pagamento das taxas por utilización privativa ou aproveitamento especial do dominio público polos aproveitamentos inherentes aos servizos públicos de comunicacións que exploten directamente e por todos os que inmediatamente interresen á seguranza cidadá ou á defensa nacional.

Artigo 22. *Compatibilidade coas contribucións especiais.*

As taxas pola prestación de servizos non exclúen a exacción de contribucións especiais polo establecemento ou ampliación daqueles.

Subsección 2.ª *Suxeitos pasivos*

Artigo 23. *Suxeitos pasivos.*

1. Son suxeitos pasivos das taxas, en concepto de contribuíntes, as persoas físicas e xurídicas así como as entidades a que se refire o artigo 35.4 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria:

a) Que desfruten, utilicen ou aproveiten especialmente o dominio público local en beneficio particular, conforme algún dos supostos previstos no artigo 20.3 desta lei.

b) Que soliciten ou resulten beneficiadas ou afectadas polos servizos ou actividades locais que presten ou realicen as entidades locais, conforme algún dos supostos previstos no artigo 20.4 desta lei.

2. Terán a condición de substitutos do contribuínte:

a) Nas taxas establecidas por razón de servizos ou actividades que beneficien ou afecten os ocupantes de vivendas ou locais, os propietarios dos inmobles, os cales poderán repercutir, se for o caso, as cotas sobre os respectivos beneficiarios.

b) Nas taxas establecidas polo outorgamento das licenzas urbanísticas previstas na normativa sobre solo e ordenación urbana, os construtores e contratistas de obras.

c) Nas taxas establecidas pola prestación de servizos de prevención e extinción de incendios, de prevención de ruínas, construcións e derrubas, salvamentos e, en xeral, de protección de persoas e bens, comprendéndose tamén o mantemento do servizo, as entidades ou sociedades aseguradoras do risco.

d) Nas taxas establecidas pola utilización privativa ou o aproveitamento especial por entradas de vehículos ou carruaxes a través das beirarrúas e pola súa construción, mantemento, modificación ou supresión, os propietarios dos predios e locais a que dean acceso as entradas de vehículos, os cales poderán repercutir, se for o caso, as cotas sobre os respectivos beneficiarios.

Subsección 3.ª *Contía e devengo*

Artigo 24. *Cota tributaria.*

1. O importe das taxas previstas pola utilización privativa ou o aproveitamento especial do dominio público local fixarase de acordo coas seguintes regras:

a) Con carácter xeral, tomando como referencia o valor que tería no mercado a utilidade derivada desa utilización ou aproveitamento se os bens afectados non fosen de dominio público. Para tal fin, as ordenanzas fiscais poderán sinalar en cada caso, atendendo á natureza específica da utilización privativa ou do aproveitamento especial de que se trate, os criterios e parámetros que permitan definir o valor de mercado da utilidade derivada.

b) Cando se utilicen procedementos de licitación pública, o importe da taxa virá determinado polo valor económico da proposición sobre a que recaía a concesión, autorización ou adxudicación.

c) Cando se trate de taxas por utilización privativa ou aproveitamentos especiais constituídos no solo, subsolo ou voo das vías públicas municipais, a favor de empresas explotadoras de servizos de fornecementos que resulten de interese xeral ou afecten a xeneralidade ou unha parte importante da veciñanza, o importe daquelas consistirá, en todo caso e sen excepción ningunha, no 1,5 por cento dos ingresos brutos procedentes da facturación que obteñan anualmente en cada termo municipal as referidas empresas.

Para estes efectos, incluíranse entre as empresas explotadoras deses servizos as empresas que os distribúan e comercialicen.

Non se incluírán neste réxime especial de cuantificación da taxa os servizos de telefonía móbil.

Este réxime especial de cuantificación aplicarase ás empresas a que se refire esta alínea c), tanto se son titulares das correspondentes redes a través das cales se efectúan os fornecementos como se, non sendo titulares das redes, o son de dereitos de uso, acceso ou interconexión a elas.

Para efectos do disposto neste parágrafo, enténdese por ingresos brutos procedentes da facturación aqueles que, sendo imputables a cada entidade, fosen obtidos por esta como contraprestación polos servizos prestados en cada termo municipal.

Non se incluírán entre os ingresos brutos, para estes efectos, os impostos indirectos que graven os servizos

prestados nin as partidas ou cantidades cobradas por conta de terceiros que non constitúan un ingreso propio da entidade a que se aplique este réxime especial de cuantificación da taxa. Así mesmo, non se incluírán entre os ingresos brutos procedentes da facturación as cantidades percibidas por aqueles servizos de subministración que vaian ser utilizados naquelas instalacións que se achen inscritas na sección 1.ª ou 2.ª do Rexistro administrativo de instalacións de produción de enerxía eléctrica do Ministerio de Economía, como materia prima necesaria para a xeración de enerxía susceptible de tributación por este réxime especial.

As empresas que empreguen redes alleas para efectuar os abastecementos deducirán dos seus ingresos brutos de facturación as cantidades satisfeitas a outras empresas en concepto de acceso ou interconexión ás súas redes. As empresas titulares de tales redes deberán computar as cantidades percibidas por ese concepto entre os seus ingresos brutos de facturación.

O importe derivado da aplicación deste réxime especial non poderá ser repercutido sobre os usuarios dos servizos de fornecemento a que se refire esta alínea c).

As taxas reguladas nesta alínea c) son compatibles con outras taxas que se poidan establecer pola prestación de servizos ou a realización de actividades de competencia local, das cales as empresas a que se refire esta alínea c) deban ser suxeitos pasivos conforme o establecido no artigo 23.1.b) desta lei, quedando excluída, polo pagamento desta taxa, a exacción doutras taxas derivadas da utilización privativa ou o aproveitamento especial constituído no solo, subsolo ou voo das vías públicas municipais.

2. En xeral, e conforme o previsto no parágrafo seguinte, o importe das taxas pola prestación dun servizo ou pola realización dunha actividade non poderá exceder, no seu conxunto, o custo real ou previsible do servizo ou actividade de que se trate ou, no seu defecto, do valor da prestación recibida.

Para a determinación do dito importe tomaranse en consideración os custos directos e indirectos, inclusive os de carácter financeiro, amortización do inmovilizado e, se é o caso, os necesarios para garantir o mantemento e un desenvolvemento razoable do servizo ou actividade por cuxa prestación ou realización se exige a taxa, todo isto con independencia do orzamento ou organismo que o satisfaga. O mantemento e desenvolvemento razoable do servizo ou actividade de que se trate calcularase conforme o orzamento e o proxecto aprobados polo órgano competente.

3. A cota tributaria consistirá, segundo dispoña a correspondente ordenanza fiscal, en:

- a) A cantidade resultante de aplicar unha tarifa,
- b) Unha cantidade fixa sinalada para o efecto, ou
- c) A cantidade resultante da aplicación conxunta de ambos os procedementos.

4. Para a determinación da contía das taxas poderanse ter en conta criterios xenéricos de capacidade económica dos suxeitos obrigados a satisfacelas.

5. Cando a utilización privativa ou o aproveitamento especial implique a destrución ou deterioración do dominio público local, o beneficiario, sen prexuízo do pagamento da taxa a que houber lugar, estará obrigado ao reintegro do custo total dos respectivos gastos de reconstrución ou reparación e ao depósito previo do seu importe.

Se os danos fosen irreparables, a entidade será indemnizada en contía igual ao valor dos bens destruídos ou ao importe da deterioración dos danados.

As entidades locais non poderán condonar total nin parcialmente as indemnizacións e reintegros a que se refire o presente número.

Artigo 25. *Acordos de establecemento de taxas: informe técnico-económico.*

Os acordos de establecemento de taxas pola utilización privativa ou o aproveitamento especial do dominio público, ou para financiar total ou parcialmente os novos servizos, deberán adoptarse á vista de informes técnico-económicos en que se poña de manifesto o valor de mercado ou a previsible cobertura do custo daqueles, respectivamente.

Artigo 26. *Devengo.*

1. As taxas poderanse devengar, segundo a natureza do seu feito imponible e conforme determine a respectiva ordenanza fiscal:

a) Cando se inicie o uso privativo ou o aproveitamento especial, ou cando se inicie a prestación do servizo ou a realización da actividade, aínda que en ambos os casos poderá exixirse o depósito previo do seu importe total ou parcial.

b) Cando se presente a solicitude que inicie a actuación ou o expediente, que non se realizará ou tramitará sen que se efectuase o pagamento correspondente.

2. Cando a natureza material da taxa exixa o devengo periódico desta, e así se determine na correspondente ordenanza fiscal, o devengo terá lugar o 1 de xaneiro de cada ano e o período impositivo comprenderá o ano natural, salvo nos supostos de inicio ou cesamento na utilización privativa, o aproveitamento especial ou o uso do servizo ou actividade, caso en que o período impositivo se axustará a esa circunstancia co conseguinte rateo da cota, nos termos que se establezan na correspondente ordenanza fiscal.

3. Cando por causas non imputables ao suxeito pasivo, o servizo público, a actividade administrativa ou o dereito á utilización ou aproveitamento do dominio público non se preste ou desenvolva, procederá a devolución do importe correspondente.

Artigo 27. *Xestión.*

1. As entidades locais poderán exixir as taxas en réxime de autoliquidación.

2. As entidades locais poderán establecer convenios de colaboración con entidades, institucións e organizacións representativas dos suxeitos pasivos das taxas, co fin de simplificar o cumprimento das obrigas formais e materiais derivadas daquelas ou os procedementos de liquidación ou recadación.

SECCIÓN 4.ª CONTRIBUCIÓNES ESPECIAIS

Subsección 1.ª *Feito imponible*

Artigo 28. *Feito imponible.*

Constitúe o feito imponible das contribucións especiais a obtención polo suxeito pasivo dun beneficio ou dun aumento de valor dos seus bens como consecuencia da realización de obras públicas ou do establecemento ou ampliación de servizos públicos, de carácter local, polas entidades respectivas.

Artigo 29. *Obras e servizos públicos locais.*

1. Terán a consideración de obras e servizos locais:

a) Os que realicen as entidades locais dentro do ámbito das súas competencias para cumprir os fins que lles estean atribuídos, excepción feita dos que aquelas executen a título de donos dos seus bens patrimoniais.

- c)
- b) Os que realicen as ditas entidades por terlles sido atribuídos ou delegados por outras entidades públicas e aqueles cuxa titularidade asumisen de acordo coa lei.
 - c) Os que realicen outras entidades públicas, ou os concesionarios destes, con achegas económicas da entidade local.

2. Non perderán a consideración de obras ou servizos locais os comprendidos na alínea a) do número anterior, aínda que sexan realizados por organismos autónomos ou sociedades mercantís cuxo capital social pertenza integramente a unha entidade local, por concesionarios con achegas da dita entidade ou por asociacións de contribuíntes.

3. As cantidades recadadas por contribucións especiais soamente se poderán destinar a sufragar os gastos da obra ou do servizo por razón da cal se exixisen.

Subsección 2.ª *Suxeito pasivo*

Artigo 30. *Suxeito pasivo.*

1. Son suxeitos pasivos das contribucións especiais as persoas físicas e xurídicas e as entidades a que se refire o artigo 35.4 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, especialmente beneficiadas pola realización das obras ou polo establecemento ou ampliación dos servizos locais que orixinen a obriga de contribuír.

2. Consideraranse persoas especialmente beneficiadas:

a) Nas contribucións especiais por realización de obras ou establecemento ou ampliación de servizos que afecten bens inmobles, os seus propietarios.

b) Nas contribucións especiais por realización de obras ou establecemento ou ampliación de servizos a consecuencia de explotacións empresariais, as persoas ou entidades titulares destas.

c) Nas contribucións especiais polo establecemento ou ampliación dos servizos de extinción de incendios, alén dos propietarios dos bens afectados, as compañías de seguros que desenvolvan a súa actividade no ramo, no termo municipal correspondente.

d) Nas contribucións especiais por construción de galerías subterráneas, as empresas subministradoras que deban utilizalas.

Subsección 3.ª *Base imponible*

Artigo 31. *Base imponible.*

1. A base imponible das contribucións especiais está constituída, como máximo, polo 90 por cento do custo que a entidade local soporte pola realización das obras ou polo establecemento ou ampliación dos servizos.

2. O referido custo estará integrado polos seguintes conceptos:

a) O custo real dos traballos periciais, de redacción de proxectos e de dirección de obras, plans e programas técnicos.

b) O importe das obras a realizar ou dos traballos de establecemento ou ampliación dos servizos.

c) O valor dos terreos que deban ocupar permanentemente as obras ou servizos, salvo que se trate de bens de uso público, de terreos cedidos gratuíta e obrigatoriamente á entidade local, ou o de inmobles cedidos nos termos establecidos no artigo 145 da Lei 33/2003, do 3 de novembro, do patrimonio das administracións públicas.

d) As indemnizacións procedentes polo derruba de construcións, destrución de plantacións, obras ou ins-

talacións, así como as que procedan aos arrendatarios dos bens que deban ser derruídos ou ocupados.

e) O xuro do capital investido nas obras ou servizos cando as entidades locais deban apelar ao crédito para financiar a porción non cuberta por contribucións especiais ou a cuberta por estas en caso de fraccionamento xeral daquelas.

3. O custo total orzamentado das obras ou servizos terá carácter de mera previsión. Se o custo real fose maior ou menor que o previsto, tomarase aquel para efectos do cálculo das cotas correspondentes.

4. Cando se trate das obras ou servizos a que se refire o artigo 29.1.c), ou das realizadas por concesionarios con achegas da entidade local a que se refire o número 2 do mesmo artigo, a base imponible das contribucións especiais determinarase en función do importe destas achegas, sen prexuízo das que poidan impor outras administracións públicas por razón da mesma obra ou servizo. En todo caso, respectarase o límite do 90 por cento a que se refire o número 1 deste artigo.

5. Para os efectos de determinar a base imponible, entenderase por custo soportado pola entidade a contía resultante de restar á cifra do custo total o importe das subvencións ou auxilios que a entidade local obteña do Estado ou de calquera outra persoa, ou entidade pública ou privada.

6. Se a subvención ou o auxilio citados se outorgasen por un suxeito pasivo da contribución especial, o seu importe destinarase primeiramente a compensar a cota da respectiva persoa ou entidade. Se o valor da subvención ou auxilio excedese da dita cota, o exceso reducirá, pro rata, as cotas dos demais suxeitos pasivos.

Subsección 4.ª *Cota e devengo*

Artigo 32. *Cota tributaria.*

1. A base imponible das contribucións especiais repartirase entre os suxeitos pasivos, tendo en conta a clase e a natureza das obras e servizos, con suxeición ás seguintes regras:

a) Con carácter xeral aplicaranse conxunta ou separadamente, como módulos de repartición, os metros lineais de fachada dos inmobles, a súa superficie, o seu volume edificable e o valor catastral para efectos do imposto sobre bens inmobles.

b) Se se trata do establecemento e mellora do servizo de extinción de incendios, poderán ser distribuídas entre as entidades ou sociedades que cubran o risco por bens sitios no municipio da imposición, proporcionalmente ao importe das primas recadadas no ano inmediatamente anterior. Se a cota exixible a cada suxeito pasivo fose superior ao cinco por cento do importe das primas recadadas por este, o exceso trasladarase aos exercicios sucesivos até a súa total amortización.

c) No caso das obras a que se refire o número 2.d) do artigo 30 desta lei, o importe total da contribución especial será distribuído entre as compañías ou empresas que deban utilizalas en razón do espazo reservado a cada unha ou en proporción á total sección daquelas, mesmo que non as usen inmediatamente.

2. No suposto de que as leis ou tratados internacionais concedan beneficios fiscais, as cotas que poidan corresponder aos beneficiarios non serán distribuídas entre os demais contribuíntes.

3. Unha vez determinada a cota a satisfacer, a corporación poderá conceder, por solicitude do suxeito pasivo, o fraccionamento ou adiamento daquela por un prazo máximo de cinco anos.

Artigo 33. *Devengo.*

1. As contribucións especiais devénganse no momento en que as obras se executasen ou o servizo comezase a prestarse. Se as obras foren fraccionables, o devengo producirase para cada un dos suxeitos pasivos desde que se executasen as correspondentes a cada tramo ou fracción da obra.

2. Sen prexuízo do disposto no número anterior, unha vez aprobado o acordo concreto de imposición e ordenación, a entidade local poderá exixir por anticipado o pagamento das contribucións especiais en función do importe do custo previsto para o ano seguinte. Non se poderá exixir o anticipo dunha nova anualidade sen que fosen executadas as obras para as cales se exixiu o correspondente anticipo.

3. O momento do devengo das contribucións especiais terase en conta para os efectos de determinar a persoa obrigada ao pagamento de conformidade co disposto no artigo 30, mesmo que no acordo concreto de ordenación figure como suxeito pasivo quen o sexa con referencia á data da súa aprobación e de que este tivese anticipado o pagamento de cotas, de conformidade co disposto no número 2 do presente artigo. Cando a persoa que figure como suxeito pasivo no acordo concreto de ordenación e fose notificada disto, transmita os dereitos sobre os bens ou explotacións que motivan a imposición no período comprendido entre a aprobación do acordo e o do nacemento do devengo, estará obrigada a dar conta á Administración da transmisión efectuada, dentro do prazo dun mes desde a data desta, e, se non o fixese, a dita Administración poderá dirixir a acción para o cobramento contra quen figuraba como suxeito pasivo no dito expediente.

4. Unha vez finalizada a realización total ou parcial das obras ou iniciada a prestación do servizo, procederase a sinalar os suxeitos pasivos, a base e as cotas individualizadas definitivas, xirando as liquidacións que procedan e compensando como entrega á conta os pagamentos anticipados que se efectuasen. Tal sinalamento definitivo será realizado polos órganos competentes da entidade impositora axustándose ás normas do acordo concreto de ordenación do tributo para a obra ou servizo de que se trate.

5. Se os pagamentos anticipados fosen efectuados por persoas que non teñen a condición de suxeitos pasivos na data do devengo do tributo ou ben excedesen a cota individual definitiva que lles corresponda, o concello practicará de oficio a pertinente devolución.

Subsección 5.ª *Imposición e ordenación***Artigo 34. *Acordos de imposición e de ordenación.***

1. A exacción das contribucións especiais precisará a adopción previa do acordo de imposición en cada caso concreto.

2. O acordo relativo á realización dunha obra ou ao establecemento ou ampliación dun servizo que se deba custear mediante contribucións especiais non se poderá executar até se ter aprobado a ordenación concreta destas.

3. O acordo de ordenación será de inescusable adopción e conterá a determinación do custo previsto das obras e servizos, da cantidade para repartir entre os beneficiarios e dos criterios de repartición. Se for o caso, o acordo de ordenación concreto poderase remitir á ordenanza xeral de contribucións especiais, se a houber.

4. Unha vez adoptado o acordo concreto de ordenación de contribucións especiais e determinadas as cotas a satisfacer, estas serán notificadas individualmente a cada suxeito pasivo se este ou o seu domicilio fosen coñecidos e, no seu defecto, por edictos. Os interesados poderán formular recurso de reposición perante o concello, que poderá versar sobre a procedencia das contribucións especiais, a porcentaxe do custo que deban satisfacer as persoas especialmente beneficiadas ou as cotas asignadas.

Artigo 35. *Xestión e recadación.*

1. Cando as obras e servizos da competencia local sexan realizadas ou prestados por unha entidade local coa colaboración económica doutra, e sempre que se impoñan contribucións especiais conforme o disposto na lei, a súa xestión e recadación será feita pola entidade que tome ao seu cargo a realización das obras ou o establecemento ou ampliación dos servizos, sen prexuízo de que cada entidade conserve a súa competencia respectiva verbo dos acordos de imposición e de ordenación.

2. No suposto de que o acordo concreto de ordenación non fose aprobado por unha das ditas entidades, quedará sen efecto a unidade de actuación, adoptando separadamente cada unha delas as decisións que procedan.

Subsección 6.ª *Colaboración cidadá***Artigo 36. *Colaboración cidadá.***

1. Os propietarios ou titulares afectados polas obras poderanse constituír en asociación administrativa de contribuíntes e promover a realización de obras ou o establecemento ou ampliación de servizos pola entidade local, comprometéndose a sufragar a parte que corresponda achegar a esta cando a súa situación financeira non o permitise, ademais da que lles corresponda segundo a natureza da obra ou servizo.

2. Así mesmo, os propietarios ou titulares afectados pola realización das obras ou o establecemento ou ampliación de servizos promovidos pola entidade local poderanse constituír en asociacións administrativas de contribuíntes no período de exposición ao público do acordo de ordenación das contribucións especiais.

Artigo 37. *Asociación administrativa de contribuíntes.*

Para a constitución das asociacións administrativas de contribuíntes a que se refire o artigo anterior, o acordo deberá ser tomado pola maioría absoluta dos afectados, sempre que representen, polo menos, os dous terzos das cotas que se deban satisfacer.

SECCIÓN 5.ª *IMPOSTOS E RECARGAS***Artigo 38. *Impostos e recargas.***

1. As entidades locais exixirán os impostos previstos nesta lei sen necesidade de acordo de imposición, salvo os casos en que o dito acordo sexa requirido por esta.

2. Fóra dos supostos expresamente previstos nesta lei as entidades locais poderán establecer recargas sobre os impostos propios da respectiva comunidade autónoma e doutras entidades locais nos casos expresamente previstos nas leis da comunidade autónoma.

c

CAPÍTULO IV

Participacións nos tributos do Estado e das comunidades autónomas

Artigo 39. *Participacións nos tributos do Estado e das comunidades autónomas.*

1. As entidades locais participarán nos tributos do Estado na contía e segundo os criterios que se establecen nesta lei.

2. Así mesmo, as entidades locais participarán nos tributos propios das comunidades autónomas na forma e na contía que determinen as leis dos seus respectivos parlamentos.

CAPÍTULO V

Subvencións

Artigo 40. *Subvencións.*

1. As subvencións de toda índole que obteñan as entidades locais con destino ás súas obras e servizos non poderán ser aplicadas a atencións distintas daquelas para que foron outorgadas, salvo, se é o caso, os sobran-tes non reintegrables cuxa utilización non estivese prevista na concesión.

2. Para garantir o cumprimento do disposto no número anterior, as entidades públicas outorgantes das subvencións poderán verificar o destino dado a estas. Se após as actuacións de verificación, resultase que as subvencións non foron destinadas aos fins para que se concederon, a entidade pública outorgante exixirá o reintegro do seu importe ou poderá compensalo con outras subvencións ou transferencias a que tivese dereito a entidade afectada, con independencia das responsabilidades a que haxa lugar.

CAPÍTULO VI

Prezos públicosSECCIÓN 1.ª CONCEPTO

Artigo 41. *Concepto.*

A entidades locais poderán establecer prezos públicos pola prestación de servizos ou a realización de actividades da competencia da entidade local, sempre que non concorran ningunha das circunstancias especificadas no artigo 20.1.B) desta lei.

Artigo 42. *Servizos e actividades excluídas.*

Non poderán exixirse prezos públicos polos servizos e actividades enumerados no artigo 21 desta lei.

SECCIÓN 2.ª OBRIGADOS AO PAGAMENTO

Artigo 43. *Obrigados ao pagamento.*

Estarán obrigados ao pagamento dos prezos públicos os que se beneficien dos servizos ou actividades polos cales deban satisfacerse aqueles.

SECCIÓN 3.ª CONTÍA E OBRIGA DE PAGAMENTO

Artigo 44. *Contía.*

1. O importe dos prezos públicos deberá cubrir como mínimo o custo do servizo prestado ou da actividade realizada.

2. Cando existan razóns sociais, benéficas, culturais ou de interese público que así o aconsellen, a entidade poderá fixar prezos públicos por debaixo do límite previsto no número anterior. Nestes casos deberanse consignar nos orzamentos da entidade as dotacións oportunas para a cobertura da diferenza resultante, se a houber.

Artigo 45. *Xestión.*

As entidades locais poderán exixir os prezos públicos en réxime de autoliquidación.

SECCIÓN 4.ª COBRAMENTO

Artigo 46. *Cobramento.*

1. A obriga de pagar o prezo público nace desde que se inicie a prestación do servizo ou a realización da actividade, ben que as entidades poderán exixir o depósito previo do seu importe total ou parcial.

2. Cando por causas non imputables ao obrigado ao pagamento do prezo, o servizo ou a actividade non se preste ou desenvolva, procederá a devolución do importe correspondente.

3. As débedas por prezos públicos poderanse exixir polo procedemento administrativo de constrinximento.

SECCIÓN 5.ª FIXACIÓN

Artigo 47. *Fixación.*

1. O establecemento ou modificación dos prezos públicos corresponderá ao pleno da corporación, sen prexuízo das súas facultades de delegación na comisión de goberno, conforme o artigo 23.2.b) da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases de réxime local.

2. As entidades locais poderán atribuír aos seus organismos autónomos a fixación dos prezos públicos, por ela establecidos, correspondentes aos servizos a cargo deses organismos, salvo cando os prezos non cubran o seu custo. Tal atribución poderase facer, así mesmo e en iguais termos, respecto dos consorcios, a menos que outra cousa se diga nos seus estatutos.

En ambos os supostos, os organismos autónomos e os consorcios enviarán ao ente local de que dependan copia da proposta e do estado económico do cal se desprenda que os prezos públicos cobren o custo do servizo.

CAPÍTULO VII

Operacións de crédito

Artigo 48. *Ámbitos subxectivo e obxectivo.*

Nos termos previstos nesta lei, as entidades locais, os seus organismos autónomos e os entes e sociedades mercantís dependentes poderán concertar operacións de crédito en todas as súas modalidades, tanto a curto como a longo prazo, así como operacións financeiras de cobertura e xestión do risco do tipo de xuro e do tipo de cambio.

Artigo 49. *Finalidade, instrumentos e garantías reais e financeiras.*

1. Para o financiamento dos seus investimentos, ben como para a substitución total ou parcial de operacións preexistentes, as entidades locais, os seus organismos autónomos e os entes e sociedades mercantís dependentes que presten servizos ou produzan bens que non se financien maioritariamente con ingresos de mer-

cado, poderán acudir ao crédito público e privado, a longo prazo, en calquera das súas formas.

2. O crédito poderase instrumentar mediante:

- a) Emisión pública de débeda.
- b) Contratación de préstamos ou créditos.
- c) Calquera outra apelación ao crédito público ou privado.
- d) Conversión e substitución total ou parcial de operacións preexistentes.

3. A débeda pública das entidades locais e os títulos-valores de carácter equivalente emitidos por estas gozarán dos mesmos beneficios e condicións que a débeda pública emitida do Estado.

4. Para os casos excepcionais previstos nos artigos 177.5 e 193.2 desta lei, o crédito soamente se poderá instrumentar mediante préstamos ou créditos concertados con entidades financeiras.

5. O pagamento das obrigas derivadas das operacións de crédito poderá ser garantido na seguinte forma:

A) Tratándose de operacións de crédito a curto prazo:

a) No suposto previsto no artigo 51.a) mediante a afectación dos recursos tributarios obxecto do anticipo, devengados no exercicio económico, até o límite máximo de anticipo ou anticipos concedidos.

b) Nas operacións de préstamo ou crédito concertadas por organismos autónomos e sociedades mercantís dependentes, con avais concedidos pola corporación correspondente. Cando a participación social sexa detida por diversas entidades locais, o aval deberá quedar limitado, para cada partícipe, á súa porcentaxe de participación no capital social.

c) Coa afectación de ingresos procedentes de contribucións especiais, taxas e prezos públicos.

B) Tratándose de operacións de crédito a longo prazo:

a) Coa constitución de garantía real sobre bens patrimoniais.

b) Co instrumento previsto na letra A).b) anterior.

c) Coa afectación de ingresos procedentes de contribucións especiais, taxas e prezos públicos, sempre que exista unha relación directa entre os ditos recursos e o gasto a financiar coa operación de crédito.

d) Cando se trate de investimentos cofinanciados con fondos procedentes da Unión Europea ou con achegas de calquera Administración pública, coa propia subvención de capital, sempre que haxa unha relación directa co gasto financiado coa operación de crédito.

6. As corporacións locais poderán, cando o consideren conveniente aos seus intereses e para efectos de facilitar a realización de obras e a prestación de servizos da súa competencia, conceder o seu aval ás operacións de crédito, calquera que sexa a súa natureza e sempre de forma individualizada para cada operación, que concerten persoas ou entidades coas cales aquelas contraten obras ou servizos, ou que exploten concesións que teñan que reverter á entidade respectiva.

7. As corporacións locais tamén poderán conceder avais a sociedades mercantís participadas por persoas ou entidades privadas nas cales teñan unha cota de participación no capital social non inferior ao 30 por cento.

O aval non poderá garantir unha porcentaxe do crédito superior ao da súa participación na sociedade.

8. As operacións a que se refiren os dous números anteriores estarán sometidas a fiscalización previa e o importe do préstamo garantido non poderá ser superior ao que supuxese o financiamento directo mediante crédito da obra ou do servizo pola propia entidade.

Artigo 50. *Inclusión das operacións de crédito no orzamento aprobado.*

A concertación de calquera das modalidades de crédito previstas nesta lei, excepto a regulada no artigo 149, requirirá que a corporación ou entidade correspondente dispoña do orzamento aprobado para o exercicio en curso, requirimento que deberá ser xustificado no momento de subscribir o correspondente contrato, póliza ou documento mercantil en que se soporte a operación, ante a entidade financeira correspondente e ante o fedatario público que interveña ou formalice o documento.

Excepcionalmente, cando se produza a situación de prórroga do orzamento, poderanse concertar as seguintes modalidades de operacións de crédito:

a) Operacións de tesouraría, dentro dos límites fixados pola lei, sempre que as concertadas sexan reembolsadas e se xustifique isto na forma sinalada no primeiro parágrafo deste artigo.

b) Operacións de crédito a longo prazo para o financiamento de investimentos vinculados directamente a modificacións de crédito tramitadas na forma prevista nos números 1, 2, 3 e 6 do artigo 177.

Artigo 51. *Operacións de crédito a curto prazo.*

Para atender necesidades transitorias de tesouraría, as entidades locais poderán concertar operacións de crédito a curto prazo, que non exceda dun ano, sempre que no seu conxunto non superen o 30 por cento dos seus ingresos liquidados por operacións correntes no exercicio anterior, salvo que a operación teña que realizarse no primeiro semestre do ano sen que se producise a liquidación do orzamento de tal exercicio, caso en que se tomará en consideración a liquidación do exercicio anterior a este último. Para estes efectos terán a consideración de operacións de crédito a curto prazo, entre outras, as seguintes:

a) Os anticipos que se perciban de entidades financeiras, con ou sen intermediación dos órganos de xestión recadatoria, á conta dos produtos recadatorios dos impostos devengados en cada exercicio económico e liquidados a través dun padrón ou matrícula.

b) Os préstamos e créditos concedidos por entidades financeiras para cubrir desfases transitorios de tesouraría.

c) As emisións de débeda por prazo non superior a un ano.

Artigo 52. *Concertación de operacións de crédito: réxime xurídico e competencias.*

1. Na concertación ou modificación de toda clase de operacións de crédito con entidades financeiras de calquera natureza cuxa actividade estea sometida a normas de dereito privado, vinculadas á xestión do orzamento na forma prevista na sección 1.ª do capítulo I do título VI desta lei, será de aplicación o previsto no artigo 3.1.k) do Real decreto legislativo 2/2000, do 16 de xuño, polo que se aproba o texto refundido da Lei de contratos das administracións públicas.

En caso de non existiren previsións orzamentarias para o efecto, será de aplicación, en todo caso, o artigo 9.1 e 3 do mencionado texto refundido da Lei de contratos das administracións públicas, salvo que se realice a oportuna adaptación do orzamento ou das súas bases de execución, como condición previa á viabilidade dos compromisos adquiridos para subscribir a correspondente operación de crédito. Esta modificación deberase realizar por acordo do pleno da corporación, en calquera caso.

c

2. A concertación ou modificación de calquera operación deberase acordar co informe previo da intervención, no cal se analizará, especialmente, a capacidade da entidade local para facer fronte, no tempo, ás obrigas que daquelas deriven para esta.

Os presidentes das corporacións locais poderán concertar as operacións de crédito a longo prazo previstas no orzamento cuxo importe acumulado, dentro de cada exercicio económico, non supere o 10 por cento dos recursos de carácter ordinario previstos no dito orzamento. A concertación das operacións de crédito a curto prazo corresponderanlle cando o importe acumulado das operacións vivas desta natureza, incluída a nova operación, non supere o 15 por cento dos recursos correntes liquidados no exercicio anterior.

Unha vez superados os ditos límites, a aprobación corresponderá ao pleno da corporación local.

Artigo 53. Operacións de crédito a longo prazo: réxime de autorización.

1. Non se poderán concertar novas operacións de crédito a longo prazo, incluíndo as operacións que modifiquen as condicións contractuais ou engadan garantías adicionais con ou sen intermediación de terceiros, nin conceder avais, nin substituír operacións de crédito concertadas con anterioridade por parte das entidades locais, os seus organismos autónomos e os entes e sociedades mercantís dependentes, que presten servizos ou produzan bens que non se financien maioritariamente con ingresos de mercado sen autorización previa dos órganos competentes do Ministerio de Facenda ou, no caso de operacións denominadas en euros que se realicen dentro do espazo territorial dos países pertencentes á Unión Europea e con entidades financeiras residentes nalgún dos ditos países, da comunidade autónoma a que a entidade local pertenza que teña atribuída no seu estatuto competencia na materia, cando dos estados financeiros que reflectan a liquidación dos orzamentos, os resultados correntes e os resultados da actividade ordinaria do último exercicio, se deduza un aforro neto negativo.

Para estes efectos entenderase por aforro neto das entidades locais e os seus organismos autónomos de carácter administrativo a diferenza entre os dereitos liquidados polos capítulos un a cinco, ambos incluídos, do estado de ingresos, e das obrigacións recoñecidas polos capítulos un, dous e catro do estado de gastos, minorada no importe dunha anualidade teórica de amortización da operación proxectada e de cada un dos préstamos e empréstitos propios e avalados a terceiros pendentes de reembolso.

O importe da anualidade teórica de amortización de cada un dos préstamos a longo prazo concertados e dos avalados pola corporación pendentes de reembolso, así como a da operación proxectada, determinarase en todo caso, en termos constantes, incluíndo os xuros e a cota anual de amortización, calquera que sexa a modalidade e condicións de cada operación.

Considérase aforro neto nos organismos autónomos de carácter comercial, industrial, financeiro ou análogo os resultados correntes do exercicio e, nas sociedades mercantís locais, os resultados da actividade ordinaria, excluídos os xuros de préstamos ou empréstitos, en ambos os casos, e minorados nunha anualidade teórica de amortización, tal e como se define no parágrafo anterior, igualmente en ambos os casos.

No aforro neto non se incluírán as obrigacións recoñecidas, derivadas de modificacións de créditos, que fosen financiadas con remanente líquido de tesouraría.

Non se incluírán no cálculo das anualidades teóricas, as operacións de crédito garantidas con hipotecas sobre

bens inmoables, en proporción á parte do préstamo afectado pola dita garantía.

Se o obxecto da actividade do organismo autónomo ou sociedade mercantil local é a construción de vivendas, o cálculo do aforro neto obterase tomando a media dos dous últimos exercicios.

Cando o aforro neto sexa de signo negativo, o pleno da respectiva corporación deberá aprobar un plan de saneamento financeiro para realizar nun prazo non superior a tres anos, no cal se adopten medidas de xestión, tributarias, financeiras e orzamentarias que permitan como mínimo axustar a cero o aforro neto negativo da entidade, organismo autónomo ou sociedade mercantil. Este plan deberá ser presentado conjuntamente coa solicitude da autorización correspondente.

2. Precisarán de autorización dos órganos citados no número 1 anterior as operacións de crédito a longo prazo de calquera natureza, incluído o risco deducido dos avais, cando o volume total do capital vivo das operacións de crédito vixentes a curto e longo prazo, incluíndo o importe da operación proxectada, exceda o 110 por cento dos ingresos correntes liquidados ou devengados no exercicio inmediatamente anterior ou, no seu defecto, no precedente a este último cando o cómputo deba realizarse no primeiro semestre do ano e non se liquidase o orzamento correspondente a aquel, segundo as cifras deducidas dos estados contables consolidados das entidades citadas no número 1 deste artigo.

O cálculo da porcentaxe regulada no parágrafo anterior realizarase considerando as operacións de crédito vixentes, tanto a curto como a longo prazo, valoradas cos mesmos criterios utilizados para a súa inclusión no balance. O risco derivado dos avais computarase aplicando o mesmo criterio anterior á operación avalada.

3. Non será precisa a presentación do plan de saneamento financeiro a que se refire o número 1 anterior no caso de autorización de operacións de crédito que teñan por finalidade a substitución de operacións de crédito a longo prazo concertadas con anterioridade, na forma prevista pola lei, co fin de diminuír a carga financeira ou o risco desas operacións, respecto ás obrigacións derivadas daquelas pendentes de vencemento.

4. Non obstante o previsto nos números 1 e 2 anteriores, as entidades locais de máis de 200.000 habitantes poderán optar por substituír as autorizacións neles preceptuadas pola presentación dun escenario de consolidación orzamentaria, para a súa aprobación polo órgano competente.

O escenario de consolidación orzamentaria conterá o compromiso por parte da entidade local, aprobado polo seu pleno, do límite máximo do déficit non financeiro, e importe máximo do endebedamento para cada un dos tres exercicios seguintes.

O órgano competente para aprobar o escenario de consolidación orzamentaria será aquel a quen corresponde a autorización das operacións de endebedamento, logo de informe do Ministerio de Facenda no caso de que a competencia sexa da comunidade autónoma. No caso de que o escenario de consolidación orzamentaria conteña algunha operación das enumeradas no número 5 deste artigo, a autorización corresponderá ao Ministerio de Facenda, logo de informe, se é o caso, da comunidade autónoma con competencia na materia.

5. En todo caso, precisarán da autorización do Ministerio de Facenda as operacións de crédito a curto e longo prazo, a concesión de avais e as demais operacións que modifiquen as condicións contractuais ou engadan garantías adicionais, con ou sen intermediación de terceiros, nos seguintes casos:

a) As que se formalicen no exterior ou con entidades financeiras non residentes en España, calquera que sexa a divisa que sirva de determinación do capital da ope-

ración proxectada, incluídas as cesións a entidades financeiras non residentes das participacións, que posúan entidades residentes, en créditos outorgados ás entidades locais, os seus organismos autónomos e os entes e sociedades mercantís dependentes, que presten servizos ou produzan bens que non se financien maioritariamente con ingresos de mercado.

b) As que se instrumenten mediante emisións de débeda ou calquera outra forma de apelación ao crédito público, sen prexuízo do previsto na Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.

En relación co que se prevé na alínea a) anterior, non se considerarán financiamento exterior as operacións denominadas en euros que se realicen dentro do espazo territorial dos países pertencentes á Unión Europea e con entidades financeiras residentes nalgún deses países. Estas operacións deberán ser, en todo caso, comunicadas previamente ao Ministerio de Facenda.

6. Nos casos en que, de acordo coas regras establecidas neste artigo, se precise autorización para concertar a operación de endebedamento, non poderán adquirir firmeza os compromisos de gasto vinculados a tal operación até que non se dispoña da correspondente autorización.

7. Para o outorgamento da autorización das operacións a que se refiren os números anteriores o órgano autorizante terá en conta, con carácter preferente, o cumprimento do principio de estabilidade orzamentaria establecido na Lei xeral de estabilidade orzamentaria.

Así mesmo, atenderase á situación económica da entidade, organismo autónomo ou sociedade mercantil local peticionarios, deducida cando menos das análises e da información contable a que se fai referencia no número 1 deste artigo, incluído o cálculo do remanente de tesouraría, do estado de previsión de movementos e situación da débeda e, ademais, o prazo de amortización da operación, á futura rendibilidade económica do investimento a realizar e ás demais condicións de todo tipo que implique o crédito a concertar ou a modificar.

8. Os órganos competentes do Ministerio de Facenda deberán ter coñecemento das operacións de crédito autorizadas polas comunidades autónomas, así como das que non requiran autorización, na forma en que regulamentariamente se estableza.

9. As leis de orzamentos xerais do Estado poderán, anualmente, fixar límites de acceso ao crédito das entidades locais cando se dean circunstancias que conxuntamente poidan aconsellar tal medida por razóns de política económica xeral.

Artigo 54. *Operacións de crédito a longo prazo de organismos autónomos e sociedades mercantís.*

Os organismos autónomos e os entes e sociedades mercantís dependentes precisarán a autorización previa do pleno da corporación e informe da intervención para a concertación de operacións de crédito a longo prazo.

Artigo 55. *Central de información de riscos.*

1. O Ministerio de Facenda manterá unha central de riscos que provexa de información sobre as distintas operacións de crédito concertadas polas entidades locais e as cargas financeiras que supoñan. Os bancos, caixas de aforros e demais entidades financeiras, ben como as distintas administracións públicas, remitirán os datos necesarios para tal fin, que terán carácter público na forma que aquel sinale.

2. O Banco de España colaborará cos órganos competentes do Ministerio de Facenda co fin de subministrar a información que se reciba a través do seu Servizo

Central de Información de Riscos, establecido en virtude do artigo 16 do Decreto lei 18/1962, do 7 de xuño, de nacionalización e reorganización do Banco de España, sobre endebedamento das corporacións locais na forma e co alcance e periodicidade que se estableza.

3. Con independencia do anterior, os órganos competentes do Ministerio de Facenda poderán requirir ao Banco de España a obtención doutros datos concretos relativos ao endebedamento das corporacións locais con entidades financeiras declarantes ao Servizo Central de Información de Riscos nos termos que se fixen regulamentariamente.

4. Igualmente, as corporacións locais informarán os órganos competentes do Ministerio de Facenda sobre o resto do seu endebedamento e cargas financeiras, na forma e co alcance, contido e periodicidade que regulamentariamente se estableza.

TÍTULO II

Recursos dos municipios

CAPÍTULO I

Enumeración

Artigo 56. *Recursos dos municipios.*

A facenda dos municipios estará constituída polos recursos enumerados no artigo 2 desta lei nos termos e coas especialidades que se recollen neste título.

CAPÍTULO II

Tributos propios

SECCIÓN 1.ª TAXAS

Artigo 57. *Taxas.*

Os concellos poderán establecer e exixir taxas pola prestación de servizos ou a realización de actividades da súa competencia e pola utilización privativa ou o aproveitamento especial dos bens do dominio público municipal, segundo as normas contidas na sección 3.ª do capítulo III do título I desta lei.

SECCIÓN 2.ª CONTRIBUCIÓNES ESPECIAIS

Artigo 58. *Contribucións especiais.*

Os concellos poderán establecer e exixir contribucións especiais pola realización de obras ou polo establecemento ou ampliación de servizos municipais, segundo as normas contidas na sección 4.ª do capítulo III do título I desta lei.

SECCIÓN 3.ª IMPOSTOS

Subsección 1.ª Disposición xeral

Artigo 59. *Enumeración de impostos.*

1. Os concellos exixirán, de acordo con esta lei e as disposicións que a desenvolven, os seguintes impostos:

- a) Imposto sobre bens inmobles.
- b) Imposto sobre actividades económicas.
- c) Imposto sobre vehículos de tracción mecánica.

c

2. Así mesmo, os concellos poderán establecer e exixir o imposto sobre construcións, instalacións e obras e o imposto sobre o incremento de valor dos terreos de natureza urbana, de acordo con esta lei, as disposicións que a desenvolvan e as respectivas ordenanzas fiscais.

Subsección 2.ª *Imposto sobre bens inmobles*

Artigo 60. *Natureza.*

O imposto sobre bens inmobles é un tributo directo de carácter real que grava o valor dos bens inmobles nos termos establecidos nesta lei.

Artigo 61. *Feito imponible e supostos de non suxeición.*

1. Constitúe o feito imponible do imposto a titularidade dos seguintes dereitos sobre os bens inmobles rústicos e urbanos e sobre os inmobles de características especiais:

- a) Dunha concesión administrativa sobre os propios inmobles ou sobre os servizos públicos a que se achen afectos.
- b) Dun dereito real de superficie.
- c) Dun dereito real de usufruto.
- d) Do dereito de propiedade.

2. A realización do feito imponible que corresponda de entre os definidos no número anterior pola orde nel establecida determinará a non suxeición do inmovible ás restantes modalidades nel previstas.

3. Para os efectos deste imposto, terán a consideración de bens inmobles rústicos, de bens inmobles urbanos e de bens inmobles de características especiais os definidos como tales nas normas reguladoras do catastro inmobiliario.

4. En caso de un mesmo inmovible se encontrar localizado en distintos termos municipais, entenderase, para efectos deste imposto, que pertence a cada un deles pola superficie que ocupe no respectivo termo municipal.

5. Non están suxeitos a este imposto:

a) As estradas, os camiños, as demais vías terrestres e os bens do dominio público marítimo-terrestre e hidráulico, sempre que sexan de aproveitamento público e gratuito.

b) Os seguintes bens inmobles propiedade dos municipios en que estean situados:

Os de dominio público afectos a uso público.

Os de dominio público afectos a un servizo público xestionado directamente polo concello, excepto cando se trate de inmobles cedidos a terceiros mediante contraprestación.

Os bens patrimoniais, exceptuados igualmente os cedidos a terceiros mediante contraprestación.

Artigo 62. *Exencións.*

1. Estarán exentos os seguintes inmobles:

a) Os que sexan propiedade do Estado, das comunidades autónomas ou das entidades locais que estean directamente afectos á seguranza cidadá e aos servizos educativos e penitenciarios, así como os do Estado afectos á defensa nacional.

b) Os bens comunais e os montes veciñais en man común.

c) Os da Igrexa católica, nos termos previstos no Acordo entre o Estado español e a Santa Sé sobre asuntos económicos, do 3 de xaneiro de 1979, e os das asociacións confesionais non católicas legalmente reco-

ñecidas, nos termos establecidos nos respectivos acordos de cooperación subscritos en virtude do disposto no artigo 16 da Constitución.

d) Os da Cruz Vermella Española.

e) Os inmobles a que sexa de aplicación a exención en virtude de convenios internacionais en vigor e, a condición de reciprocidade, os dos gobernos estranxeiros destinados á súa representación diplomática, consular ou aos seus organismos oficiais.

f) A superficie dos montes poboados con especies de crecemento lento regulamentariamente determinadas, cuxo principal aproveitamento sexa a madeira ou a cortiza, sempre que a densidade do arboredo sexa a propia ou normal da especie de que se trate.

g) Os terreos ocupados polas liñas de ferrocarrís e os edificios situados nos mesmos terreos, que estean dedicados a estacións, almacéns ou a calquera outro servizo indispensable para a explotación das liñas. Non están exentos, por conseguinte, os establecementos de hostalaría, espectáculos, comerciais e de espaxemento, as casas destinadas a vivendas dos empregados, as oficinas da dirección nin as instalacións fabrís.

2. Así mesmo, logo de solicitude, estarán exentos:

a) Os bens inmobles que se destinen ao ensino por centros docentes acollidos total ou parcialmente ao réxime de concerto educativo, canto á superficie afectada ao ensino concertado.

Esta exención deberá ser compensada pola Administración competente.

b) Os declarados expresa e individualmente monumento ou xardín histórico de interese cultural, mediante real decreto na forma establecida polo artigo 9 da Lei 16/1985, do 25 de xuño, do patrimonio histórico español, e inscritos no rexistro xeral a que se refire o seu artigo 12 como integrantes do patrimonio histórico español, así como os comprendidos nas disposicións adicionais primeira, segunda e quinta da mesma lei.

Esta exención non atinxirá as clases de bens urbanos situados dentro do perímetro delimitativo das zonas arqueolóxicas e sitios e conxuntos históricos, globalmente integrados neles, senón, exclusivamente, os que reúnan as seguintes condicións:

En zonas arqueolóxicas, os incluídos como obxecto de especial protección no instrumento de planeamento urbanístico a que se refire o artigo 20 da Lei 16/1985, do 25 de xuño, do patrimonio histórico español.

En sitios ou conxuntos históricos, os que contén cunha antigüidade igual ou superior a cincuenta anos e estean incluídos no catálogo previsto no Real decreto 2159/1978, do 23 de xuño, polo que se aproba o Regulamento de planeamento para o desenvolvemento e aplicación da Lei sobre réxime do solo e ordenación urbana, como obxecto de protección integral nos termos previstos no artigo 21 da Lei 16/1985, do 25 de xuño.

c) A superficie dos montes en que se realicen repoñacións forestais ou rexeneración de masas arborizadas suxeitas a proxectos de ordenación ou plans técnicos aprobados pola Administración forestal. Esta exención terá unha duración de 15 anos, contados a partir do período impositivo seguinte a aquel en que se realice a súa solicitude.

3. As ordenanzas fiscais poderán regular unha exención a favor dos bens de que sexan titulares os centros sanitarios de titularidade pública, sempre que estean directamente afectados ao cumprimento dos fins específicos dos referidos centros. A regulación dos restantes aspectos substantivos e formais desta exención establecerase na ordenanza fiscal.

4. Os concellos poderán establecer, en razón de criterios de eficiencia e economía na xestión recadatoria do tributo, a exención dos inmobles rústicos e urbanos cuxa cota líquida non supere a contía que se determine mediante ordenanza fiscal, para o cal se poderá tomar en consideración, para os primeiros, a cota agrupada que resulte do previsto no número 2 do artigo 77 desta lei.

Artigo 63. *Suxeito pasivo.*

1. Son suxeitos pasivos, a título de contribuíntes, as persoas naturais e xurídicas e as entidades a que se refire o artigo 35.4. da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, que deteñan a titularidade do dereito que, en cada caso, sexa constitutivo do feito imponible deste imposto.

No suposto de concorrencia de varios concesionarios sobre un mesmo inmovible de características especiais, será substituto do contribuínte o que deba satisfacer o maior canon.

2. O disposto no número anterior será de aplicación sen prexuízo da facultade do suxeito pasivo de repercutir a carga tributaria soportada conforme as normas de dereito común. Os concellos repercutirán a totalidade da cota líquida do imposto naqueles que, non reunindo a condición de suxeitos pasivos do imposto, fagan uso mediante contraprestación dos seus bens demaniais ou patrimoniais.

Así mesmo, o substituto do contribuínte poderá repercutir sobre os demais concesionarios a parte da cota líquida que lles corresponda en proporción aos canons que deba satisfacer cada un deles.

Artigo 64. *Afección real na transmisión e responsabilidade solidaria na cotitularidade.*

1. Nos supostos de cambio, por calquera causa, a titularidade dos dereitos que constitúen o feito imponible deste imposto, os bens inmobles obxecto deses dereitos quedarán afectos ao pagamento da totalidade da cota tributaria, en réxime de responsabilidade subsidiaria, nos termos previstos na Lei xeral tributaria. Para estes efectos, os notarios solicitarán información e advertirán expresamente os comparecentes, nos documentos que autoricen sobre as débedas pendentes polo imposto sobre bens inmobles asociadas ao inmovible que se transmite, sobre o prazo dentro do cal os interesados están obrigados a presentar declaración polo imposto, cando tal obriga subsista por non terse fornecido a referencia catastral do inmovible, conforme o número 2 do artigo 43 do texto refundido da Lei do catastro inmobiliario e outras normas tributarias, sobre a afección dos bens ao pagamento da cota tributaria e, así mesmo, sobre as responsabilidades en que incorran pola falta de presentación de declaracións, por non as efectuar en prazo ou pola presentación de declaracións falsas, incompletas ou inexactas, conforme o previsto no artigo 70 do texto refundido da Lei do catastro inmobiliario e outras normas tributarias.

2. Responden solidariamente da cota deste imposto, e en proporción ás súas respectivas participacións, os copartícipes ou cotitulares das entidades a que se refire o artigo 35.4. da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, se figuran inscritos como tales no catastro inmobiliario. De non figuraren inscritos, a responsabilidade exíxirase por partes iguais en todo caso.

Artigo 65. *Base imponible.*

A base imponible deste imposto estará constituída polo valor catastral dos bens inmobles, que se determinará, notificará e será susceptible de impugnación conforme o disposto nas normas reguladoras do catastro inmobiliario.

Artigo 66. *Base liquidable.*

1. A base liquidable deste imposto será o resultado de practicar na base imponible a redución a que se refiren os artigos seguintes.

2. A base liquidable notificarase conxuntamente coa base imponible nos procedementos de valoración colectiva. Tal notificación incluírá a motivación da redución aplicada mediante a indicación do valor base que corresponda ao inmovible así como dos importes desa redución e da base liquidable do primeiro ano de vixencia do novo valor catastral neste imposto.

Sen prexuízo do anterior, que será aplicable nos procedementos de valoración colectiva de carácter xeral, nos de carácter parcial e simplificado a motivación consistirá na expresión dos datos indicados no parágrafo anterior, referidos ao exercicio en que se practique a notificación.

3. Cando se produzan alteracións de termos municipais e mentres non se aprobe un novo cadro de valores, os bens inmobles que pasen a formar parte doutro municipio manterán o mesmo réxime de asignación de bases imponibles e liquidables que tivesen no de orixe.

4. Nos procedementos de valoración colectiva a determinación da base liquidable será competencia da Dirección Xeral do Catastro e impugnabile ante os tribunais económico-administrativos do Estado.

Artigo 67. *Redución en base imponible.*

1. A redución na base imponible será aplicable a aqueles bens inmobles urbanos e rústicos que se encontren nalgúnhas destas dúas situacións:

a) Inmobles cuxo valor catastral se incremente, como consecuencia de procedementos de valoración colectiva de carácter xeral en virtude:

1.º Da aplicación do primeiro cadro total de valores aprobado con posterioridade ao 1 de xaneiro de 1997.

2.º Da aplicación de sucesivos cadros totais de valores que se aproben unha vez transcorrido o período de redución establecido no artigo 68.1 desta lei.

b) Inmobles situados en municipios para os cales se aprobase un cadro de valores que dese lugar á aplicación da redución prevista na alínea a) anterior e cuxo valor catastral se altere, antes de finalizar o prazo de redución, por algunha das seguintes causas:

1.º Procedementos de valoración colectiva de carácter xeral.

2.º Procedementos de valoración colectiva de carácter parcial.

3.º Procedementos simplificados de valoración colectiva.

4.º Procedementos de inscrición mediante declaracións, comunicacións, solicitudes, resolución de discrepancias e inspección catastral.

2. Esta redución aplicarase de oficio sen necesidade de solicitude previa polos suxeitos pasivos do imposto e non dará lugar á compensación establecida no artigo 9 desta lei.

3. A redución establecida neste artigo non se aplicará respecto do incremento da base imponible dos inmobles que resulte da actualización dos seus valores catastrais por aplicación dos coeficientes establecidos nas leis de orzamentos xerais do Estado.

4. En ningún caso será aplicable esta redución aos bens inmobles clasificados como de características especiais.

c

Artigo 68. Duración e contía da redución.

1. A redución aplicarase durante un período de nove anos contados desde a entrada en vigor dos novos valores catastrais, sen prexuízo do disposto no artigo 70 desta lei.

2. A contía da redución será o resultado de aplicar un coeficiente redutor, único para todos os inmobles afectados do municipio, a un compoñente individual da redución, calculado para cada inmovible.

3. O coeficiente redutor terá o valor de 0,9 o primeiro ano da súa aplicación e irá diminuindo en 0,1 anualmente até a súa desaparición.

4. O compoñente individual da redución será, en cada ano, a diferenza positiva entre o novo valor catastral que corresponda ao inmovible no primeiro exercicio da súa vixencia e o seu valor base. Esta diferenza dividirase polo último coeficiente redutor aplicado cando concorran os supostos do artigo 67, número 1.b).2.º E b).3.º desta lei.

Artigo 69. Valor base da redución.

O valor base será a base liquidable do exercicio inmediato anterior á entrada en vigor do novo valor catastral, salvo cando concorran as seguintes circunstancias:

a) Para aqueles inmobles en que, non se tendo producido alteracións susceptibles de inscrición catastral previamente á modificación do planeamento ou ao 1 de xaneiro do ano anterior á entrada en vigor dos valores catastrais resultantes dos cadros de valores a que se refire o artigo 67, aínda non se modificase o seu valor catastral no momento da aprobación destes, o valor base será o importe da base liquidable que de acordo coas ditas alteracións corresponda ao exercicio inmediato anterior á entrada en vigor dos novos valores catastrais pola aplicación aos mencionados bens do cadro de valores anterior ao último aprobado.

b) Para os inmobles a que se refire o artigo 67, no seu número 1.b).4.º, o valor base será o resultado de multiplicar o novo valor catastral por un cociente, determinado pola Dirección Xeral do Catastro, que, calculado cos seus dous primeiros decimais, se obtén de dividir o valor catastral medio de todos os inmobles da mesma clase do municipio incluídos no último padrón entre a media dos valores catastrais resultantes da aplicación do novo cadro de valores.

Nos procedementos de valoración colectiva de carácter xeral, unha vez aprobado o correspondente cadro de valores, a Dirección Xeral do Catastro fará públicos o valor catastral medio de todos os inmobles da clase de que se trate incluídos no último padrón do municipio e o valor catastral medio resultante da aplicación do novo cadro, antes do inicio das notificacións dos valores catastrais. Os anuncios de exposición pública destes valores medios publicaranse por edictos no boletín oficial da provincia, indicándose o lugar e mais o prazo, que non será inferior a 15 días.

Así mesmo, este valor base utilizarase para aqueles inmobles que deban ser novamente valorados como bens de clase diferente da que teñan.

Artigo 70. Cómputo do período de redución en supostos especiais.

1. Nos casos previstos no artigo 67, número 1.b).1.º iniciarase o cómputo dun novo período de redución e extinguirase o dereito á aplicación do resto da redución que se viñese aplicando.

2. Nos casos previstos no artigo 67, números 1.b).2.º, 3.º E 4.º non se iniciará o cómputo dun novo período de redución e o coeficiente redutor aplicado aos inmobles afectados tomará o valor correspondente ao resto dos inmobles do municipio.

Artigo 71. Cota íntegra e cota líquida.

1. A cota íntegra deste imposto será o resultado de aplicar á base liquidable o tipo de gravame a que se refire o artigo seguinte.

2. A cota líquida obterase minorando a cota íntegra no importe das bonificacións previstas legalmente.

Artigo 72. Tipo de gravame. Recarga por inmobles urbanos de uso residencial desocupados con carácter permanente.

1. O tipo de gravame mínimo e supletorio será o 0,4 por cento cando se trate de bens inmobles urbanos e o 0,3 por cento cando se trate de bens inmobles rústicos, e o máximo será o 1,10 por cento para os urbanos e 0,90 por cento para os rústicos.

2. O tipo de gravame aplicable aos bens inmobles de características especiais, que terá carácter supletorio, será do 0,6 por cento. Os concellos poderán establecer para cada grupo deles existentes no municipio un tipo diferenciado que, en ningún caso, será inferior ao 0,4 por cento nin superior ao 1,3 por cento.

3. Os concellos respectivos poderán incrementar os tipos fixados no número 1 cos puntos porcentuais que para cada caso se indican, cando concorran algunha das circunstancias seguintes. No suposto de seren varias, poderase optar por facer uso do incremento previsto para unha soa, algunhas ou todas elas:

Puntos porcentuais	Bens urbanos	Bens rústicos
A) Municipios que sexan capital de provincia ou comunidade autónoma	0,07	0,06
B) Municipios en que se preste servizo de transporte público colectivo de superficie	0,07	0,05
C) Municipios cuxos concellos presten máis servizos daqueles a que están obrigados segundo o disposto no artigo 26 da Lei 7/1985, do 2 de abril	0,06	0,06
D) Municipios en que os terreos de natureza rústica representan máis do 80 por cento da superficie total do termo	0,00	0,15

4. Dentro dos límites resultantes do disposto nos números anteriores, os concellos poderán establecer para os bens inmobles urbanos, excluídos os de uso residencial, tipos diferenciados atendendo aos usos establecidos na normativa catastral para a valoración das construcións. Cando os inmobles teñan atribuídos varios usos aplicarase o tipo correspondente ao uso da edificación ou dependencia principal.

Os ditos tipos só se poderán aplicar, como máximo, ao 10 por cento dos bens inmobles urbanos do termo municipal que, para cada uso, teña maior valor catastral, para o cal a ordenanza fiscal do imposto sinalará o correspondente limiar de valor para todos ou cada un dos usos, a partir do cal serán de aplicación os tipos incrementados.

Tratándose de inmobles de uso residencial que se encontren desocupados con carácter permanente, por cumpriren as condicións que se determinen regulamentariamente, os concellos poderán exixir unha recarga de até o 50 por cento da cota líquida do imposto. Esta recarga, que se exixirá aos suxeitos pasivos deste tributo e ao que resultarán aplicables, no non previsto neste parágrafo, as súas disposicións reguladoras, devengarase o 31 de decembro e será liquidada anualmente polos concellos, unha vez constatada a desocupación

do inmovible, xuntamente co acto administrativo polo cal esta se declare.

5. Por excepción, nos municipios en que entren en vigor novos valores catastrais de inmoables rústicos e urbanos, resultantes de procedementos de valoración colectiva de carácter xeral, os concellos poderán establecer durante un período máximo de seis anos tipos de gravame reducidos, que non poderán ser inferiores ao 0,1 por cento para os bens inmoables urbanos nin ao 0,075 por cento, tratándose de inmoables rústicos.

6. Os concellos que acorden novos tipos de gravame por estar incurso o municipio respectivo en procedementos de valoración colectiva de carácter xeral, deberán aprobar os ditos tipos provisoriamente con anterioridade ao inicio das notificacións individualizadas dos novos valores e, en todo caso, antes do 1 de xullo do ano inmediatamente anterior a aquel en que deban producir efecto. Deste acordo darase traslado á Dirección Xeral do Catastro dese prazo.

7. Nos supostos a que se refire o número 3 do artigo 66 desta lei, os concellos aplicarán aos bens inmoables rústicos e urbanos que pasen a formar parte do seu termo municipal o tipo de gravame vixente no municipio de orixe, salvo que acorden establecer outro distinto.

Artigo 73. *Bonificacións obrigatorias.*

1. Terán dereito a unha bonificación de entre o 50 e o 90 por cento na cota íntegra do imposto, sempre que así o soliciten os interesados antes do inicio das obras, os inmoables que constitúan o obxecto da actividade das empresas de urbanización, construción e promoción inmobiliaria tanto de obra nova como de rehabilitación equiparable a esta, e non figuren entre os bens do seu inmovilizado. En defecto de acordo municipal, aplicarase aos referidos inmoables a bonificación máxima prevista neste artigo.

O prazo de aplicación desta bonificación comprenderá desde o período impositivo seguinte a aquel en que se inicien as obras até o posterior á súa terminación, sempre que durante ese tempo se realicen obras de urbanización ou construción efectiva, e sen que, en ningún caso, poida exceder tres períodos impositivos.

2. Terán dereito a unha bonificación do 50 por cento na cota íntegra do imposto, durante os tres períodos impositivos seguintes ao do outorgamento da cualificación definitiva, as vivendas de protección oficial e as que resulten equiparables a estas conforme a normativa da respectiva comunidade autónoma. Tal bonificación concederase a petición do interesado, a cal se poderá efectuar en calquera momento anterior á terminación dos tres períodos impositivos de duración daquela e producirá efectos, se é o caso, desde o período impositivo seguinte a aquel en que se solicite.

Os concellos poderán establecer unha bonificación de até o 50 por cento na cota íntegra do imposto, aplicable aos citados inmoables unha vez transcorrido o prazo previsto no parágrafo anterior. A ordenanza fiscal determinará a duración e a contía anual desta bonificación.

3. Terán dereito a unha bonificación do 95 por cento da cota íntegra e, se é o caso, da recarga do imposto a que se refire o artigo 153 desta lei, os bens rústicos das cooperativas agrarias e de explotación comunitaria da terra, nos termos establecidos na Lei 20/1990, do 19 de decembro, sobre réxime fiscal das cooperativas.

4. As ordenanzas fiscais especificarán os aspectos substantivos e formais das bonificacións indicadas nos números anteriores, así como as condicións de compatibilidade con outros beneficios fiscais.

Artigo 74. *Bonificacións potestativas.*

1. As ordenanzas fiscais poderán regular unha bonificación de até o 90 por cento da cota íntegra do imposto a favor dos bens inmoables urbanos situados en áreas ou zonas do municipio que, conforme a lexislación e planeamento urbanísticos, correspondan a asentamentos de poboación singularizados pola súa vinculación ou preeminencia de actividades primarias de carácter agrícola, gandeiro, forestal, pesqueiro ou análogas e que dispoñan dun nivel de servizos de competencia municipal, infraestruturas ou equipamentos colectivos inferior ao existente nas áreas ou zonas consolidadas do municipio, sempre que as súas características económicas aconsellen unha especial protección.

As características peculiares e ámbito dos núcleos de poboación, áreas ou zonas, así como as tipoloxías das construcións e usos do solo necesarios para a aplicación desta bonificación e a súa duración, contía anual e demais aspectos substantivos e formais especificaranse na ordenanza fiscal.

2. Os concellos poderán acordar para cada exercicio a aplicación aos bens inmoables dunha bonificación na cota íntegra do imposto equivalente á diferenza positiva entre a cota íntegra do exercicio e a cota líquida do exercicio anterior, multiplicada esta última polo coeficiente de incremento máximo anual da cota líquida que estableza a ordenanza fiscal para cada un dos tramos de valor catastral e, se é o caso, para cada unha das diversas clases de cultivos ou aproveitamentos ou de modalidades de uso das construcións que naquela se fixen e en que se sitúen os diferentes bens inmoables do municipio.

Esta bonificación, cuxa duración máxima non poderá exceder de tres períodos impositivos, terá efectividade a partir da entrada en vigor de novos valores catastrais de bens inmoables dunha mesma clase, resultantes dun procedemento de valoración colectiva de carácter xeral de ámbito municipal. Así mesmo, a ordenanza fixará as condicións de compatibilidade desta bonificación coas demais que beneficien os mesmos inmoables.

Sen prexuízo do disposto no parágrafo anterior, no suposto de a aplicación doutra bonificación concluír no período inmediatamente anterior a aquel en que se deba aplicar sobre ese mesmo inmovible a bonificación a que se refire este número, a cota sobre a que se aplicará, se é o caso, o coeficiente de incremento máximo anual será a cota íntegra do exercicio anterior.

Cando nalgún dos períodos impositivos en que se aplique esta bonificación teña efectividade un cambio no valor catastral dos inmoables, resultante de alteracións susceptibles de inscrición catastral, do cambio de clase do inmovible ou dun cambio de aproveitamento determinado pola modificación do planeamento urbanístico, para o cálculo da bonificación considerarase como cota líquida do exercicio anterior a resultante de aplicar o tipo de gravame do dito ano ao valor base determinado conforme o disposto no artigo 69 desta lei.

As liquidacións tributarias resultantes da aplicación desta bonificación rexeranse polo previsto no artigo 102.3 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, sen que sexa necesaria a súa notificación individual nos casos de establecemento, modificación ou supresión daquela como consecuencia da aprobación ou modificación da ordenanza fiscal.

3. Os concellos mediante ordenanza poderán regular unha bonificación de até o 90 por cento da cota íntegra do imposto a favor de cada grupo de bens inmoables de características especiais. A ordenanza deberá especificar a duración, contía anual e demais aspectos substantivos e formais relativos a esta bonificación.

4. As ordenanzas fiscais poderán regular unha bonificación de até o 90 por cento da cota íntegra do imposto

c
a favor daqueles suxeitos pasivos que teñan a condición de titulares de familia numerosa. A ordenanza deberá especificar a clase e mais as características dos bens inmoables a que afecte, a duración, a contía anual e os demais aspectos substantivos e formais desta bonificación, así como as condicións de compatibilidade con outros beneficios fiscais.

5. As ordenanzas fiscais poderán regular unha bonificación de até o 50 por cento da cota íntegra do imposto para os bens inmoables en que se instalasen sistemas para o aproveitamento térmico ou eléctrico da enerxía proveniente do sol. A aplicación desta bonificación estará condicionada a que as instalacións para produción de calor inclúan colectores que dispoñan da correspondente homologación pola Administración competente. Os demais aspectos substantivos e formais desta bonificación especificaranse na ordenanza fiscal.

Artigo 75. *Devengo e período impositivo.*

1. O imposto devengarase o primeiro día do período impositivo.

2. O período impositivo coincide co ano natural.

3. Os feitos, actos e negocios que deben ser obxecto de declaración ou comunicación ante o catastro inmobiliario terán efectividade no devengo deste imposto inmediatamente posterior ao momento en que produzan efectos catastrais. A efectividade das inscricións catastrais resultantes dos procedementos de valoración colectiva e de determinación do valor catastral dos bens inmoables de características especiais coincidirá coa prevista nas normas reguladoras do catastro inmobiliario.

Artigo 76. *Declaracións e comunicacións ante o catastro inmobiliario.*

1. As alteracións concernentes aos bens inmoables susceptibles de inscrición catastral que teñan transcendencia para efectos deste imposto determinarán a obriga dos suxeitos pasivos de formalizaren as declaracións conducentes á súa inscrición no catastro inmobiliario, conforme o establecido nas súas normas reguladoras.

2. Sen prexuízo da facultade da Dirección Xeral do Catastro de lle requirir ao interesado a documentación que en cada caso resulte pertinente, nos municipios acollidos mediante ordenanza fiscal ao procedemento de comunicación previsto nas normas reguladoras do catastro inmobiliario, as declaracións a que alude este artigo entenderanse realizadas cando as circunstancias ou alteracións a que se refiren consten na correspondente licenza ou autorización municipal, suposto no cal o suxeito pasivo quedará exento da obriga de declarar antes mencionada.

Artigo 77. *Xestión tributaria do imposto.*

1. A liquidación e recadación, ben como a revisión dos actos ditados en vía de xestión tributaria deste imposto, serán competencia exclusiva dos concellos e abranguerán as funcións de recoñecemento e denegación de exencións e bonificacións, realización das liquidacións conducentes á determinación das débedas tributarias, emisión dos documentos de cobramento, resolución dos expedientes de devolución de ingresos indebidos, resolución dos recursos que se interpoñan contra eses actos e actuacións para a asistencia e información ao contribuínte referidas ás materias comprendidas neste número.

2. Os concellos poderán agrupar nun único documento de cobramento todas as cotas deste imposto relativas a un mesmo suxeito pasivo cando se trate de bens rústicos sitios nun mesmo municipio.

3. Os concellos determinarán a base liquidable cando a base imponible resulte da tramitación dos procedementos de declaración, comunicación, solicitude, resolución de discrepancias e inspección catastral previstos nas normas reguladoras do catastro inmobiliario.

4. Non será necesaria a notificación individual das liquidacións tributarias nos supostos en que, de conformidade cos artigos 65 e seguintes desta lei, se practicasen previamente as notificacións do valor catastral e base liquidable previstas nos procedementos de valoración colectiva.

Unha vez transcorrido o prazo de impugnación previsto nas citadas notificacións sen que se utilizasen os recursos pertinentes, entenderanse consentidas e firmes as bases imponible e liquidable notificadas, sen que poidan ser obxecto de nova impugnación ao procederse á exacción anual do imposto.

5. O imposto xestiónase a partir da información contida no padrón catastral e nos demais documentos que conteñan as súas variacións elaborados para o efecto pola Dirección Xeral do Catastro, sen prexuízo da competencia municipal para a cualificación de inmoables de uso residencial desocupados. Este padrón, que se formará anualmente para cada termo municipal, conterá a información relativa aos bens inmoables, separadamente para os de cada clase, e será remitido ás entidades xestoras do imposto antes do 1 de marzo de cada ano.

6. Os datos contidos no padrón catastral e nos demais documentos citados no número anterior deberán figurar nas listas cobratorias, nos documentos de ingreso e nos xustificantes de pagamento do imposto sobre bens inmoables.

7. Nos supostos en que resulte acreditada, con posterioridade á emisión dos documentos a que se refire o número anterior, a non coincidencia do suxeito pasivo co titular catastral, as rectificacións que respecto daquel poida acordar o órgano xestor para efectos de liquidación do imposto devengado polo correspondente exercicio, deberán ser inmediatamente comunicadas á Dirección Xeral do Catastro na forma en que esta determine. Esta liquidación terá carácter provisorio cando non exista convenio de delegación de funcións entre o catastro e o concello ou entidade local correspondente.

Neste caso, á vista da información remitida, a Dirección Xeral do Catastro confirmará ou modificará o titular catastral mediante acordo que comunicará ao concello ou entidade local para que se practique, se é o caso, liquidación definitiva.

8. As competencias que con relación ao imposto sobre bens inmoables se atribúen aos concellos neste artigo serán exercidas directamente por aqueles ou a través dos convenios ou outras fórmulas de colaboración que se celebren con calquera das administracións públicas nos termos previstos na Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, con aplicación de forma supletoria do disposto no título I da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

Sen prexuízo do anterior, as entidades locais recoñecidas polas leis e as comunidades autónomas uniprovinciais en que se integren os respectivos concellos asumirán o exercicio das referidas competencias cando así o solicite o concello interesado, na forma e prazos que regulamentariamente se establezan.

Subsección 3.ª *Imposto sobre actividades económicas*

Artigo 78. *Natureza e feito imponible.*

1. O imposto sobre actividades económicas é un tributo directo de carácter real, cuxo feito imponible está

constituído polo mero exercicio en territorio nacional de actividades empresariais, profesionais ou artísticas, exérganse ou non en local determinado e áchense ou non especificadas nas tarifas do imposto.

2. Considéranse, para os efectos deste imposto, actividades empresariais as gandeiras, cando teñan carácter independente, as mineiras, as industriais, as comerciais e as de servizos. Non teñen, por conseguinte, tal consideración as actividades agrícolas, as gandeiras dependentes, as forestais e as pesqueiras, non constituíndo feito imponible polo imposto ningunha delas.

Para efectos do previsto no parágrafo anterior, terá a consideración de gandaría independente o conxunto de cabezas de gando que se encontre comprendido nalgun dos casos seguintes:

- a) Que paste ou se alimente fundamentalmente en terras que non sexan explotadas agrícola ou forestalmente polo dono do gando.
- b) O estabulado fóra dos predios rústicos.
- c) O transhumante ou transterminante.
- d) Aquel que se alimente fundamentalmente con pensos non producidos na explotación en que se críe.

Artigo 79. *Actividade económica gravada.*

1. Considérase que unha actividade se exerce con carácter empresarial, profesional ou artístico cando supoña a ordenación por conta propia de medios de produción e de recursos humanos ou dun de ambos, coa finalidade de intervir na produción ou distribución de bens ou servizos.

2. O contido das actividades gravadas definirase nas tarifas do imposto.

Artigo 80. *Proba do exercicio de actividade económica gravada.*

O exercicio das actividades gravadas probarase por calquera medio admisible en dereito e, en particular, polos establecidos no artigo 3 do Código de comercio.

Artigo 81. *Supostos de non suxeición.*

Non constitúe feito imponible neste imposto o exercicio das seguintes actividades:

1. O alleamento de bens integrados no activo fixo das empresas que figurasen debidamente inventariados como tal inmovilizado con máis de dous anos de anticipación á data de transmitirse, e a venda de bens de uso particular e privado do vendedor sempre que os utilizase durante igual período de tempo.
2. A venda dos produtos que se reciben en pagamento de traballos persoais ou servizos profesionais.
3. A exposición de artigos co fin exclusivo de decoración ou adorno do establecemento. Polo contrario, estará suxeita ao imposto a exposición de artigos para agasallar os clientes.
4. Cando se trate de venda a retallo a realización dun só acto ou operación illada.

Artigo 82. *Exencións.*

1. Están exentos do imposto:
 - a) O Estado, as comunidades autónomas e as entidades locais, ben como os organismos autónomos do Estado e as entidades de dereito público de análogo carácter das comunidades autónomas e das entidades locais.
 - b) Os suxeitos pasivos que inicien o exercicio da súa actividade en territorio español, durante os dous pri-

meiros períodos impositivos deste imposto en que se desenvolva aquela.

Para estes efectos, non se considerará que se produciu o inicio do exercicio dunha actividade se esta se desenvolveu anteriormente baixo outra titularidade, circunstancia que se entenderá que concorre, entre outros supostos, nos casos de fusión, escisión ou achega de ramas de actividade.

c) Os seguintes suxeitos pasivos:

As persoas físicas.

Os suxeitos pasivos do imposto sobre sociedades, as sociedades civís e as entidades do artigo 35.4 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, que teñan un importe neto da cifra de negocios inferior a 1.000.000 de euros.

Canto aos contribuíntes polo imposto sobre a renda de non residentes, a exención só atinxirá os que operen en España mediante establecemento permanente, sempre que teñan un importe neto da cifra de negocios inferior a 1.000.000 de euros.

Para efectos da aplicación da exención prevista neste parágrafo, teranse en conta as seguintes regras:

1.ª O importe neto da cifra de negocios determinarase de acordo co previsto no artigo 191 do texto refundido da Lei de sociedades anónimas, aprobado polo Real decreto lexislativo 1564/1989, do 22 de decembro.

2.ª O importe neto da cifra de negocios será, no caso dos suxeitos pasivos do imposto sobre sociedades ou dos contribuíntes polo imposto sobre a renda de non residentes, o do período impositivo cuxo prazo de presentación de declaracións por eses tributos finalizase o ano anterior ao do devengo deste imposto. No caso das sociedades civís e as entidades a que se refire o artigo 35.4 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, o importe neto da cifra de negocios será o que corresponda ao penúltimo ano anterior ao de devengo deste imposto. Se o dito período impositivo tivese unha duración inferior ao ano natural, o importe neto da cifra de negocios elevarase ao ano.

3.ª Para o cálculo do importe da cifra de negocios do suxeito pasivo, terase en conta o conxunto das actividades económicas exercidas por el.

Non obstante, cando a entidade forme parte dun grupo de sociedades no sentido do artigo 42 do Código de comercio, o importe neto da cifra de negocios referirase ao conxunto de entidades pertencentes a ese grupo.

Para efectos do disposto no parágrafo anterior, entenderase que os casos do artigo 42 do Código de comercio son os recollidos na sección 1.ª do capítulo I das normas para a formulación das contas anuais consolidadas, aprobadas polo Real decreto 1815/1991, do 20 de decembro.

4.ª No suposto dos contribuíntes polo imposto sobre a renda de non residentes, atenderase ao importe neto da cifra de negocios imputable ao conxunto dos establecementos permanentes situados en territorio español.

d) As entidades xestoras da Seguridade Social e as mutualidades de previsión social reguladas na Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados.

e) Os organismos públicos de investigación, os establecementos de ensino en todos os seus graos custeados integramente con fondos do Estado, das comunidades autónomas ou das entidades locais, ou por fundacións declaradas benéficas ou de utilidade pública, e os establecementos de ensino en todos os seus graos que, carecendo de ánimo de lucro, estiveren en réxime de concerto educativo, mesmo se facilitasen aos seus alumnos libros ou artigos de escritorio ou lles prestasen os ser-

c
vivos de media pensión ou internado e aínda que por excepción vendan no mesmo establecemento os produtos dos talleres dedicados a esa ensinanza, sempre que o importe da venda, sen utilidade para ningún particular ou terceira persoa, se destine, exclusivamente, á adquisición de materias primas ou ao sostemento do establecemento.

f) As asociacións e fundacións de diminuídos físicos, psíquicos e sensoriais sen ánimo de lucro, polas actividades de carácter pedagóxico, científico, asistenciais e de emprego que para o ensino, educación, rehabilitación e tutela de minusválidos realicen, aínda que vendan os produtos dos talleres dedicados a eses fins, sempre que o importe da venda, sen utilidade para ningún particular ou terceira persoa, se destine exclusivamente á adquisición de materias primas ou ao sostemento do establecemento.

g) A Cruz Vermella Española.

h) Os suxeitos pasivos a que lles sexa de aplicación a exención en virtude de tratados ou convenios internacionais.

2. Os suxeitos pasivos a que se refiren as alíneas a), d), g) e h) do número anterior non estarán obrigados a presentar declaración de alta na matrícula do imposto.

3. O ministro de Facenda establecerá en que supostos a aplicación da exención prevista na alínea c) do número 1 anterior exixirá a presentación dunha comunicación dirixida á Axencia Estatal de Administración Tributaria en que se faga constar que se cumpren os requisitos establecidos nesa alínea para a aplicación da exención. Esta obriga non se exixirá, en ningún caso, cando se trate de contribuíntes polo imposto sobre a renda das persoas físicas.

Os suxeitos pasivos que aplicasen a exención prevista na alínea b) do número 1 anterior presentarán a comunicación, se é o caso, o ano seguinte ao posterior ao de inicio da súa actividade.

Para estes efectos, o Ministro de Facenda establecerá o contido, o prazo e a forma de presentación da comunicación, ben como os supostos en que se deberá presentar por vía telemática.

Canto ás variacións que poidan afectar a exención prevista na alínea c) do número 1 anterior, observarase o previsto no terceiro parágrafo do número 2 do artigo 90 desta lei.

4. As exencións previstas nas alíneas e) e f) do número 1 deste artigo terán carácter rogado e concederanse, cando proceda, por instancia de parte.

Artigo 83. *Suxeitos pasivos.*

Son suxeitos pasivos deste imposto as persoas físicas ou xurídicas e as entidades a que se refire o artigo 35.4 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria sempre que realicen en territorio nacional calquera das actividades que orixinan o feito imponible.

Artigo 84. *Cota tributaria.*

A cota tributaria será a resultante de aplicar as tarifas do imposto, de acordo cos preceptos contidos nesta lei e nas disposicións que a complementen e desenvolvan, e os coeficientes e as bonificacións previstos pola lei e, se é o caso, acordados por cada concello e regulados nas ordenanzas fiscais respectivas.

Artigo 85. *Tarifas do imposto.*

1. As tarifas do imposto, nas cales se fixarán as cotas mínimas, así como a instrución para a súa aplicación, aprobaranse por real decreto legislativo do Gober-

no, que será ditado en virtude da presente delegación legislativa ao abeiro do disposto no artigo 82 da Constitución. A fixación das cotas mínimas axustarase ás bases seguintes:

Primeira.—Delimitación do contido das actividades gravadas de acordo coas características dos sectores económicos, tipificándoas, con carácter xeral, mediante elementos fixos que deberán concorrer no momento do devengo do imposto.

Segunda.—As epígrafes e rúbricas que clasifiquen as actividades suxeitas ordenaranse, no posible, conforme a clasificación nacional de actividades económicas.

Terceira.—Determinación daquelas actividades ou modalidades destas ás cales polo seu escaso rendemento económico se lles sinale cota cero.

Cuarta.—As cotas resultantes da aplicación das tarifas non poderán exceder o 15 por cento do beneficio medio presunto da actividade gravada, e na súa fixación terase en conta, ademais do previsto na base primeira anterior, a superficie dos locais en que se realicen as actividades gravadas.

Quinta.—Así mesmo, as tarifas do imposto poderán fixar cotas provinciais ou nacionais, sinalando as condicións en que as actividades poderán tributar polas ditas cotas e fixando o seu importe, tendo en conta o seu respectivo ámbito espacial.

2. O prazo para o exercicio da delegación legislativa concedida ao Goberno no número 1 deste artigo será dun ano contado desde a data de entrada en vigor desta lei.

3. Non obstante o disposto no artigo 91.2 desta lei, a xestión tributaria das cotas provinciais e nacionais que fixen as tarifas do imposto corresponderá á Administración tributaria do Estado, sen prexuízo das fórmulas de colaboración que, en relación a tal xestión, se poidan establecer con outras entidades. Sobre as referidas cotas provinciais e nacionais non se poderá establecer nin o coeficiente nin a recarga provincial regulados, respectivamente, nos artigos 87 e 134 desta lei.

4. As exacción das cotas do imposto e mais a súa distribución efectuaranse conforme as normas seguintes:

A) A exacción das cotas mínimas municipais será levada a cabo polo concello no termo municipal do cal teña lugar a realización das respectivas actividades.

Cando os locais, ou as instalacións que non teñen consideración de tal, se achen en máis dun termo municipal, a cota correspondente será exixida polo concello en que estea a maior parte deles, sen prexuízo da obriga daquel de distribuír entre todos os demais o importe desa cota, en proporción á superficie que en cada termo municipal ocupe a instalación ou local de que se trate, nos termos que se establezan na instrución para a aplicación das tarifas do imposto e nas normas regulamentarias.

No caso de centrais hidráulicas de produción de enerxía eléctrica, as cotas distribuiranse entre os municipios no termo dos cales se achen as instalacións da central, sen incluír o encoro, e aqueloutros no termo dos cales se estenda o encoro, nos termos que se establezan na instrución para a aplicación das tarifas do imposto e nas normas regulamentarias.

Tratándose da actividade de produción de enerxía eléctrica en centrais nucleares, a cota correspondente será exixida polo concello en que se ache a central ou por aquel en que se ache a maior parte dela. En ambos os casos, a cota será distribuída, nos termos que se establezan na instrución para a aplicación das tarifas do imposto e nas normas regulamentarias, entre todos os municipios afectados pola central, aínda que nestes non se encontren instalacións ou edificios afectos a ela.

Para tales efectos, considéranse municipios afectados por unha central nuclear aqueles en cuxo termo respectivo se ache todo ou unha parte das súas instalacións, así como aqueloutros en que, non concorrendo a circunstancia anterior, teñan parte ou todo do seu termo municipal nunha área circular de 10 quilómetros de raio con centro na instalación.

As cotas municipais correspondentes a actividades que se desenvolvan en zonas portuarias que se estendan sobre máis dun termo municipal serán distribuídas polo concello exactor entre todos os municipios sobre que se estenda a zona portuaria de que se trate, en proporción á superficie do termo ocupada pola zona portuaria.

B) A exacción das cotas provinciais será levada a cabo pola delegación provincial da Axencia Estatal de Administración Tributaria no ámbito territorial da cal teña lugar a realización das actividades correspondentes.

O importe desas cotas será distribuído pola delegación da Axencia Estatal exactora entre todos os municipios da provincia e a deputación provincial correspondente, nos termos que regulamentariamente se establezan.

C) A exacción das cotas nacionais será levada a cabo pola delegación provincial da Axencia Estatal de Administración Tributaria no ámbito territorial da cal teña o seu domicilio fiscal o suxeito pasivo.

O importe das cotas nacionais distribuirase entre todos os municipios e deputacións provinciais de territorio común nos termos que regulamentariamente se establezan.

5. As leis de orzamentos xerais do Estado poderán modificar as tarifas do imposto, así como a instrución para a súa aplicación, e actualizar as cotas nelas contidas.

Autorízase o Goberno para ditar cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e aplicación das tarifas e instrución do imposto.

Artigo 86. *Coefficiente de ponderación.*

Sobre as cotas municipais, provinciais ou nacionais fixadas nas tarifas do imposto aplicarase, en todo caso, un coeficiente de ponderación, determinado en función do importe neto da cifra de negocios do suxeito pasivo.

O coeficiente determinarase de acordo co seguinte cadro:

Importe neto da cifra de negocios (euros)	Coefficiente
Desde 1.000.000,00 até 5.000.000,00	1,29
Desde 5.000.000,01 até 10.000.000,00	1,30
Desde 1.000.000,00 até 5.000.000,00	1,32
Desde 50.000.000,01 até 100.000.000,00	1,33
Máis de 100.000.000,00	1,35
Sen cifra neta de negocio	1,31

Para os efectos da aplicación do coeficiente a que se refire este artigo, o importe neto da cifra de negocios do suxeito pasivo será o correspondente ao conxunto de actividades económicas exercidas por el e determinarase de acordo co previsto no artigo 82.1.c) desta lei.

Artigo 87. *Coefficiente de situación.*

1. Sobre as cotas modificadas pola aplicación do coeficiente de ponderación previsto no artigo anterior, os concellos poderán establecer unha escala de coeficientes que pondere a situación física do local dentro

de cada termo municipal, atendendo á categoría da rúa en que se ache.

2. Este coeficiente non poderá ser inferior a 0,4 nin superior a 3,8.

3. Para os efectos da fixación do coeficiente de situación, o número de categorías de rúas que debe establecer cada municipio non poderá ser inferior a 2 nin superior a 9.

4. Nos municipios en que non sexa posible distinguir máis dunha categoría de rúa, non se poderá establecer o coeficiente de situación.

5. A diferenza do valor do coeficiente atribuído a unha rúa con respecto ao atribuído á categoría superior ou inferior non poderá ser menor de 0,10.

Artigo 88. *Bonificacións obrigatorias e potestativas.*

1. Sobre a cota do imposto aplicarase, en todo caso, as seguintes bonificacións:

a) As cooperativas, ben como as unións, federacións e confederacións daquelas e as sociedades agrarias de transformación terán a bonificación prevista na Lei 20/1990, do 19 de decembro, sobre réxime fiscal das cooperativas.

b) Unha bonificación do 50 por cento da cota correspondente para os que inicien o exercicio de calquera actividade profesional, durante os cinco anos de actividade seguintes á conclusión do segundo período impositivo de desenvolvemento daquela. O período de aplicación da bonificación caducará transcorridos cinco anos desde a finalización da exención prevista no artigo 82.1.b) desta lei.

2. Cando as ordenanzas fiscais así o establezan, aplícaranse as seguintes bonificacións:

a) Unha bonificación de até o 50 por cento da cota correspondente para os que inicien o exercicio de calquera actividade empresarial e tributen por cota municipal, durante os cinco anos de actividade seguintes á conclusión do segundo período impositivo de desenvolvemento daquela.

A aplicación da bonificación requirirá que a actividade económica non se exercese anteriormente baixo outra titularidade. Entenderase que a actividade se exerceu anteriormente baixo outra titularidade, entre outros, nos supostos de fusión, escisión ou achega de ramas de actividade.

O período de aplicación da bonificación caducará transcorridos cinco anos desde a finalización da exención prevista na alínea b) do número 1 do artigo 82 desta lei.

A bonificación aplicarase á cota tributaria, integrada pola cota de tarifa ponderada polo coeficiente establecido no artigo 86 e modificada, se é o caso, polo coeficiente establecido no artigo 87 desta lei. No suposto de resultar aplicable a bonificación a que alude a alínea a) do número 1 anterior, a bonificación prevista neste parágrafo aplicarase á cota resultante de aplicar a bonificación da citada alínea a) do número 1.

b) Unha bonificación por creación de emprego de até o 50 por cento da cota correspondente para os suxeitos pasivos que tributen por cota municipal e que incrementasen a media do seu cadro de persoal de traballadores con contrato indefinido durante o período impositivo inmediato anterior ao da aplicación da bonificación, en relación co período anterior a aquel.

A ordenanza fiscal poderá establecer diferentes porcentaxes de bonificación, sen exceder o límite máximo fixado na alínea anterior, en función de cal sexa o incremento medio do cadro de persoal de traballadores con contrato indefinido.

A bonificación aplicarase á cota resultante de aplicar, se é o caso, as bonificacións a que se refiren o número 1 deste artigo e a alínea a) anterior.

c) Unha bonificación de até o 50 por cento da cota correspondente para os suxeitos pasivos que tributen por cota municipal e que:

Utilicen ou produzan enerxía a partir de instalacións para o aproveitamento de enerxías renovables ou sistemas de coxeración.

Para estes efectos, consideraranse instalacións para o aproveitamento das enerxías renovables as contempladas e definidas como tales no Plan de Fomento das Enerxías Renovables. Consideraranse sistemas de coxeración os equipamentos e instalacións que permitan a produción conxunta de electricidade e enerxía térmica útil.

Realicen as súas actividades industriais, desde o inicio da súa actividade ou por traslado posterior, en locais ou instalacións afastadas das zonas máis poboadas do termo municipal.

Establezan un plan de transporte para os seus traballadores que teña por obxecto reducir o consumo de enerxía e as emisións causadas polo desprazamento ao lugar do posto de traballo e fomentar o emprego dos medios de transporte máis eficientes, como o transporte colectivo ou o compartido.

A bonificación aplicarase á cota resultante de aplicar, se é o caso, as bonificacións a que se refiren o número 1 deste artigo e as alíneas a) e b) anteriores.

d) Unha bonificación de até o 50 por cento da cota correspondente para os suxeitos pasivos que tributen por cota municipal e teñan unha renda ou rendemento neto da actividade económica negativos ou inferiores á cantidade que determine a ordenanza fiscal, a cal poderá fixar diferentes porcentaxes de bonificación e límites en función de cal sexa a división, agrupación ou grupo das tarifas do imposto en que se clasifique a actividade económica realizada.

A bonificación aplicarase á cota resultante de aplicar, se é o caso, as bonificacións a que se refiren o número 1 deste artigo e os parágrafos anteriores deste número.

3. A ordenanza fiscal correspondente especificará os restantes aspectos substantivos e formais a que se refire o número anterior. Entre outras materias, a ordenanza fiscal determinará se todas ou algunhas das citadas bonificacións son ou non aplicables simultaneamente.

Artigo 89. *Período impositivo e devengo.*

1. O período impositivo coincide co ano natural, excepto cando se trate de declaracións de alta, caso en que abranguerá desde a data de comezo da actividade até o final do ano natural.

2. O imposto devéngase o primeiro día do período impositivo e as cotas serán irredutibles, salvo cando, nos casos de declaración de alta, o día de comezo da actividade non coincida co ano natural, suposto en que as cotas se calcularán proporcionalmente ao número de trimestres naturais que faltan para finalizar o ano, incluído o do comezo do exercicio da actividade.

Así mesmo, e no caso de baixa por cesamento no exercicio da actividade, as cotas serán rateables por trimestres naturais, excluído aquel en que se produza o cesamento. Para tal fin os suxeitos pasivos poderán solicitar a devolución da parte da cota correspondente aos trimestres naturais en que non se exercese a actividade.

3. Tratándose de espectáculos, cando as cotas estean establecidas por actuacións illadas, o devengo prodúcese pola realización de cada unha delas, debéndose presentar as correspondentes declaracións na forma que se estableza regulamentariamente.

Artigo 90. *Xestión tributaria do imposto.*

1. O imposto xestiónase a partir da matrícula deste. A matrícula formarase anualmente para cada termo e estará constituída por censos comprensivos das actividades económicas, suxeitos pasivos, cotas mínimas e, se é o caso, da recarga provincial. A matrícula estará ao dispor do público nos respectivos concellos.

2. Os suxeitos pasivos estarán obrigados a presentar as correspondentes declaracións censuais de alta manifestando todos os elementos necesarios para a súa inclusión na matrícula nos termos do artigo 90.1 desta lei e dentro do prazo que regulamentariamente se estableza. A seguir, a Administración competente practificará a liquidación correspondente, a cal se notificará ao suxeito pasivo, quen deberá efectuar o ingreso que proceda.

Así mesmo, os suxeitos pasivos estarán obrigados a comunicar as variacións de orde física, económica ou xurídica que se produzan no exercicio das actividades gravadas e que teñan transcendencia para efectos deste imposto, e formalizaranas nos prazos e termos regulamentariamente determinados.

En particular, os suxeitos pasivos a que non resulte de aplicación a exención prevista na alínea c) do número 1 do artigo 82 desta lei, deberán comunicar á Axencia Estatal de Administración Tributaria o importe neto da súa cifra de negocios. Así mesmo, os suxeitos pasivos deberán comunicar as variacións que se produzan no importe neto da súa cifra de negocios cando tal variación supoña a modificación da aplicación ou non da exención prevista na alínea c) do número 1 do artigo 82 desta lei ou unha modificación no tramo que se considere para efectos da aplicación do coeficiente de ponderación previsto no artigo 86 desta lei. O ministro de Facenda establecerá os supostos en que se deberán presentar estas comunicacións, o seu contido e o seu prazo e forma de presentación, así como os supostos en que se deberán presentar por vía telemática.

3. A inclusión, exclusión ou alteración dos datos contidos nos censos resultantes das actuacións de inspección tributaria ou da formalización de altas e comunicacións consideraranse acto administrativo e implicarán a modificación do censo. Calquera modificación da matrícula que se refira a datos constantes nos censos requirirá, inescusablemente, a alteración previa destes últimos no mesmo sentido.

4. Este imposto poderase exixir en réxime de autoliquidación, nos termos que regulamentariamente se establezan.

Artigo 91. *Matrícula do imposto.*

1. A formación da matrícula do imposto, a cualificación das actividades económicas, o sinalamento das cotas correspondentes e, en xeral, a xestión censual do tributo será levada a cabo pola Administración tributaria do Estado.

Sen prexuízo disto, a notificación destes actos pode ser practicada polos concellos ou pola Administración do Estado, xuntamente coa notificación das liquidacións conducentes á determinación das débedas tributarias.

Tratándose de cotas municipais, as funcións a que se refire o parágrafo primeiro deste número poderán ser delegadas nos concellos, deputacións provinciais, cabidos ou consellos insulares e outras entidades recoñecidas polas leis e comunidades autónomas que o soliciten, nos termos que regulamentariamente se estableza.

2. A liquidación e recadación, así como a revisión dos actos ditados en vía de xestión tributaria deste imposto, será levada a cabo polos concellos e comprenderá as funcións de concesión e denegación de exencións e bonificacións, realización das liquidacións con-

ducentes á determinación das débedas tributarias, emisión dos instrumentos de cobramento, resolución dos expedientes de devolución de ingresos indebidos, resolución dos recursos que se interpoñan contra os ditos actos e actuacións para a información e asistencia ao contribuínte referidas ás materias comprendidas neste número.

3. A inspección deste imposto será levada a cabo polos órganos competentes da Administración tributaria do Estado, sen prexuízo das delegacións que se poidan facer nos concellos, deputacións provinciais, cabidos ou consellos insulares e outras entidades locais recoñecidas polas leis e comunidades autónomas que o soliciten, e das fórmulas de colaboración que se poidan establecer con esas entidades, todo isto nos termos que dispoña o ministro de Facenda.

4. En todo caso, o coñecemento das reclamacións que se interpoñan contra os actos de xestión censual ditados pola Administración tributaria do Estado a que se refire o primeiro parágrafo do número 1 deste artigo, así como os actos de igual natureza ditados en virtude da delegación prevista no terceiro parágrafo do mesmo número, corresponderá aos tribunais económico-administrativos do Estado.

De igual modo, corresponderá aos mencionados tribunais económico-administrativos o coñecemento das reclamacións que se interpoñan contra os actos ditados en virtude da delegación prevista no número 3 deste artigo que supoñan inclusión, exclusión ou alteración dos datos contidos nos censos do imposto.

Subsección 4.ª *Imposto sobre vehículos de tracción mecánica*

Artigo 92. *Natureza e feito imponible.*

1. O imposto sobre vehículos de tracción mecánica é un tributo directo que grava a titularidade dos vehículos desta natureza, aptos para circularen polas vías públicas, calquera que sexa a súa clase e categoría.

2. Considérase vehículo apto para a circulación o que fose matriculado nos rexistros públicos correspondentes e mentres non causase baixa nestes. Para os efectos deste imposto tamén se considerarán aptos os vehículos provistos de permisos temporais e matrícula turística.

3. Non están suxeitos a este imposto:

a) Os vehículos que, tendo sido dados de baixa nos rexistros por antigüidade do seu modelo, poidan ser autorizados para circular excepcionalmente con ocasión de exhibicións, certames ou carreiras limitadas aos desta natureza.

b) Os remolques e semirremolques arrastrados por vehículos de tracción mecánica cuxa carga útil non sexa superior a 750 quilogramos.

Artigo 93. *Exencións.*

1. Estarán exentos do imposto:

a) Os vehículos oficiais do Estado, comunidades autónomas e entidades locais adscritos á defensa nacional ou á seguranza cidadá.

b) Os vehículos de representacións diplomáticas, oficinas consulares, axentes diplomáticos e funcionarios consulares de carreira acreditados en España, que sexan súbditos dos respectivos países, externamente identificados e a condición de reciprocidade na súa extensión e grao.

Así mesmo, os vehículos dos organismos internacionais con sede ou oficina en España e dos seus funcionarios ou membros con estatuto diplomático.

c) Os vehículos respecto dos cales así se derive do disposto en tratados ou convenios internacionais.

d) As ambulancias e demais vehículos directamente destinados á asistencia sanitaria ou ao traslado de feridos ou enfermos.

e) Os vehículos para persoas de mobilidade reducida a que se refire o punto A do anexo II do Regulamento xeral de vehículos, aprobado polo Real decreto 2822/1998, do 23 de decembro.

Así mesmo, están exentos os vehículos matriculados a nome de minusválidos para o seu uso exclusivo. Esta exención aplicarase, en canto se manteñan estas circunstancias, tanto aos vehículos conducidos por persoas con discapacidade como aos destinados ao seu transporte.

As exencións previstas nos dous parágrafos anteriores non resultarán aplicables aos suxeitos pasivos beneficiarios delas por máis dun vehículo simultaneamente.

Para efectos do disposto neste parágrafo, consideraranse persoas con minusvalidez as que teñan esta condición legal en grao igual ou superior ao 33 por cento.

f) Os autobuses, microbuses e demais vehículos destinados ou adscritos ao servizo de transporte público urbano, sempre que teñan unha capacidade que exceda as nove prazas, incluída a do condutor.

g) Os tractores, remolques, semirremolques e maquinaria provistos de cartilla de inspección agrícola.

2. Para poderen aplicar as exencións a que se refiren as alíneas e) e g) do número 1 deste artigo, os interesados deberán pedir a súa concesión indicando as características do vehículo, a súa matrícula e a causa do beneficio. Declarada a exención pola Administración municipal, expedirase un documento que acredite a súa concesión.

En relación coa exención prevista no segundo parágrafo da alínea e) do número 1 anterior, o interesado deberá presentar o certificado da minusvalidez emitido polo órgano competente e xustificar o destino do vehículo ante o concello da imposición, nos termos que este estableza na correspondente ordenanza fiscal.

Artigo 94. *Suxeitos pasivos.*

Son suxeitos pasivos deste imposto as persoas físicas ou xurídicas e as entidades a que se refire o artigo 35.4 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, a nome do cal conste o vehículo no permiso de circulación.

Artigo 95. *Cota.*

1. O imposto exíxirase conforme o seguinte cadro de tarifas:

Potencia e clase de vehículo	Cota — Euros
A) Turismos:	
De menos de oito cabalos fiscais	12,62
De 8 até 11,99 cabalos fiscais	34,08
De 12 até 15,99 cabalos fiscais	71,94
De 16 até 19,99 cabalos fiscais	89,61
De 20 cabalos fiscais en diante	112,00
B) Autobuses:	
De menos de 21 prazas	83,30
De 21 a 50 prazas	118,64
De máis de 50 prazas	148,30

Potencia e clase de vehículo	Cota — Euros
C) Camións:	
De menos de 1.000 quilogramos de carga útil .	42,28
De 1.000 a 2.999 quilogramos de carga útil ...	83,30
De máis de 2.999 a 9.999 quilogramos de carga útil	118,64
De máis de 9.999 quilogramos de carga útil	148,30
D) Tractores:	
De menos de 16 cabalos fiscais	17,67
De 16 a 25 cabalos fiscais	27,77
De máis de 25 cabalos fiscais	83,30
E) Remolques e semirremolques arrastrados por vehículos de tracción mecánica:	
De menos de 1.000 e máis de 750 quilogramos de carga útil	17,67
De 1.000 a 2.999 quilogramos de carga útil ...	27,77
De máis de 2.999 quilogramos de carga útil	83,30
F) Vehículos:	
Ciclomotores	4,42
Motocicletas até 125 centímetros cúbicos	4,42
Motocicletas de máis de 125 até 250 centímetros cúbicos	7,57
Motocicletas de máis de 250 até 500 centímetros cúbicos	15,15
Motocicletas de máis de 500 até 1.000 centímetros cúbicos	30,29
Motocicletas de máis de 1.000 centímetros cúbicos	60,58

2. O cadro de cotas poderá ser modificado pola Lei de orzamentos xerais do Estado.

3. Regulamentariamente, determinarase o concepto das diversas clases de vehículos e as regras para a aplicación das tarifas.

4. Os concellos poderán incrementar as cotas fixadas no número 1 deste artigo mediante a aplicación sobre elas dun coeficiente, o cal non poderá ser superior a 2.

Os concellos poderán fixar un coeficiente para cada unha das clases de vehículos previstas no cadro de tarifas recollido no número 1 deste artigo, o cal poderá ser, pola súa vez, diferente para cada un dos tramos fixados en cada clase de vehículo, sen exceder en ningún caso o límite máximo fixado no parágrafo anterior

5. No caso de os concellos non faceren uso da facultade a que se refire o número anterior, o imposto exixírase conforme as cotas do cadro de tarifas.

6. As ordenanzas fiscais poderán regular sobre a cota do imposto, incrementada ou non pola aplicación do coeficiente, as seguintes bonificacións:

a) Unha bonificación de até o 75 por cento en función da clase de carburante que consuma o vehículo, en razón da incidencia da combustión dese carburante no ambiente.

b) Unha bonificación de até o 75 por cento en función das características dos motores dos vehículos e a súa incidencia no ambiente.

c) Unha bonificación de até o 100 por cento para os vehículos históricos ou aqueles que teñan unha antigüidade mínima de vinte e cinco anos, contados a partir da data da súa fabricación ou, se esta non se coñecese, tomando como tal a da súa primeira matriculación ou,

no seu defecto, a data en que o correspondente tipo ou variante se deixou de fabricar.

A regulación dos restantes aspectos substantivos e formais das bonificacións a que se refiren os parágrafos anteriores establecerase na ordenanza fiscal.

Artigo 96. *Período impositivo e devengo.*

1. O período impositivo coincide co ano natural, salvo no caso de primeira adquisición dos vehículos. Neste caso o período impositivo comezará o día en que se produza a adquisición.

2. O imposto devéngase o primeiro día do período impositivo.

3. O importe da cota do imposto ratearase por trimestres naturais nos casos de primeira adquisición ou baixa definitiva do vehículo. Tamén procederá o rateo da cota nos mesmos termos nos supostos de baixa temporal por subtracción ou roubo de vehículo, e isto desde o momento en que se produza a baixa temporal no rexistro público correspondente.

Artigo 97. *Xestión tributaria do imposto.*

A xestión, liquidación, inspección e recadación, así como a revisión dos actos ditados en vía de xestión tributaria, corresponde ao concello do domicilio que conste no permiso de circulación do vehículo.

Artigo 98. *Autoliquidación.*

1. Os concellos poderán exixir este imposto en réxime de autoliquidación.

2. Nas respectivas ordenanzas fiscais os concellos disporán a clase de instrumento acreditativo do pagamento do imposto.

Artigo 99. *Xustificación do pagamento do imposto.*

1. Os que soliciten ante a Xefatura Provincial de Tráfico a matriculación ou a certificación de aptitude para circular dun vehículo, deberán acreditar previamente o pagamento do imposto.

2. Os titulares dos vehículos, cando comuniquen á xefatura provincial de Tráfico a súa reforma, sempre que altere a súa clasificación para efectos deste imposto, así como tamén nos casos de transferencia, de cambio de domicilio que conste no permiso de circulación do vehículo, ou de baixa dos vehículos, deberán acreditar previamente ante a referida xefatura provincial o pagamento do último recibo presentado ao cobramento do imposto, sen prexuízo de que sexa exixible por vía de xestión e inspección o pagamento de todas as débedas por tal concepto devengadas, liquidadas, presentadas ao cobramento e non prescritas. Exceptúase da referida obriga de acreditación o suposto das baixas definitivas de vehículos con 15 ou máis anos de antigüidade.

3. As xefaturas provinciais de tráfico non tramitarán os expedientes se non se acredita o pagamento do imposto, nos termos establecidos nos números anteriores.

Subsección 5.ª *Imposto sobre construcións instalacións e obras*

Artigo 100. *Natureza e feito imponible.*

1. O imposto sobre construcións, instalacións e obras é un tributo indirecto cuxo feito imponible está constituído pola realización, dentro do termo municipal, de calquera construción, instalación ou obra para a que

se exixa obtención da correspondente licenza de obras ou urbanística, se obtivese ou non esa licenza, sempre que a súa expedición corresponda ao concello da imposición.

2. Está exenta do pagamento do imposto a realización de calquera construción, instalación ou obra de que sexa dono o Estado, as comunidades autónomas ou as entidades locais que, estando suxeita ao imposto, vaia ser directamente destinada a estradas, ferrocarrís, portos, aeroportos, obras hidráulicas, saneamento de poboacións e das súas augas residuais, aínda que a súa xestión a leven a cabo organismos autónomos, tanto se se trata de obras de investimento novo como de conservación.

Artigo 101. *Suxeitos pasivos.*

1. Son suxeitos pasivos deste imposto, a título de contribuíntes, as persoas físicas, persoas xurídicas ou entidades do artigo 35.4 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, que sexan donos da construción, instalación ou obra, sexan ou non propietarios do inmovible sobre o cal se realice aquela.

Para os efectos previstos no parágrafo anterior terá a consideración de dono da construción, instalación ou obra quen soporte os gastos ou o custo que comporte a súa realización.

2. No suposto de que a construción, instalación ou obra non sexa realizada polo suxeito pasivo contribuínte, terán a condición de suxeitos pasivos substitutos do contribuínte os que soliciten as correspondentes licenzas ou realicen as construcións, instalacións ou obras.

O substituto poderá exixir do contribuínte o importe da cota tributaria satisfeita.

Artigo 102. *Base imponible, cota e devengo.*

1. A base imponible do imposto está constituída polo custo real e efectivo da construción, instalación ou obra, e enténdese por tal, para estes efectos, o custo de execución material daquela.

Non forman parte da base imponible o imposto sobre o valor engadido e demais impostos análogos propios de réximes especiais, as taxas, prezos públicos e demais prestacións patrimoniais de carácter público local relacionadas, se é o caso, coa construción, instalación ou obra, nin tampouco os honorarios de profesionais, o beneficio empresarial do contratista nin calquera outro concepto que non integre, estritamente, o custo de execución material.

2. A cota deste imposto será o resultado de aplicar á base imponible o tipo de gravame.

3. O tipo de gravame do imposto será o fixado por cada concello, sen que o dito tipo poida exceder o catro por cento.

4. O imposto devéngase no momento de se iniciar a construción, instalación ou obra, mesmo que non se obtivese a correspondente licenza.

Artigo 103. *Xestión tributaria do imposto. Bonificacións potestativas.*

1. Cando se conceda a licenza preceptiva ou cando, non se tendo solicitado, concedido ou denegado aínda a licenza preceptiva, se inicie a construción, instalación ou obra, practícase unha liquidación provisoria á conta, determinándose a base imponible:

a) En función do orzamento presentado polos interesados, sempre que fose visado polo colexio oficial correspondente cando isto constituía un requisito preceptivo.

b) Cando a ordenanza fiscal así o prevexa, en función dos índices ou módulos que esta estableza para o efecto.

Unha vez finalizada a construción, instalación ou obra, e tendo en conta o seu custo real e efectivo, o concello, mediante a oportuna comprobación administrativa, modificará, se é o caso, a base imponible a que se refire o número anterior practicando a correspondente liquidación definitiva, e exixindo do suxeito pasivo ou reintegrándolle, se for o caso, a cantidade que corresponda.

2. As ordenanzas fiscais poderán regular as seguintes bonificacións sobre a cota do imposto:

a) Unha bonificación de até o 95 por cento a favor das construcións, instalacións ou obras que sexan declaradas de especial interese ou utilidade municipal por concorreren circunstancias sociais, culturais, histórico-artísticas ou de fomento do emprego que xustifiquen tal declaración. Corresponderá esta declaración ao pleno da corporación e acordarse, precedendo solicitude do suxeito pasivo, por voto favorable da maioría simple dos seus membros.

b) Unha bonificación de até o 95 por cento a favor das construcións, instalacións ou obras en que se incorporen sistemas para o aproveitamento térmico ou eléctrico da enerxía solar. A aplicación desta bonificación estará condicionada a que as instalacións para produción de calor inclúan colectores que dispoñan da correspondente homologación da Administración competente.

A bonificación prevista nesta alínea aplicarase á cota resultante de aplicar, se é o caso, a bonificación a que se refire a alínea a) anterior.

c) Unha bonificación de até o 50 por cento a favor das construcións, instalacións ou obras vinculadas aos plans de fomento dos investimentos privados en infraestruturas.

A bonificación prevista nesta alínea aplicarase á cota resultante de aplicar, se é o caso, as bonificacións a que se refiren as alíneas a) e b) anteriores.

d) Unha bonificación de até o 50 por cento a favor das construcións, instalacións ou obras referentes ás vivendas de protección oficial.

A bonificación prevista neste parágrafo aplicarase á cota resultante de aplicar, se é o caso, as bonificacións a que se refiren os parágrafos anteriores.

e) Unha bonificación de até o 90 por cento a favor das construcións, instalacións ou obras que favorezan as condicións de acceso e habitabilidade dos discapacitados.

A bonificación prevista neste parágrafo aplicarase á cota resultante de aplicar, se é o caso, as bonificacións a que se refiren os parágrafos anteriores.

A regulación dos restantes aspectos substantivos e formais das bonificacións a que se refire este número establecerase na ordenanza fiscal. Entre outras materias, a ordenanza fiscal determinará se todas ou algunhas das citadas bonificacións son ou non aplicables simultaneamente.

3. As ordenanzas fiscais poderán regular como dedución da cota íntegra ou bonificada do imposto o importe satisfeito ou que deba satisfacer o suxeito pasivo en concepto de taxa polo outorgamento da licenza urbanística correspondente á construción, instalación ou obra de que se trate.

A regulación dos restantes aspectos substantivos e formais da dedución a que se refire o parágrafo anterior establecerase na ordenanza fiscal.

4. Os concellos poderán exixir este imposto en réxime de autoliquidación.

5. Os concellos poderán establecer nas súas ordenanzas fiscais sistemas de xestión conxunta e coordinada deste imposto e da taxa correspondente ao outorgamento da licenza.

Subsección 6.ª *Imposto sobre o incremento de valor dos terreos de natureza urbana*

Artigo 104. *Natureza e feito impositivo. Supostos de non suxeición.*

1. O imposto sobre o incremento de valor dos terreos de natureza urbana é un tributo directo que grava o incremento de valor que experimenten estes terreos e se poña de manifesto como consecuencia da transmisión da propiedade dos terreos por calquera título ou da constitución ou transmisión de calquera dereito real de gozo, limitativo do dominio, sobre os referidos terreos.

2. Non está suxeito a este imposto o incremento de valor que experimenten os terreos que teñan a consideración de rústicos para efectos do imposto sobre bens inmobles. En consecuencia con isto, está suxeito o incremento de valor que experimenten os terreos que deban ter a consideración de urbanos, para efectos dese imposto sobre bens inmobles, con independencia de que estean ou non considerados como tales no catastro ou no padrón daquel. Para os efectos deste imposto, estará, así mesmo, suxeito a este o incremento de valor que experimenten os terreos integrados nos bens inmobles clasificados como de características especiais para efectos do imposto sobre bens inmobles.

3. Non se producirá a suxeición ao imposto nos supostos de achegas de bens e dereitos realizadas polos cónxuxes á sociedade conxugal, adxudicacións que ao seu favor e en pagamento delas se verifiquen e transmisións que se fagan aos cónxuxes en pagamento dos seus haberes comúns.

Tampouco se producirá a suxeición ao imposto nos supostos de transmisións de bens inmobles entre cónxuxes ou a favor dos fillos, como consecuencia do cumprimento de sentenzas nos casos de nulidade, separación ou divorcio matrimonial, sexa cal for o réxime económico matrimonial.

Artigo 105. *Exencións.*

1. Estarán exentos deste imposto os incrementos de valor que se manifesten como consecuencia dos seguintes actos:

a) A constitución e transmisión de dereitos de servidume.

b) As transmisións de bens que se encontren dentro do perímetro delimitado como conxunto histórico-artístico ou fosen declarados individualmente de interese cultural, segundo o establecido na Lei 16/1985, do 25 de xuño, do patrimonio histórico español, cando os seus propietarios ou titulares de dereitos reais acrediten que realizaron ao seu cargo obras de conservación, mellora ou rehabilitación nos inmobles. Para estes efectos, a ordenanza fiscal establecerá os aspectos substantivos e formais da exención.

2. Así mesmo, estarán exentos deste imposto os correspondentes incrementos de valor cando a obriga de satisfacer aquel recaia sobre as seguintes persoas ou entidades:

a) O Estado, as comunidades autónomas e as entidades locais a que pertenza o municipio, así como os organismos autónomos do Estado e as entidades de dereito público de análogo carácter das comunidades autónomas e das ditas entidades locais.

b) O municipio da imposición e demais entidades locais integradas ou nas cales se integre o municipio, ben como as súas respectivas entidades de dereito público de análogo carácter aos organismos autónomos do Estado.

c) As institucións que teñan a cualificación de benéficas ou de benéfico-docentes.

d) As entidades xestoras da Seguridade Social e as mutualidades de previsión social reguladas na Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados.

e) Os titulares de concesións administrativas revertibles respecto aos terreos afectos a elas.

f) A Cruz Vermella Española.

g) As persoas ou entidades a favor das cales se recoñece a exención en tratados ou convenios internacionais.

Artigo 106. *Suxeitos pasivos.*

1. É suxeito pasivo do imposto a título de contribuínte:

a) Nas transmisións de terreos ou na constitución ou transmisión de dereitos reais de gozo limitativos do dominio a título lucrativo, a persoa física ou xurídica, ou a entidade a que se refire o artigo 35.4 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, que adquiera o terreo ou a favor do cal se constitúa ou transmita o dereito real de que se trate.

b) Nas transmisións de terreos ou na constitución ou transmisión de dereitos reais de gozo limitativos do dominio a título oneroso, a persoa física ou xurídica, ou a entidade a que se refire o artigo 35.4 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, que transmita o terreo, ou que constitúa ou transmita o dereito real de que se trate.

2. Nos supostos a que se refire a alínea b) do número anterior, terá a consideración de suxeito pasivo substituto do contribuínte, a persoa física ou xurídica, ou a entidade a que se refire o artigo 35.4 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, que adquiera o terreo ou a cuxo favor se constitúa ou transmita o dereito real de que se trate, cando o contribuínte sexa unha persoa física non residente en España.

Artigo 107. *Base impositiva.*

1. A base impositiva deste imposto está constituída polo incremento do valor dos terreos, posto de manifesto no momento do devengo e experimentado ao longo dun período máximo de 20 anos.

Para efectos da determinación da base impositiva, deberase ter en conta o valor do terreo no momento do devengo, de acordo co previsto nos números 2 e 3 deste artigo, e a porcentaxe que corresponda en función do previsto no seu número 4.

2. O valor do terreo no momento do devengo resultará do establecido nas seguintes regras:

a) Nas transmisións de terreos, o valor destes no momento do devengo será o que teñan determinado nese momento para efectos do imposto sobre bens inmobles.

Non obstante, cando ese valor sexa consecuencia dun cadro de valores que non reflicta modificacións de planeamento aprobadas con posterioridade á aprobación do citado cadro, poderase liquidar provisoriamente este imposto conforme aquel. Nestes casos, na liquidación definitiva aplicarase o valor dos terreos unha vez que se obtivese conforme os procedementos de valoración colectiva que se instrúan, referido á data do devengo. Cando esta data non coincida coa de efectividade dos novos valores catastrais, estes corríxiranse aplicando os coeficientes de actualización que correspondan, establecidos para o efecto nas leis de orzamentos xerais do Estado.

Cando o terreo, aínda sendo de natureza urbana ou integrado nun ben inmueble de características especiais, no momento do devengo do imposto, non teña determinado valor catastral nese momento, o concello poderá practicar a liquidación cando o referido valor catastral sexa determinado, referindo o valor ao momento do devengo.

b) Na constitución e transmisión de dereitos reais de gozo limitativos do dominio, as porcentaxes anuais contidas no número 4 deste artigo aplicaranse sobre a parte do valor definido na alínea a) anterior que represente, respecto daquel, o valor dos referidos dereitos calculado mediante a aplicación das normas fixadas para efectos do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados.

c) Na constitución ou transmisión do dereito a elevar unha ou máis plantas sobre un edificio ou terreo, ou do dereito de realizar a construción baixo solo sen implicar a existencia dun dereito real de superficie, as porcentaxes anuais contidas no número 4 deste artigo aplicaranse sobre a parte do valor definido na alínea a) que represente, respecto daquel, o módulo de proporcionalidade fixado na escritura de transmisión ou, no seu defecto, o que resulte de establecer a proporción entre a superficie ou volume das plantas que se van construír en voo ou subsolo e a total superficie ou volume edificadas unha vez construídas aquelas.

d) Nos supostos de expropiacións forzosas, as porcentaxes anuais contidas no número 4 deste artigo aplicaranse sobre a parte do prezo xusto que corresponda ao valor do terreo, salvo que o valor definido na alínea a) do número 2 anterior fose inferior, caso en que prevalecerá este último sobre o prezo xusto.

3. Cando se modifiquen os valores catastrais como consecuencia dun procedemento de valoración colectiva de carácter xeral, tomarase como valor do terreo ou da parte deste que corresponda segundo as regras contidas no número anterior, o importe que resulte de aplicar aos novos valores catastrais a redución que en cada caso fixen os respectivos concellos. Esta redución aplicarase respecto de cada un dos cinco primeiros anos de efectividade dos novos valores catastrais.

A redución terá como límite mínimo o 40 por cento e como límite máximo o 60 por cento, aplicándose, en todo caso, no seu límite máximo nos municipios cuxos concellos non fixen redución ningunha. Os concellos poderán fixar un tipo de redución distinto para cada un dos cinco anos de aplicación da redución.

A redución prevista neste número non será de aplicación aos supostos en que os valores catastrais resultantes do procedemento de valoración colectiva a que aquel se refire sexan inferiores aos até entón vixentes.

O valor catastral reducido en ningún caso poderá ser inferior ao valor catastral do terreo antes do procedemento de valoración colectiva.

4. Sobre o valor do terreo no momento do devengo, derivado do disposto nos números 2 e 3 anteriores, aplicarase a porcentaxe anual que determine cada concello, sen que aquel poida exceder dos límites seguintes:

- a) Período de un até cinco anos: 3,7.
- b) Período de até 10 anos: 3,5.
- c) Período de até 15 anos: 3,2.
- d) Período de até 20 anos: 3.

Para determinar a porcentaxe, aplicaranse as regras seguintes:

1.ª O incremento de valor de cada operación gravada polo imposto determinarase conforme a porcentaxe anual fixada polo concello para o período que comprenda o número de anos ao longo dos cales se puxese de manifesto ese incremento.

2.ª A porcentaxe que se aplicará sobre o valor do terreo no momento do devengo será o resultante de multiplicar a porcentaxe anual aplicable a cada caso concreto polo número de anos ao longo dos cales se puxese de manifesto o incremento do valor.

3.ª Para determinar a porcentaxe anual aplicable a cada operación concreta conforme a regra 1.ª e para determinar o número de anos por que se debe multiplicar esa porcentaxe anual conforme a regra 2.ª, soamente se considerarán os anos completos que integren o período de posta de manifesto do incremento de valor, sen que para tales efectos se poidan considerar as fraccións de anos do dito período.

As porcentaxes anuais fixadas neste número poderán ser modificadas polas leis de orzamentos xerais do Estado.

Artigo 108. *Tipo de gravame. Cota íntegra e cota líquida.*

1. O tipo de gravame do imposto será o fixado por cada concello, sen que o dito tipo poida exceder o 30 por cento.

Dentro do límite sinalado no parágrafo anterior, os concellos poderán fixar un só tipo de gravame ou un para cada un dos períodos de xeración do incremento de valor indicados no número 4 do artigo anterior.

2. A cota íntegra do imposto será o resultado de aplicar á base imponible o tipo de gravame.

3. A cota líquida do imposto será o resultado de aplicar sobre a cota íntegra, se é o caso, a bonificación a que se refire o número seguinte.

4. As ordenanzas fiscais poderán regular unha bonificación de até o 95 por cento da cota íntegra do imposto, nas transmisións de terreos, e na transmisión ou constitución de dereitos reais de gozo limitativos do dominio, realizadas a título lucrativo por causa de morte a favor dos descendentes e adoptados, os cónxuxes e os ascendentes e adoptantes.

A regulación dos restantes aspectos substantivos e formais da bonificación a que se refire o parágrafo anterior establecerase na ordenanza fiscal.

Artigo 109. *Devengo.*

1. O imposto devéngase:

a) Cando se transmita a propiedade do terreo, xa sexa a título oneroso ou gratuito, entre vivos ou por causa de morte, na data da transmisión.

b) Cando se constituía ou transmita calquera dereito real de gozo limitativo do dominio, na data en que teña lugar a constitución ou transmisión.

2. Cando se declare ou recoñeza xudicial ou administrativamente por resolución firme ter tido lugar a nulidade, rescisión ou resolución do acto ou contrato determinante da transmisión do terreo ou da constitución ou transmisión do dereito real de gozo sobre aquel, o suxeito pasivo terá dereito á devolución do imposto satisfeito, sempre que o dito acto ou contrato non lle produciase efectos lucrativos e que reclame a devolución no prazo de cinco anos desde que a resolución quedou firme, entendéndose que existe efecto lucrativo cando non se xustifique que os interesados deban efectuar as recíprocas devolucións a que se refire o artigo 1.295 do Código civil. Aínda que o acto ou contrato non produciase efectos lucrativos, se a rescisión ou resolución se declara por incumprimento das obrigas do suxeito pasivo do imposto, non haberá lugar a devolución ningunha.

3. Se o contrato queda sen efecto por mutuo acordo das partes contratantes, non procederá a devolución do

impuesto satisfeito e considerárase como un acto novo suxeito a tributación. Como tal mutuo acordo considerárase a avinza en acto de conciliación e a simple conformidade coa demanda.

4. Nos actos ou contratos en que medie algunha condición, a súa cualificación farase conforme as prescricións contidas no Código civil. Se fose suspensiva non se liquidará o imposto até que esta se cumpra. Se a condición fose resolutoria, exirírase o imposto desde logo, a reserva, cando a condición se cumpra, de facer a oportuna devolución segundo a regra do número anterior.

Artigo 110. *Xestión tributaria do imposto.*

1. Os suxeitos pasivos ficarán obrigados a presentar ante o concello correspondente a declaración que determine a ordenanza respectiva, contendo os elementos da relación tributaria imprescindibles para practicar a liquidación procedente.

2. Esta declaración deberá ser presentada nos seguintes prazos, contados desde a data en que se produza o devengo do imposto:

- a) Cando se trate de actos *inter vivos*, o prazo será de trinta días hábiles.
- b) Cando se trate de actos por causa de morte, o prazo será de seis meses prorrogables até un ano por solicitude do suxeito pasivo.

3. Á declaración xuntaráse o documento en que consten os actos ou contratos que orixinan a imposición.

4. Os concellos quedan facultados para establecer o sistema de autoliquidación polo suxeito pasivo, que carretará o ingreso da cota resultante daquela dentro dos prazos previstos no número 2 deste artigo. Respecto de tales autoliquidacións, o concello correspondente soamente poderá comprobar que se efectuaron mediante a aplicación correcta das normas reguladoras do imposto, sen que poidan atribuírse valores, bases ou cotas diferentes das resultantes de tales normas.

En ningún caso se poderá exirir o imposto en réxime de autoliquidación cando se trate do suposto a que se refire o terceiro parágrafo do artigo 107.2.a) desta lei.

5. Cando os concellos non establezan o sistema de autoliquidación, as liquidacións do imposto notificaranse integramente aos suxeitos pasivos con indicación do prazo de ingreso e expresión dos recursos procedentes.

6. Con independencia do disposto no número 1 deste artigo, están igualmente obrigados a comunicar ao concello a realización do feito imponible nos mesmos prazos que os suxeitos pasivos:

a) Nos supostos previstos na alínea a) do artigo 106 desta lei, sempre que se producisen por negocio xurídico entre vivos, o doador ou a persoa que constituía ou transmita o dereito real de que se trate.

b) Nos supostos previstos na alínea b) dese artigo, o adquirente ou a persoa a cuxo favor se constituía ou transmita o dereito real de que se trate.

7. Así mesmo, os notarios estarán obrigados a remitir ao concello respectivo, dentro da primeira quincena de cada trimestre, relación ou índice que comprenda todos os documentos por eles autorizados no trimestre anterior, nos cales se conteñan feitos, actos ou negocios xurídicos que poñan de manifesto a realización do feito imponible deste imposto, con excepción dos actos de derradeira vontade. Tamén estarán obrigados a remitir, dentro do mesmo prazo, relación dos documentos privados comprensivos dos mesmos feitos, actos ou negocios xurídicos, que lles fosen presentados para coñecemento ou lexitimación de sinaturas. O establecido nes-

te número enténdese sen prexuízo do deber xeral de colaboración establecido na Lei xeral tributaria.

Na relación ou índice que remitan os notarios ao concello, estes deberán facer constar a referencia catastral dos bens inmoebles cando a dita referencia se corresponda cos que sexan obxecto de transmisión. Esta obriga será exigible a partir do 1 de abril de 2002.

Os notarios advertirán expresamente os comparecentes, nos documentos que autoricen, sobre o prazo dentro do cal están obrigados os interesados a presentar declaración polo imposto e, así mesmo, sobre as responsabilidades en que incorran pola falta de presentación de declaracións.

CAPÍTULO III

Cesión de recadación de impostos do Estado

SECCIÓN 1.ª ALCANCE E CONDICIÓN XERAIS DA CESIÓN

Artigo 111. *Ámbito subxectivo.*

Co alcance e condicións establecidas neste capítulo, cédesse na porción establecida no artigo 112 o rendimento obtido polo Estado nos impostos relacionados naquel, en favor dos municipios en que concorran algunha das seguintes condicións:

- a) Que sexan capitais de provincia ou de comunidade autónoma ou
- b) Que teñan poboación de dereito igual ou superior a 75.000 habitantes. Para estes efectos, considerárase a poboación resultante da actualización do padrón municipal de habitantes vixente no momento da entrada en vigor do modelo regulado na presente sección.

Artigo 112. *Obxecto da cesión.*

1. A cada un dos municipios incluídos no ámbito subxectivo antes fixado cederánselle as seguintes porcentaxes dos rendementos que non fosen obxecto de cesión ás comunidades autónomas, obtidos nos impostos estatais que se citan:

- a) O 1,6875 por cento da cota líquida do imposto sobre a renda das persoas físicas.
- b) O 1,7897 por cento da recadación líquida polo imposto sobre o valor engadido imputable a cada municipio.
- c) O 2,0454 por cento da recadación líquida imputable a cada municipio polos impostos especiais sobre a cervexa, sobre o viño e bebidas fermentadas, sobre produtos intermedios, sobre alcohol e bebidas derivadas, sobre hidrocarburos e sobre elaborados de tabaco.

2. As bases ou rendementos sobre que se aplicarán as porcentaxes anteriores determinarase conforme o disposto no artigo 113 seguinte.

3. Os municipios non poderán asumir, en ningún caso, competencias normativas, de xestión, liquidación, recadación e inspección dos tributos cuxo rendimento se lles cede, así como tampouco en materia de revisión dos actos ditados en vía de xestión deses tributos, cuxa titularidade e exercicio corresponderá exclusivamente ao Estado.

Artigo 113. *Rendementos sobre que se aplicarán as porcentaxes obxecto de cesión.*

1. Para os efectos do disposto no número 1 do artigo anterior, entenderase por importe da cota líquida no imposto sobre a renda das persoas físicas:

1.º A parte estatal das cotas líquidas que os residentes no territorio do municipio consignasen na decla-

ración do imposto sobre a renda das persoas físicas presentada e ingresada dentro dos prazos establecidos pola normativa reguladora do imposto, minorada na parte correspondente das deducións por dobre imposición de dividendos e dobre imposición internacional.

2.º A parte estatal das cotas líquidas dos contribuíntes residentes no territorio do municipio que non estean obrigados a declarar e soliciten devolución, minorada na parte correspondente da dedución por dobre imposición de dividendos.

3.º O resultado de aplicar o 67 por cento sobre as retencións soportadas polos contribuíntes residentes no territorio do municipio que non estean obrigados a declarar, que non soliciten devolución e que obteñan rendas superiores a 6.010,12 euros.

4.º A parte da débeda tributaria que, correspondente ao Estado, sexa ingresada por actas de inspección, liquidacións practicadas pola Administración e declaracións presentadas fóra dos prazos establecidos pola normativa reguladora do imposto. Para estes efectos, entenderase por débeda tributaria a constituída pola cota líquida máis os conceptos a que se refire o número 2 do artigo 58 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, con excepción das recargas previstas nas súas alíneas c) e d). Esta partida minorarase no importe das devolucións por ingresos indebidos que se deban imputar ao Estado, incluídos os xuros legais.

2. Para os mesmos efectos sinalados no número anterior, entenderase por importe de recadación líquida no imposto sobre o valor engadido, nos impostos sobre a cervexa, sobre o viño e bebidas fermentadas, sobre produtos intermedios, sobre o alcohol e bebidas derivadas, sobre hidrocarburos, e sobre os elaborados do tabaco, a porcentaxe non cedida ás comunidades autónomas do conxunto de ingresos líquidos da Facenda estatal polos conceptos que integran cada un deses impostos, con criterio de caixa, obtidos unha vez descontadas da recadación bruta as devolucións e as transferencias ou axustes (positivos ou negativos) establecidas no concerto e convenio coas facendas forais do País Vasco e Navarra, respectivamente.

Artigo 114. *Revisión.*

Con carácter quadrienal, revisarase o conxunto de municipios que se incluírán no modelo de cesión descrito neste capítulo, tendo en conta o cumprimento no momento da revisión dos requisitos establecidos para a delimitación do ámbito subxectivo regulado no artigo 111 desta lei.

SECCIÓN 2.ª ALCANCE E CONDICIÓNES ESPECÍFICAS DA CESIÓN

Artigo 115. *Alcance da cesión e puntos de conexión no imposto sobre a renda das persoas físicas.*

1. Cédese a cada un dos municipios incluídos no ámbito subxectivo do artigo 111 o 1,6875 por cento do rendemento non cedido ás comunidades autónomas do imposto sobre a renda das persoas físicas producido no seu territorio, definido no número 1 do artigo 113 anterior.

2. Considérase producido no territorio dun municipio o rendemento cedido do imposto sobre a renda das persoas físicas que corresponda a aqueles suxeitos pasivos que teñan a súa residencia habitual naquel.

3. Cando os suxeitos pasivos integrados nunha unidade familiar tivesen a súa residencia habitual en municipios distintos e optasen pola tributación conxunta, o rendemento que se cede entenderase producido no territorio do municipio onde teña a súa residencia habitual

o membro da dita unidade con maior base liquidable de acordo coas regras de individualización do imposto.

4. Para efectos do disposto neste capítulo, considerarase que as persoas físicas residentes en territorio español o son no territorio dun municipio cando permanezan no seu territorio un maior número de días do período impositivo no imposto sobre a renda das persoas físicas.

Para determinar o período de permanencia computaranse as ausencias temporais.

Salvo proba en contrario, considerarase que unha persoa física permanece no territorio dun municipio cando nese territorio estea a súa vivenda habitual, definíndose esta conforme o disposto na normativa reguladora do imposto sobre a renda das persoas físicas.

5. Cando non fose posible determinar a permanencia a que se refire o número anterior, consideraranse residentes no territorio do municipio onde teñan o seu principal centro de intereses, considerando como tal o territorio onde obteñan a maior parte da base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas, determinada polos seguintes compoñentes de renda:

a) Rendementos do traballo, que se entenderán obtidos onde estea o centro de traballo respectivo, se existe.

b) Rendementos do capital inmobiliario e ganancias patrimoniais derivadas de bens inmobles, que se entenderán obtidos no lugar en que se encontren estes.

c) Rendementos derivados de actividades económicas, xa sexan empresariais ou profesionais, que se entenderán obtidos onde se encontre o centro de xestión de cada unha delas.

d) Bases imputadas no réxime de transparencia profesional, que se entenderán obtidas no lugar en que se desenvolva a actividade profesional.

6. Cando non se poida determinar a residencia conforme os criterios establecidos nos dous números anteriores, consideraranse residentes no lugar da súa última residencia declarada para efectos do imposto sobre a renda das persoas físicas.

7. As persoas físicas residentes en territorio español que non permanezan nese territorio máis de cento oitenta e tres días durante o ano natural, consideraranse residentes no territorio do municipio en que se encontre o núcleo principal ou a base das súas actividades ou dos seus intereses económicos.

8. As persoas físicas residentes en territorio español por aplicación da presunción prevista no segundo parágrafo do artigo 9.1.b) da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas, consideraranse residentes no territorio do municipio en que residan habitualmente o cónxuxe non separado legalmente e os fillos menores de idade que dependan delas.

Artigo 116. *Alcance da cesión e punto de conexión no imposto sobre o valor engadido.*

1. Cédese a cada un dos municipios incluídos no ámbito subxectivo definido no artigo 111 o 1,7897 por cento do rendemento non cedido ás comunidades autónomas do imposto sobre o valor engadido que se impute producido no seu territorio.

2. Esta imputación determinarase mediante a aplicación do índice de consumo da comunidade autónoma a que pertenza cada municipio á recadación líquida que corresponda ao Estado, nos termos do número 2 do artigo 113 anterior, ponderando o resultado pola representatividade, no ámbito da respectiva comunidade autónoma, da poboación de dereito do municipio, nos seguintes termos:

$$PIVE_t^m = 0,017897 \times RLIVE_t \times IC_t^i \times (P_t^m / P_t^i)$$

Representando:

O termo $PIVE_t^m$, o importe do rendemento do imposto sobre o valor engadido cedido ao municipio m no ano t.

O termo $RLIVE_t$, a recadación líquida polo imposto sobre o valor engadido correspondente ao Estado no ano t , que non fose obxecto de cesión ás comunidades autónomas.

O termo IC_t^i , o índice de consumo territorial certificado polo Instituto Nacional de Estatística e elaborado para efectos da asignación do imposto sobre o valor engadido por comunidades autónomas, determinado para a comunidade autónoma i a que pertence o municipio m , para o ano t .

Os termos P_t^m e P_t^i , as poboacións de dereito do municipio m e da comunidade autónoma i , respectivamente, segundo a actualización do padrón municipal de habitantes vixente en 31 de decembro do ano t .

Artigo 117. *Alcance da cesión e punto de conexión nos impostos especiais sobre fabricación.*

1. Cédese a cada un dos municipios incluídos no ámbito subxectivo definido no artigo 111 o 2,0454 por cento dos rendementos non cedidos ás comunidades autónomas dos impostos sobre a cervexa, sobre o viño e bebidas fermentadas, sobre produtos intermedios, sobre o alcohol e bebidas derivadas.

2. Canto aos impostos sobre a cervexa, sobre o viño e bebidas fermentadas, sobre produtos intermedios e sobre o alcohol e bebidas derivadas, esta imputación determinarase mediante a aplicación do índice de consumo territorial da comunidade autónoma a que pertenza cada municipio á recadación líquida que corresponda ao Estado, nos termos do número 2 do artigo 113 anterior, por cada un dos impostos especiais citados, ponderando o resultado pola representatividade, no ámbito da respectiva comunidade autónoma, da poboación de dereito do municipio.

Polo que se refire aos impostos citados no parágrafo anterior, o método de cálculo virá determinado pola seguinte fórmula:

$$PIIEE(h)_t^m = 0,020454 \times RL\ IIEE(h)_t \times IC_t^i(h) \times (P_t^m / P_t^i)$$

Representando:

O termo $PIIEE(h)_t^m$, o importe do rendimento cedido polo imposto especial h ao municipio m no ano t . Correspondendo h aos impostos a que se refire este número.

O termo $RL\ IIEE(h)_t$, a recadación líquida polo imposto especial h correspondente ao Estado no ano t , que non fose obxecto de cesión ás comunidades autónomas.

O termo $IC_t^i(h)$, o índice de consumo territorial, certificado polo Instituto Nacional de Estatística, da comunidade autónoma i a que pertence o municipio m , para o ano t , e elaborado para efectos da asignación do imposto especial h por comunidades autónomas.

Os termos P_t^m e P_t^i , as poboacións de dereito do municipio m e da comunidade autónoma i , respectivamente, segundo a actualización do padrón municipal de habitantes vixente no 31 de decembro do ano t .

3. Para os efectos do disposto no número 1 anterior, considerarase producido no territorio dun municipio o rendimento cedido do imposto sobre hidrocarburos que corresponda ao índice das entregas de gasolinas, gasóleos e fuel óleos no termo municipal respectivo, segundo datos do Ministerio de Economía, ponderadas polos correspondentes tipos impositivos.

Así mesmo, considerarase producido no territorio dun municipio o rendimento cedido do imposto sobre os elaborados do tabaco que corresponda ao índice de vendas a expendedorías de tabaco no termo municipal respectivo, segundo datos do Comisionado para o Mercado de Tabacos, ponderadas polos correspondentes tipos impositivos.

4. No suposto de que non estiveren dispoñibles, no ámbito municipal, os índices citados no número anterior, aplicarase, se é o caso, como método de determinación do rendimento cedido aos municipios, a formulación recollida no número 2 deste artigo, considerando, para estes efectos, e segundo proceda, como índices de consumo os de entregas de gasolinas, gasóleos e fuel óleos ou os de vendas a expendedorías de tabacos, correspondentes ás comunidades autónomas.

CAPÍTULO IV

Participación dos municipios nos tributos do Estado

SECCIÓN 1.ª FONDO COMPLEMENTARIO DE FINANCIAMENTO

Artigo 118. *Ámbito subxectivo.*

Participarán nos tributos do Estado conforme o modelo descrito nesta sección os municipios a que se refire o artigo 111 desta lei.

Artigo 119. *Regra xeral para determinar a participación no Fondo Complementario de Financiamento.*

A participación no Fondo Complementario de Financiamento determinarase, para cada exercicio e para cada municipio, aplicando un índice de evolución á participación que lle corresponda por este concepto no ano base do novo modelo, segundo esta fórmula xeral:

$$PFC_t^m = PFC_{2004}^m \times IE_{t/2004}$$

Sendo:

PFC_t^m e PFC_{2004}^m , a participación no Fondo Complementario de Financiamento do municipio m no ano t e no ano 2004, respectivamente.

$IE_{t/2004}$ o índice de evolución entre o ano base e o ano t .

Para estes efectos, entenderase por ano base o primeiro de aplicación deste modelo, é dicir, o ano 2004.

Artigo 120. *Regra para determinar a participación no Fondo Complementario de Financiamento do ano base.*

1. A participación no Fondo Complementario de Financiamento correspondente ao ano base calcularase deducindo o importe correspondente á cesión do rendimento de impostos estatais, conforme o disposto no capítulo III deste título, da participación total que resultaría de incrementar a participación en tributos do Estado do ano 2003 no índice de evolución establecido conforme o disposto no artigo 121:

$$PIE_{2004}^m = PIE_{2003}^m \cdot IE_{2004/2003}$$

$$PFC_{2004}^m = PIE_{2004}^m - PIRPF_{2004}^m - PIVE_{2004}^m - \sum PIIEE(h)_{2004}^m$$

Representando:

PIE_{2003}^m e PIE_{2004}^m a participación total nos ingresos do Estado correspondente ao municipio m no último ano de aplicación do modelo anterior, ano 2003, e no ano base do novo modelo, ano 2004, respectivamente.

$IE_{2003/2004}$, o índice de evolución entre os anos 2003 e 2004.

PFC_{2004}^m , a participación do municipio m no Fondo Complementario de Financiamento no ano 2004.

$PIRPF_{2004}^m$, $PIVE_{2004}^m$ e $PIIEE(h)_{2004}^m$, importes dos rendementos cedidos ao municipio m en relación cos impostos sobre a renda das persoas físicas, sobre o valor

engadido e co conxunto de impostos especiais sobre fabricación correspondentes ao ano 2004 e determinados conforme o disposto nos artigos 115, 116 e 117.

2. A participación en tributos do Estado do ano 2003 entenderase para estes efectos en termos brutos, incluíndo, en relación con cada un destes municipios, todos os elementos e considerando as particularidades a que se fai referencia nos números dous, tres, catro e cinco do artigo 65 e no número tres do artigo 72 da Lei 52/2002, do 30 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2003.

Artigo 121. *Índice de evolución.*

O índice de evolución determinarase, en todo caso, polo incremento que experimenten os ingresos tributarios do Estado (ITE) entre o ano a que corresponda a participación e o ano base, nos seguintes termos:

$$IE_{t/2004} = ITE_t / ITE_{2004}$$

Os ingresos tributarios do Estado (ITE) están constituídos pola recadación estatal, excluída a susceptible de cesión ás comunidades autónomas, polo imposto sobre a renda das persoas físicas, o imposto sobre o valor engadido e os impostos especiais sobre a cervexa, sobre o viño e bebidas fermentadas, sobre produtos intermedios, sobre o alcohol e bebidas derivadas, sobre hidrocarburos e sobre os elaborados de tabaco. Para a súa concreción observarase o disposto na Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía.

SECCION 2.ª PARTICIPACIÓN DO RESTO DOS MUNICIPIOS

Artigo 122. *Ámbito subxectivo.*

Participarán en tributos do Estado conforme o modelo descrito nesta sección os municipios non incluídos no artigo 111 desta lei.

Artigo 123. *Determinación do importe total da participación.*

1. A participación total para cada exercicio determinarase aplicando un índice de evolución á correspondente ao ano base, nos seguintes termos:

$$PIE_t^* = PIE_{2004}^* \times IE_{t/2004}$$

Sendo:

PIE_t^* e PIE_{2004}^* , a participación total en ingresos do Estado no ano t e no ano 2004, respectivamente, correspondente aos municipios a que se lles aplica este modelo.

$IE_{t/2004}$, o índice de evolución entre o ano base e o ano t.

2. Para estes efectos, o índice de evolución determinarase polo incremento que experimenten os ingresos tributarios do Estado entre o ano a que corresponda a participación e o ano base, nos termos do artigo 121 anterior, é dicir

$$IE_{t/2004} = ITE_t / ITE_{2004}$$

3. A participación total correspondente ao ano base determinarase incrementando nese índice de evolución a participación en tributos do Estado que resulte en 2003 para o conxunto de municipios mencionados no artigo anterior.

$$PIE_{2004}^* = PIE_{2003}^* \times \Delta ITE_{2003/2004}$$

4. A participación en tributos do Estado do ano 2003 entenderase para estes efectos en termos brutos,

incluíndo, en relación co citado grupo de municipios, todos os elementos e considerando as particularidades a que se fai referencia nos números dous, tres, catro e cinco do artigo 65 da Lei 52/2002, do 30 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2003.

Artigo 124. *Distribución do importe total da participación.*

1. A participación total determinada conforme o disposto no anterior artigo distribuirase entre os municipios incluídos neste modelo de financiamento conforme os seguintes criterios:

a) O 75 por cento, en función do número de habitantes de dereito de cada municipio, segundo as cifras de poboación aprobadas polo Goberno, que figuren no último padrón municipal vixente, ponderadas polos seguintes coeficientes multiplicadores:

Estrato	Número de habitantes	Coefficientes
1	De máis de 50.000	1,40
2	De 20.001 a 50.000	1,30
3	De 5.001 a 20.000	1,17
4	Até 5.000	1,00

b) O 12,5 por cento, en función do esforzo fiscal medio de cada municipio obtido no segundo exercicio anterior ao da Lei de orzamentos xerais do Estado correspondente, ponderado polo número de habitantes de dereito.

Para estes efectos, entenderase por esforzo fiscal medio de cada municipio o que para cada exercicio determinen as leis de orzamentos xerais do Estado en función da aplicación que os municipios fagan dos tributos contidos nesta lei.

c) O 12,5 por cento, en función do inverso da capacidade tributaria nos termos que establezan as leis de orzamentos xerais do Estado.

2. En ningún caso o financiamento de ningún municipio, determinado conforme o disposto nesta sección, poderá ser inferior ao que resulte, en termos brutos, da liquidación definitiva da participación nos tributos do Estado do ano 2003, entendéndose esta nos mesmos termos recollidos no último número do artigo precedente. Da aplicación desta regra non se poderá derivar para cada exercicio un importe total superior ao que resulte do disposto no artigo 123 desta lei.

Artigo 125. *Municipios turísticos.*

1. Consideraranse municipios turísticos, para efectos do disposto neste artigo, aqueles que, encontrándose comprendidos no ámbito subxectivo que se define no artigo 122, cumplan, ademais, dúas condicións:

a) Teren unha poboación de dereito superior a 20.000 habitantes.

b) Que o número de vivendas de segunda residencia supere o número de vivendas principais, de acordo cos datos oficiais do último censo de edificios e vivendas.

2. A participación total de cada un dos municipios turísticos nos tributos do Estado determinarase conforme o disposto no número 4 seguinte e, para o seu cálculo, teranse en conta os seguintes elementos:

a) Cesión da recadación dos impostos sobre hidrocarburos e sobre os elaborados do tabaco, na forma disposta no número seguinte.

b) Participación en tributos do Estado, na forma prevista no número 1 do artigo 124 desta lei.

3. A cada un dos municipios turísticos cederáselle o 2,0454 por cento dos rendementos que non fosen obxecto de cesión ás comunidades autónomas polos impostos sobre hidrocarburos e sobre os elaborados do tabaco.

Para estes efectos, entenderase por rendimento cedido a recadación líquida imputable a cada municipio polos impostos sobre hidrocarburos e sobre os elaborados do tabaco que non fosen obxecto de cesión ás comunidades autónomas.

As bases ou rendementos sobre que se aplicará a porcentaxe, así como o alcance e condicións específicas da cesión, determinaranse conforme o disposto no número 2 do artigo 113 e o artigo 117, respectivamente. Aos municipios turísticos seralles de aplicación o disposto no número 3 do artigo 112.

4. Unha vez efectuada a repartición da participación nos tributos do Estado na forma disposta no número 1 do artigo 124, a participación individual de cada municipio turístico reducirase na contía resultante de evolucionar, co índice definido no número 2 do artigo 123, a contía da cesión da recadación dos impostos sobre hidrocarburos e sobre os elaborados do tabaco calculada no ano base 2004 para ese municipio.

A participación nos tributos do Estado, reducida na forma descrita no parágrafo anterior, incrementarase na contía calculada da cesión da recadación dos impostos sobre hidrocarburos e sobre os elaborados do tabaco que corresponda para o ano de que se trate.

SECCIÓN 3.ª REVISIÓN DO MODELO DESCRITO NESTE CAPÍTULO

Artigo 126. *Revisión.*

Con carácter quadrienal revisarase o conxunto de municipios que se incluírán en cada un dos modelos regulados nas dúas seccións anteriores, tendo en conta o cumprimento no momento da revisión dos requisitos establecidos para a delimitación dos ámbitos subxectivos regulados nos artigos 118 e 122.

CAPÍTULO V

Prezos públicos

Artigo 127. *Prezos públicos.*

Os concellos poderán establecer e exixir prezos públicos pola prestación de servizos ou a realización de actividades de competencia municipal, segundo as normas contidas no capítulo VI do título I desta lei.

CAPÍTULO VI

Prestación persoal e de transporte

SECCIÓN 1.ª NORMAS COMÚNS

Artigo 128. *Normas comúns.*

1. Os concellos con poboación de dereito non superior a 5.000 habitantes poderán impor a prestación persoal e de transporte para a realización de obras da competencia municipal ou que fosen cedidas ou transferidas por outras entidades públicas.

2. As prestacións persoal e de transporte son compatíbeis entre si, podendo ser aplicables simultaneamente,

de forma que, cando se dea a dita simultaneidade, os obrigados á de transporte poderán realizar a persoal cos seus mesmos elementos de transporte.

3. A falta de concurrencia á prestación, sen a redención previa, obrigará, salvo caso de forza maior, ao pagamento do importe desta máis unha sanción da mesma contía, exixíndose ambos os conceptos por vía executiva para a súa recadación.

4. O concello terá en conta para fixar os períodos da prestación que estes non coincidan coa época de maior actividade laboral no termo municipal.

5. A imposición e a ordenación das prestacións a que se refire este artigo axustarase ás prescricións desta lei en materia de recursos tributarios.

SECCIÓN 2.ª PRESTACIÓN PERSOAL

Artigo 129. *Prestación persoal.*

1. Estarán suxeitos á prestación persoal os residentes do municipio respectivo, excepto os seguintes:

- Menores de dezoito anos e maiores de cincuenta e cinco.
- Diminuídos físicos, psíquicos e sensoriais.
- Reclusos en establecementos penitenciarios.
- Mozos mentres permanezan en filas en cumprimento do servizo militar.

2. O concello da imposición cubrirá o risco por accidentes que poidan acaecer aos obrigados a esta prestación.

3. A prestación persoal non excederá os 15 días ao ano nin os tres consecutivos e poderá ser redimida en metálico por un importe do dobre do salario mínimo interprofesional.

SECCIÓN 3.ª PRESTACIÓNS DE TRANSPORTE

Artigo 130. *Prestacións de transporte.*

1. A obriga da prestación de transporte é xeral, sen excepción ningunha, para todas as persoas físicas ou xurídicas, residentes ou non no municipio, que teñan elementos de transporte no termo municipal afectos a explotacións empresariais establecidas neste.

2. A prestación de transportes, que poderá ser reducida a metálico, por importe de tres veces o salario mínimo interprofesional, non excederá, para os vehículos de tracción mecánica, os cinco días ao ano, sen que poida ser consecutivo ningún deles. Nos demais casos a súa duración non será superior a 10 días ao ano nin a dous consecutivos.

TÍTULO III

Recursos das provincias

CAPÍTULO I

Enumeración

Artigo 131. *Recursos das provincias.*

A facenda das provincias estará constituída polos recursos expresados no artigo 2 desta lei nos termos e coas especialidades que se recollen no presente título.

CAPÍTULO II
Recursos tributarios

SECCIÓN 1.ª TAXAS

Artigo 132. *Taxas.*

1. As deputacións provinciais poderán establecer e exixir taxas pola prestación de servizos ou a realización de actividades da súa competencia, e pola utilización privativa ou o aproveitamento especial de bens do dominio público provincial segundo as normas contidas na sección 3.ª do capítulo III do título I desta lei, salvo o disposto no parágrafo terceiro do artigo 24.1.

2. As deputacións provinciais seguirán editando e publicando o "Boletín Oficial" da provincia, e poden para tal efecto establecer e exixir taxas e prezos pola inserción de anuncios e edictos, e a subscripción e venda de exemplares.

SECCIÓN 2.ª CONTRIBUCIÓNES ESPECIAIS

Artigo 133. *Contribucións especiais.*

As deputacións provinciais poderán establecer e exixir contribucións especiais pola realización de obras ou polo establecemento ou ampliación de servizos, segundo as normas contidas na sección 4.ª do capítulo III do título I desta lei.

SECCIÓN 3.ª RECARGAS DAS PROVINCIAS

Artigo 134. *Recarga das provincias sobre o imposto sobre actividades económicas.*

1. As deputacións provinciais poderán establecer unha recarga sobre o imposto sobre actividades económicas.

2. Esta recarga exixirase aos mesmos suxeitos pasivos e nos mesmos casos previstos na normativa reguladora do imposto e consistirá nunha porcentaxe única que recaerá sobre as cotas municipais modificadas pola aplicación do coeficiente de ponderación previsto no artigo 86 desta lei e o seu tipo non poderá ser superior ao 40 por cento.

3. A xestión da recarga será levada a cabo, xuntamente co imposto sobre o que recae, pola entidade que teña atribuída a xestión deste.

4. O importe da recadación da recarga provincial entregárase ás respectivas deputacións na forma que regulamentariamente se determine, tendo en conta a fórmula de xestión do imposto sobre actividades económicas.

5. O Estado, por instancia das administracións públicas acreedoras, poderá reter con cargo á participación dos municipios nos tributos do Estado as cantidades necesarias para satisfacer as débedas firmes que estes contraesen coas deputacións provinciais, cabidos e consellos insulares, comunidades autónomas uniprovinciais por conta da recarga provincial do imposto sobre actividades económicas, cando a súa recadación non se entregase na forma prevista regulamentariamente.

Para estes efectos, entenderase que a débeda é firme cando conste certificación acreditativa da súa contía expedida polo interventor local correspondente a petición de parte interesada.

Os importes retidos serán entregados polo Estado á Administración pública respectiva dentro do mes seguinte a aquel en que se verificasen as retencións.

Estes importes non poderán, no seu conxunto e como máximo, exceder a porcentaxe que cada ano se establece nas leis de orzamentos xerais do Estado para as compensacións das débedas dos municipios.

CAPÍTULO III

Cesión de recadación de impostos do Estado

SECCIÓN 1.ª ALCANCE E CONDICIÓN XERAIS DA CESIÓN

Artigo 135. *Ámbito subxectivo.*

Co alcance e condicións establecidas neste capítulo, cédesse na proporción establecida no artigo 136 desta lei o rendimento obtido polo Estado nos impostos relacionados naquel, en favor das provincias así como das comunidades autónomas uniprovinciais que, no momento da entrada en vigor desta lei, non integrasen a súa participación en tributos do Estado como entidade análoga ás provincias na que lles puider corresponder conforme a súa natureza institucional como comunidade autónoma.

Artigo 136. *Obxecto da cesión.*

1. A cada unha das provincias e entes asimilados incluídos no ámbito subxectivo antes fixado cederánselles as seguintes porcentaxes dos rendementos que non fosen obxecto de cesión ás comunidades autónomas, obtidas nos impostos estatais que se citan:

a) O 0,9936 por cento da cota líquida do imposto sobre a renda das persoas físicas.

b) O 1,0538 por cento da recadación líquida polo imposto sobre o valor engadido imputable a cada provincia ou ente asimilado.

c) O 1,2044 por cento da recadación líquida imputable a cada provincia ou ente asimilado polos impostos especiais sobre a cervexa, sobre o viño e bebidas fermentadas, sobre produtos intermedios, sobre o alcohol e bebidas derivadas, sobre hidrocarburos e sobre os elaborados do tabaco.

2. As bases ou rendementos sobre que se aplicarán as porcentaxes anteriores determinarase conforme o disposto no artigo 113 para os municipios, debendo entenderse realizadas ás provincias as referencias que ese precepto realice aos municipios.

3. As provincias e entes asimilados non poderán asumir, en ningún caso, competencias normativas, de xestión, liquidación, recadación e inspección dos tributos cuxo rendimento se lles cede, así como tampouco en materia de revisión dos actos ditados en vía de xestión deses tributos, cuxa titularidade e exercicio corresponde exclusivamente ao Estado.

SECCIÓN 2.ª ALCANCE E CONDICIÓN ESPECÍFICAS DA CESIÓN

Artigo 137. *Alcance da cesión e puntos de conexión no imposto sobre a renda das persoas físicas.*

1. Cédesse a cada unha das provincias e entes asimilados incluídos no ámbito subxectivo do artigo 135 o 0,9936 por cento do rendimento non cedido ás comunidades autónomas do imposto sobre a renda das persoas físicas producido no seu territorio, definido no número 1 do artigo 113 desta lei. As mencións que neste último artigo se realizan aos municipios entenderanse feitas ás provincias e entes asimilados.

2. Considérase producido no territorio dunha provincia ou ente asimilado o rendimento cedido do imposto sobre a renda das persoas físicas que corresponda a aqueles suxeitos pasivos que teñan a súa residencia habitual naquel.

3. Canto á regra xeral de determinación da residencia habitual das persoas físicas, presuncións e normas aplicables en supostos específicos, aplicarase o disposto nos números 3 a 8 do artigo 115 desta lei. Entenderanse realizadas ás provincias e entes asimilados as referencias que estes números inclúan aos municipios.

Artigo 138. *Alcance da cesión e punto de conexión no imposto sobre o valor engadido.*

1. Cédese a cada unha das provincias e entes asimilados incluídos no ámbito subxectivo do artigo 135 o 1,0538 por cento do rendemento non cedido ás comunidades autónomas do imposto sobre o valor engadido que se impute producido no seu territorio.

2. Esta imputación determinarase mediante a aplicación do índice de consumo territorial da comunidade autónoma a que pertenza cada provincia e ente asimilado á recadación líquida que corresponda ao Estado, nos termos do número 2 do artigo 113 desta lei, ponderando o resultado pola representatividade, no ámbito da respectiva comunidade autónoma, da poboación de dereito da provincia e ente asimilado, nos seguintes termos:

$$PIVE_t^p = 0,010538 \times RLIVE_t \times IC_t^i \times (P_t^p / P_t^i)$$

Representando:

O termo $PIVE_t^p$, o importe do rendemento do imposto sobre o valor engadido cedido á provincia p no ano t.

O termo $RLIVE_t$ a recadación líquida polo imposto sobre o valor engadido correspondente ao Estado no ano t, que non fose obxecto de cesión ás comunidades autónomas.

O termo IC_t^i , o índice de consumo territorial certificado polo Instituto Nacional de Estatística e elaborado para efectos da asignación do imposto sobre o valor engadido por comunidades autónomas, determinado para a comunidade autónoma i a que pertence a provincia p, para o ano t.

3. Os termos P_t^p e P_t^i , as poboacións de dereito da provincia p e da comunidade autónoma i, respectivamente, segundo a actualización do padrón municipal de habitantes vixente no 31 de decembro do ano t.

Artigo 139. *Alcance da cesión e punto de conexión nos impostos especiais sobre fabricación.*

1. Cédese a cada unha das provincias e entes asimilados incluídos no ámbito subxectivo do artigo 135 o 1,2044 por cento dos rendementos non cedidos ás comunidades autónomas dos impostos sobre a cervexa, sobre o viño e bebidas fermentadas, sobre produtos intermedios, sobre o alcohol e bebidas derivadas, sobre hidrocarburos e sobre os elaborados de tabaco que se imputen producidos no seu territorio.

2. Canto aos impostos sobre a cervexa, sobre o viño e bebidas fermentadas, sobre produtos intermedios e sobre o alcohol e bebidas derivadas, esta imputación determinarase mediante a aplicación do índice de consumo territorial da comunidade autónoma a que pertenza cada provincia á recadación líquida que corresponda ao Estado, nos termos do número 2 do artigo 113 desta lei, por cada un dos impostos especiais citados, ponderando o resultado pola representatividade, no ámbito da respectiva comunidade autónoma, da poboación de dereito da provincia. O método de cálculo virá determinado pola seguinte formulación:

$$PIIEE(h)_t^h = 0,012044 \times RL\ IIEE(h)_t \times IC_t^i(h) \times (P_t^p / P_t^i)$$

Representando:

O termo $PIIEE(h)_t^p$, o importe do rendemento cedido polo imposto especial h á provincia p no ano t. Correspondendo h aos impostos a que se refire este número.

O termo $RL\ IIEE(h)_t$, a recadación líquida polo imposto especial h correspondente ao Estado no ano t, que fose obxecto de cesión ás comunidades autónomas.

O termo $IC_t^i(h)$, o índice de consumo territorial, certificado polo Instituto Nacional de Estatística, da comunidade autónoma i a que pertence a provincia p, para o ano t, e elaborado para efectos da asignación do imposto especial h por comunidades autónomas.

Os termos P_t^p e P_t^i , as poboacións de dereito da provincia p e da comunidade autónoma i, respectivamente, segundo a actualización do padrón municipal de habitantes vixente no 31 de decembro do ano t.

3. Considerarase producido no territorio dunha provincia ou ente asimilado o rendemento cedido do imposto sobre hidrocarburos que corresponda ao índice das entregas de gasolinas, gasóleos e fuelóleos nese territorio, segundo datos do Ministerio de Economía, ponderadas polos correspondentes tipos impositivos.

Así mesmo, considerarase producido no territorio dunha provincia ou ente asimilado o rendemento cedido do imposto sobre os elaborados do tabaco que corresponda ao índice de vendas a expendedorías de tabaco nese territorio, segundo datos do Comisionado para o Mercado de Tabacos, ponderadas polos correspondentes tipos impositivos.

4. No suposto de que non estivesen dispoñibles no ámbito provincial os índices citados no número anterior, aplicarase, cando for o caso, como método de determinación do rendemento cedido ás provincias e entes asimilados, a formulación recollida no número 2 deste artigo, considerando, para estes efectos, e segundo proceda, como índices de consumo os de entregas de gasolinas, gasóleos e fuel óleos ou os de vendas a expendedorías de tabacos, correspondentes ás comunidades autónomas.

CAPÍTULO IV

Participación das provincias nos tributos do Estado

SECCIÓN 1.ª PARTICIPACIÓN NO FONDO COMPLEMENTARIO DE FINANCIAMENTO

Artigo 140. *Ámbito subxectivo.*

Participarán no modelo regulado nesta sección as provincias, así como as comunidades autónomas uniprovinciais, que, no momento da entrada en vigor desta lei, non integrasen a súa participación en tributos do Estado como entidade análoga ás provincias na que lles puidese corresponder conforme a súa natureza institucional como comunidade autónoma, ás cales se fixo referencia no artigo 135 desta lei.

Artigo 141. *Regra xeral para determinar a participación no Fondo Complementario de Financiamento.*

A participación no Fondo Complementario de Financiamento determinarase, para cada exercicio e para cada provincia, aplicando un índice de evolución á participación que lle corresponda, por este concepto, no ano base do novo modelo, nos mesmos termos establecidos para os municipios no artigo 119 desta lei.

Para estes efectos, entenderase por ano base o primeiro de aplicación deste modelo, é dicir, o ano 2004.

Artigo 142. *Regra para determinar a participación no Fondo Complementario de Financiamento correspondente ao ano base.*

1. A participación no Fondo Complementario de Financiamento correspondente ao ano base calcularase

deducindo o importe que resulte do bloque de participación definido no número anterior da participación total que resulte de incrementar a participación en tributos do Estado do ano 2003 no índice de evolución establecido para os municipios, todo isto nos mesmos termos recollidos no número 1 do artigo 120 desta lei.

2. A participación en tributos do Estado do ano 2003 entenderase para estes efectos en termos brutos, incluíndo, en relación con cada unha das entidades a que se refire esta sección, todos os elementos e considerando as particularidades a que se fai referencia nos números catro e seis do artigo 66 da Lei 52/2002, do 30 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2003.

Artigo 143. *Índice de evolución.*

O índice de evolución determinarase, en todo caso, polo incremento que experimenten os ingresos tributarios do Estado (ITE) entre o ano a que corresponda a participación e o ano base, en idénticos termos aos definidos para os municipios, no artigo 121 desta lei.

SECCIÓN 2.ª FINANCIAMENTO DA ASISTENCIA SANITARIA

Artigo 144. *Financiamento da asistencia sanitaria.*

1. Os orzamentos xerais do Estado incluírán un crédito para dar cobertura ás asignacións destinadas ás entidades referidas no artigo 140 anterior para o mantemento dos seus centros sanitarios de carácter non psiquiátrico.

2. Estas contías determinaranse para cada exercicio e para cada entidade aplicando o índice de evolución definido no artigo 143 desta lei ao financiamento que, por este concepto, lles corresponda no ano base.

3. A participación das citadas entidades, correspondente ao ano base, determinarase incrementando nese índice de evolución a participación en tributos do Estado que resulte ao seu favor en 2003 por este mesmo concepto, determinada conforme o disposto no número tres do artigo 66 da Lei 52/2002, do 30 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2003.

SECCIÓN 3.ª PARTICIPACIÓN DO RESTO DAS PROVINCIAS E ENTES ASIMILADOS

Artigo 145. *Ámbito subxectivo.*

Participarán en tributos do Estado conforme o modelo descrito nesta sección as entidades non incluídas no artigo 135 desta lei.

Artigo 146. *Determinación do importe da participación.*

1. A participación de cada unha das entidades citadas no artigo precedente, para cada exercicio, determinarase aplicando un índice de evolución á correspondente ao ano base.

Para estes efectos, o índice de evolución determinarase polo incremento que experimenten os ingresos tributarios do Estado entre o ano a que corresponda a participación e o ano base, nos termos do artigo 121 desta lei.

2. A participación das citadas entidades, correspondente ao ano base, determinarase incrementando nese índice de evolución a participación en tributos do Estado que lles corresponda en 2003 en concepto de financiamento incondicionado, calculado segundo o disposto nos números catro, cinco e sete do artigo 66 da Lei 52/2002, do 30 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2003.

CAPÍTULO V

Subvencións

Artigo 147. *Subvencións.*

1. Comprenderanse entre as subvencións acordadas polo Estado e as comunidades autónomas, conforme o artigo 40 desta lei, en favor das deputacións, as destinadas a financiar os plans provinciais de cooperación coas obras e servizos de competencia municipal, a que se refire o artigo 36.2 da Lei 7/1985, do 2 de abril.

2. Participan da natureza das subvencións as participacións que as deputacións provinciais teñen actualmente nas apostas mutuas deportivas do Estado.

CAPÍTULO VI

Prezos públicos

Artigo 148. *Prezos públicos.*

As deputacións provinciais poderán establecer e exixir prezos públicos pola prestación de servizos ou a realización de actividades da súa competencia, segundo as normas contidas no capítulo VI do título I desta lei.

CAPÍTULO VII

Outros recursos

Artigo 149. *Outros recursos.*

1. Cando as deputacións provinciais xestionen servizos propios das comunidades autónomas, estas, de acordo coa súa lexislación, poderán fixar módulos de funcionamento e financiamento e niveis de rendemento mínimo, outorgando ao respecto as correspondentes dotacións económicas. As deputacións provinciais poderán mellorar estes módulos e niveis utilizando as súas propias dispoñibilidades orzamentarias.

2. Cando as deputacións provinciais asuman por conta dos concellos do seu ámbito territorial a recadación dos impostos sobre bens inmobles e sobre actividades económicas, regulados no título II desta lei, poderán concertar, con calquera entidade das enumeradas no artigo 48, operacións especiais de tesouraría co exclusivo obxecto de anticipar aos concellos, anualmente, até o 75 por cento do importe das presumibles recadacións por eses tributos.

As operacións a que se refire o parágrafo anterior deberán quedar canceladas antes de finalizar cada exercicio, non deberán supor carga financeira ningunha para as deputacións e non se computarán para os efectos dos límites previstos nos artigos 51, 52 e 53 desta lei.

TÍTULO IV

Recursos doutras entidades locais

CAPÍTULO I

Recursos das entidades supramunicipais

SECCIÓN 1.ª NORMAS COMÚNS

Artigo 150. *Recursos das entidades supramunicipais.*

1. Constitúen recursos das entidades supramunicipais os previstos nas súas respectivas normas de crea-

ción e os establecidos nesta lei e nas disposicións que a desenvolvan.

2. Será de aplicación ás entidades supramunicipais ou disposto nesta lei respecto dos recursos dos concellos, coas especialidades que procedan en cada caso.

Artigo 151. *Contribucións especiais.*

1. Nos supostos de establecemento de contribucións especiais polas entidades supramunicipais con motivo da realización de obras ou do establecemento ou ampliación de servizos que atinxan un ou varios termos municipais, o órgano superior de goberno daquelas, ao determinar as zonas afectadas pola obra ou concretar o beneficio especial que representa para cada unha das ditas zonas, poderá distinguir entre o interese directo dos contribuíntes e o que sexa común nun termo municipal ou en varios.

2. Neste caso, os concellos afectados que estean integrados nas ditas entidades terán o carácter de contribuínte, para o obxecto do pagamento das cotas individuais correspondentes, que serán recadadas por aqueles, de acordo coas normas reguladoras deste tributo municipal.

3. As cotas sinaladas aos concellos, en calidade de contribuíntes, serán compatibles coas que os propios concellos poidan impor con motivo dos gastos ocasionados polas subvencións, auxilios ou calquera outra forma de cooperación que prestasen ás obras públicas, instalacións ou servizos das entidades a que pertencen.

Artigo 152. *Ingresos tributarios.*

1. As comarcas, áreas metropolitanas, entidades municipais asociativas e demais entidades supramunicipais poderán establecer e exixir taxas, contribucións especiais e prezos públicos, de conformidade co previsto nas súas respectivas normas de creación e nos termos establecidos nesta lei e nas disposicións que a desenvolvan.

2. O réxime financeiro das entidades supramunicipais non alterará o propio dos concellos que as integren.

SECCIÓN 2.ª ÁREAS METROPOLITANAS

Artigo 153. *Recursos das áreas metropolitanas.*

1. As áreas metropolitanas poderán contar cos seguintes recursos:

a) As áreas metropolitanas poderán establecer unha recarga sobre o imposto sobre bens inmobles sitos no territorio da entidade. A recarga exixirase aos mesmos suxeitos pasivos e nos mesmos casos considerados na normativa reguladora deste imposto, e consistirá nunha porcentaxe única que recaerá sobre a base imponible deste, e o seu tipo non poderá ser superior ao 0,2 por cento.

b) As subvencións de carácter finalista que se poderán fixar nos orzamentos xerais do Estado para o financiamento daqueles servizos específicos que constitúan o obxecto das áreas metropolitanas e cuxa contía, perceptor e forma de distribución se determina anualmente.

2. As leis das comunidades autónomas que, de acordo co disposto nos seus estatutos, creen no seu territorio áreas metropolitanas determinarán os recursos das súas respectivas facendas de entre os enumerados na alínea a) do número anterior deste artigo e no artigo 152.

SECCIÓN 3.ª ENTIDADES MUNICIPAIS ASOCIATIVAS

Artigo 154. *Recursos das entidades municipais asociativas.*

As mancomunidades e demais entidades municipais asociativas disporán, ademais dos recursos citados no artigo 151, das achegas dos municipios que integren ou formen parte daquelas, determinadas de acordo co establecido nos estatutos de creación respectivos.

SECCIÓN 4.ª COMARCAS E OUTRAS ENTIDADES SUPRAMUNICIPAIS

Artigo 155. *Recursos das comarcas.*

1. As comarcas non poderán exixir ningún dos impostos e recargas regulados nesta lei nin percibir participación nos tributos do Estado.

2. As leis das comunidades autónomas que, de acordo co disposto nos seus estatutos, creen no seu territorio comarcas ou outras entidades que agrupen varios municipios determinarán os recursos económicos que se lles asignen.

CAPÍTULO II

Recursos das entidades de ámbito territorial inferior ao municipio

Artigo 156. *Recursos das entidades de ámbito territorial inferior ao municipio.*

1. As entidades locais de ámbito territorial inferior ao municipio non poderán ter impostos propios nin participación nos tributos do Estado, mais si nos do municipio a que pertencen.

2. As leis das comunidades autónomas sobre réxime local que regulen as entidades de ámbito territorial inferior ao municipio determinarán os recursos integrantes das súas respectivas facendas, de entre os previstos nesta lei para os municipios, mesmo a prestación persoal e de transporte, salvo cando a tivese acordada o concello con carácter de xeneralidade.

3. Serán aplicables aos recursos citados nos números anteriores as disposicións desta lei correspondentes á facenda municipal, coas adaptacións derivadas do carácter de ingresos propios das súas entidades titulares.

TÍTULO V

Réximes especiais

CAPÍTULO I

Balears

Artigo 157. *Financiamento.*

Os consellos insulares das Illes Balears disporán dos mesmos recursos que nesta lei se lles recoñecen ás deputacións provinciais.

CAPÍTULO II

Canarias

Artigo 158. *Financiamento.*

As entidades locais canarias disporán dos recursos regulados nesta lei, sen prexuízo das peculiaridades previstas na lexislación do réxime económico fiscal das

Canarias. Para estes efectos, os cabidos insulares das illas Canarias terán o mesmo tratamento que as deputacións provinciais.

En concreto, aos municipios das illas Canarias a que se refire o artigo 111 desta lei, así como aos cabidos insulares, unicamente se lles cederá a porcentaxe correspondente do imposto sobre a renda das persoas físicas e dos impostos especiais sobre cervexa, sobre produtos intermedios e sobre alcohol e bebidas derivadas, e, en consecuencia, estas contías son as únicas que serán obxecto de dedución para efectos do disposto nos artigos 120 e 142 desta lei.

CAPÍTULO III

Ceuta e Melilla

Artigo 159. *Financiamento.*

1. As cidades de Ceuta e Melilla disporán dos recursos previstos nos seus respectivos réximes fiscais especiais.

2. As cotas tributarias correspondentes aos impostos municipais regulados nesta lei serán obxecto dunha bonificación do 50 por cento.

3. A participación de Ceuta e de Melilla nos tributos do Estado determinarase aplicando as normas contidas na sección 2.ª do capítulo IV do título II desta lei polo que se refire aos municipios. Para estes efectos, o esforzo fiscal a que se refire o artigo 124.1.b) desta lei calcularase tomando en consideración as cotas íntegras dos impostos municipais determinadas antes de aplicar a bonificación prevista no número anterior. Así mesmo, aquela participación determinarase aplicando as normas recollidas na sección 3.ª do capítulo IV do título III desta lei polo que se refire ás provincias.

CAPÍTULO IV

Madrid

Artigo 160. *Réxime financeiro especial.*

O municipio de Madrid terá un réxime financeiro especial, do cal será supletorio o disposto nesta lei.

CAPÍTULO V

Barcelona

Artigo 161. *Réxime financeiro especial.*

O municipio de Barcelona terá un réxime financeiro especial, do cal será supletorio o disposto nesta lei.

TÍTULO VI

Orzamento e gasto público

CAPÍTULO I

Dos orzamentos

SECCIÓN 1.ª CONTIDO E APROBACIÓN

Artigo 162. *Definición.*

Os orzamentos xerais das entidades locais constitúen a expresión cifrada, conxunta e sistemática das obrigas que, como máximo, poden recoñecer a entidade e os

seus organismos autónomos, e dos dereitos que prevean liquidar durante o correspondente exercicio, así como das previsións de ingresos e gastos das sociedades mercantís cuxo capital social pertenza integramente á entidade local correspondente.

Artigo 163. *Ámbito temporal.*

O exercicio orzamentario coincidirá co ano natural e a el imputaranse:

- Os dereitos liquidados no exercicio, calquera que sexa o período de que deriven; e
- As obrigas recoñecidas durante o exercicio.

Artigo 164. *Contido do orzamento xeral.*

1. As entidades locais elaborarán e aprobarán anualmente un orzamento xeral en que se integrarán:

- O orzamento da propia entidade.
- Os dos organismos autónomos dependentes dela.
- Os estados de previsión de gastos e ingresos das sociedades mercantís cuxo capital social pertenza integramente á entidade local.

2. Os organismos autónomos das entidades locais clasifícanse, para efectos do seu réxime orzamentario e contable, na forma seguinte:

- Organismos autónomos de carácter administrativo.
- Organismos autónomos de carácter comercial, industrial, financeiro ou análogo.

As normas de creación de cada organismo autónomo deberán indicar expresamente o seu carácter.

Artigo 165. *Contido dos orzamentos integrantes do orzamento xeral.*

1. O orzamento xeral atenderá ao cumprimento do principio de estabilidade nos termos previstos na Lei 18/2001, xeral de estabilidade orzamentaria, e conterà para cada un dos orzamentos que nel se integren:

- Os estados de gastos, en que se incluírán, coa debida especificación, os créditos necesarios para atender ao cumprimento das obrigas.
- Os estados de ingresos, en que figurarán as estimacións dos distintos recursos económicos a liquidar durante o exercicio.

Así mesmo, incluírá as bases de execución, que conterán a adaptación das disposicións xerais en materia orzamentaria á organización e circunstancias da propia entidade, así como aquelas necesarias para a súa acertada xestión, establecendo cantas prevencións se consideren oportunas ou convenientes para a mellor realización dos gastos e recadación dos recursos, sen que poidan modificar o lexislado para a administración económica nin comprender preceptos de orde administrativa que requiran legalmente procedemento e solemnidades específicas distintas do previsto para o orzamento.

2. Os recursos da entidade local e de cada un dos seus organismos autónomos e sociedades mercantís destinaranse a satisfacer o conxunto das súas respectivas obrigas, salvo no caso de ingresos específicos afectados a fins determinados.

3. Os dereitos liquidados e as obrigas recoñecidas aplicaranse aos orzamentos polo seu importe íntegro, quedando prohibido atender obrigas mediante minoraición dos dereitos a liquidar ou xa ingresados, salvo que a lei o autorice de modo expreso.

Exceptúanse do anterior as devolucións de ingresos que sexan declarados indebidos por tribunal ou autoridade competentes.

4. Cada un dos orzamentos que se integran no orzamento xeral deberase aprobar sen déficit inicial.

Artigo 166. *Anexos ao orzamento xeral.*

1. Ao orzamento xeral uniranse como anexos:

a) Os plans e programas de investimento e financiamento que, para un prazo de catro anos, poderán formular os municipios e demais entidades locais de ámbito supramunicipal.

b) Os programas anuais de actuación, investimentos e financiamento das sociedades mercantís de cuxo capital social sexa titular único ou participe maioritario a entidade local.

c) O estado de consolidación do orzamento da propia entidade co de todos os orzamentos e estados de previsión dos seus organismos autónomos e sociedades mercantís.

d) O estado de previsión de movementos e situación da débeda comprensiva do detalle de operacións de crédito ou de endebedamento pendentes de reembolso ao principio do exercicio, das novas operacións previstas a realizar ao longo do exercicio e do volume de endebedamento ao feche do exercicio económico, con distinción de operacións a curto prazo, operacións a longo prazo, de recorrencia ao mercado de capitais e realizadas en divisas ou similares, ben como das amortizacións que se prevé realizar durante o mesmo exercicio.

2. O plan de investimento, que se deberá coordinar, se é o caso, co programa de actuación e plans de etapas de planeamento urbanístico, completárase co programa financeiro, que conterá:

a) O investimento que se prevé realizar en cada un dos catro exercicios.

b) Os ingresos por subvencións, contribucións especiais, cargas de urbanización, recursos patrimoniais e outros ingresos de capital que se prevexa obter neses exercicios, así como unha proxección do resto dos ingresos previstos no citado período.

c) As operacións de crédito que resulten necesarias para completar o financiamento, con indicación dos custos que vaian xerar.

3. Dos plans e programas de investimento e financiamento darase conta, se é o caso, ao pleno da corporación coincidindo coa aprobación do orzamento, debendo ser obxecto de revisión anual, engadindo un novo exercicio ás súas previsións.

Artigo 167. *Estrutura dos estados de ingresos e gastos.*

1. O Ministerio de Facenda establecerá con carácter xeral a estrutura dos orzamentos das entidades locais tendo en conta a natureza económica dos ingresos e dos gastos, as finalidades ou obxectivos que con estes últimos se propoñan conseguir e de acordo cos criterios que se establecen nos seguintes números deste artigo.

2. As entidades locais poderán clasificar os gastos e ingresos atendendo á súa propia estrutura de acordo cos seus regulamentos ou decretos de organización.

3. Os estados de gastos dos orzamentos xerais das entidades locais aplicarán as clasificacións funcional e económica de acordo cos seguintes criterios:

a) A clasificación funcional, na cal estará integrada, se é o caso, a de por programas, constará de tres niveis: o primeiro relativo ao grupo de función, o segundo á función e o terceiro á subfunción. Esta clasificación pode-

rase ampliar nun ou dous niveis, relativos ao programa e subprograma respectivamente.

En todo caso, os niveis de grupo de función e función deberán ser os mesmos que os establecidos para a Administración do Estado.

b) A clasificación económica presentará con separación os gastos correntes e os gastos de capital, de acordo cos seguintes criterios:

Nos créditos para gastos correntes incluíranse os de funcionamento dos servizos, os de xuros e as transferencias correntes.

Nos créditos para gastos de capital, os de investimentos reais, as transferencias de capital e as variacións de activos e pasivos financeiros.

c) A clasificación económica constará de tres niveis, o primeiro relativo ao capítulo, o segundo ao artigo e o terceiro ao concepto. Esta clasificación poderase ampliar nun ou dous niveis, relativos ao subconcepto e á partida respectivamente.

En todo caso, os niveis de capítulo e artigo deberán ser os mesmos que os establecidos para a Administración do Estado.

4. A partida orzamentaria cuxa expresión cifrada constitúe o crédito orzamentario virá definida, polo menos, pola conxunción das clasificacións funcional e económica, a nivel de subfunción e concepto respectivamente.

No caso de a entidade local optar por utilizar a clasificación orgánica, esta integrará, así mesmo, a partida orzamentaria.

O control contable dos gastos realizarase sobre a partida orzamentaria antes definida e o fiscal sobre o nivel de vinculación determinado conforme dispón o artigo 172 desta lei.

5. As entidades locais de menos de 5.000 habitantes poderán presentar e executar os seus orzamentos a nivel de grupo de función e artigo.

Artigo 168. *Procedemento de elaboración e aprobación inicial.*

1. O orzamento da entidade local será formado polo seu presidente e a el deberá unirse a seguinte documentación:

a) Memoria explicativa do seu contido e das principais modificacións que presente en relación co vixente.

b) Liquidación do orzamento do exercicio anterior e avance da do corrente, referida, polo menos, a seis meses do exercicio corrente.

c) Anexo de persoal da entidade local.

d) Anexo dos investimentos a realizar no exercicio.

e) Un informe económico-financeiro, en que se expoñan as bases utilizadas para a avaliación dos ingresos e das operacións de crédito previstas, a suficiencia dos créditos para atender o cumprimento das obrigas exixibles e os gastos de funcionamento dos servizos e, en consecuencia, a efectiva nivelación do orzamento.

2. O orzamento de cada un dos organismos autónomos integrantes do xeral, proposto inicialmente polo órgano competente daqueles, será remitido á entidade local de que dependan antes do 15 de setembro de cada ano, acompañado da documentación detallada no número anterior.

3. As sociedades mercantís, mesmo daquelas en cuxo capital sexa maioritaria a participación da entidade local, remitirán a esta, antes do día 15 de setembro de cada ano, as súas previsións de gastos e ingresos, así como os programas anuais de actuación, investimentos e financiamento para o exercicio seguinte.

4. Sobre a base dos orzamentos e estados de previsión a que se refiren os números 1 e 2 anteriores, o presidente da entidade formará o orzamento xeral e remitirao, co informe da intervención e cos anexos e documentación complementaria detallados no número 1 do artigo 166 e no presente artigo, ao pleno da corporación antes do día 15 de outubro para a súa aprobación, emenda ou devolución.

5. O acordo de aprobación, que será único, deberá detallar os orzamentos que integran o orzamento xeral, non podendo aprobarse ningún deles separadamente.

Artigo 169. *Publicidade, aprobación definitiva e entrada en vigor.*

1. Aprobado inicialmente o orzamento xeral, expóñase ao público, precedendo anuncio no boletín oficial da provincia ou, se é o caso, da comunidade autónoma uniprovincial, por 15 días, durante os cales os interesados poderán examinalos e presentar reclamacións ante o pleno. O orzamento considerárase definitivamente aprobado se durante o citado prazo non se presentasen reclamacións; en caso contrario, o pleno disporá do prazo dun mes para as resolver.

2. A aprobación definitiva do orzamento xeral polo pleno da corporación deberase realizar antes do día 31 de decembro do ano anterior ao do exercicio en que se deba aplicar.

3. O orzamento xeral definitivamente aprobado será inserido no boletín oficial da corporación, se o tivese, e, resumido por capítulos de cada un dos orzamentos que o integran, no da provincia ou, se é o caso, da comunidade autónoma uniprovincial.

4. Do orzamento xeral definitivamente aprobado remitirase copia á Administración do Estado e á correspondente comunidade autónoma. A remisión realizarase simultaneamente ao envío ao boletín oficial a que se refire o número anterior.

5. O orzamento entrará en vigor, no exercicio correspondente, unha vez publicado na forma prevista no número 3 deste artigo.

6. Se ao iniciarse o exercicio económico non tivese entrado en vigor o orzamento correspondente, considerárase automaticamente prorrogado o do anterior, cos seus créditos iniciais, sen prexuízo das modificacións que se realicen conforme o disposto nos artigos 177, 178 e 179 desta lei e até a entrada en vigor do novo orzamento. A prórroga non afectará os créditos para servizos ou programas que deban concluír no exercicio anterior ou que estean financiados con crédito ou outros ingresos específicos ou afectados.

7. A copia do orzamento e das súas modificacións deberase encontrar ao dispor do público, para efectos informativos, desde a súa aprobación definitiva até a finalización do exercicio.

Artigo 170. *Reclamación administrativa: lexitimación activa e causas.*

1. Para os efectos do disposto no número 1 do artigo anterior, terán a consideración de interesados:

a) Os habitantes no territorio da respectiva entidade local.

b) Os que resulten directamente afectados, aínda que non habiten no territorio da entidade local.

c) Os colexios oficiais, cámaras oficiais, sindicatos, asociacións e demais entidades legalmente constituídas para velar por intereses profesionais ou económicos e veciñais, cando actúen en defensa dos que lles son propios.

2. Unicamente se poderán promover reclamacións contra o orzamento:

a) Por non terse axustado a súa elaboración e aprobación aos trámites establecidos nesta lei.

b) Por omitir o crédito necesario para o cumprimento de obrigas exixibles á entidade local, en virtude de precepto legal ou de calquera outro título lexítimo.

c) Por ser de manifesta insuficiencia os ingresos con relación aos gastos orzados ou ben destes respecto ás necesidades para que estea previsto.

Artigo 171. *Recurso contencioso-administrativo.*

1. Contra a aprobación definitiva do orzamento poderase interpor directamente recurso contencioso-administrativo, na forma e prazos que establecen as normas da dita xurisdición.

2. O Tribunal de Contas deberá emitir informe previamente á resolución do recurso cando a impugnación afecte ou se refira á nivelación orzamentaria.

3. A interposición de recursos non suspenderá por si soa a aplicación do orzamento definitivamente aprobado pola corporación.

SECCIÓN 2.ª DOS CRÉDITOS E DAS SÚAS MODIFICACIÓNS

Artigo 172. *Especialidade e limitación dos créditos.*

1. Os créditos para gastos destinaranse exclusivamente á finalidade específica para a cal fosen autorizados no orzamento xeral da entidade local ou polas súas modificacións debidamente aprobadas.

2. Os créditos autorizados teñen carácter limitativo e vinculante. Os niveis de vinculación serán os que veñan establecidos en cada momento pola lexislación orzamentaria do Estado, salvo que regulamentariamente se dispoña outra cosa.

Artigo 173. *Exhibibilidade das obrigas, prerrogativas e limitación dos compromisos de gasto.*

1. As obrigas de pagamento soamente serán exixibles da facenda local cando resulten da execución dos seus respectivos orzamentos, cos límites sinalados no artigo anterior, ou de sentenza xudicial firme.

2. Os tribunais, xuíces e autoridades administrativas non poderán despachar mandamentos de execución nin ditar providencias de embargo contra os dereitos, fondos, valores e bens da facenda local nin exixir fianzas, depósitos e caucións ás entidades locais, excepto cando se trate de bens patrimoniais non afectados a un uso ou servizo público.

3. O cumprimento das resolucións xudiciais que determinen obrigas a cargo das entidades locais ou dos seus organismos autónomos corresponderá exclusivamente a aquelas, sen prexuízo das facultades de suspensión ou inexecución de sentenzas previstas nas leis.

4. A autoridade administrativa encargada da execución acordará o pagamento na forma e cos límites do respectivo orzamento. Se para o pagamento for necesario un crédito extraordinario ou un suplemento de crédito, deberase solicitar do pleno un ou outro dentro dos tres meses seguintes ao día de notificación da resolución xudicial.

5. Non se poderán adquirir compromisos de gastos por contía superior ao importe dos créditos autorizados nos estados de gastos, sendo nulos de pleno dereito os acordos, resolucións e actos administrativos que infrinxan a expresada norma, sen prexuízo das responsabilidades a que houber lugar.

6. Non obstante o previsto no número anterior, a dispoñibilidade dos créditos orzamentarios quedará condicionada, en todo caso:

a) Á existencia de documentos fidedignos que acrediten compromisos firmes de achega, en caso de axudas, subvencións, doazóns ou outras formas de cesión de recursos por terceiros tidos en conta nas previsións iniciais do orzamento para o efecto da súa nivelación e até o importe previsto nos estados de ingresos no atinente á afectación deses recursos na forma prevista pola lei ou, se é o caso, ás finalidades específicas das achegas a realizar.

b) Á concesión das autorizacións previstas no artigo 53, de conformidade coas regras contidas no capítulo VII do título I desta lei, no caso de existiren previsións iniciais dentro do capítulo IX do estado de ingresos.

Artigo 174. Compromisos de gasto de carácter plurianual.

1. A autorización ou realización dos gastos de carácter plurianual subordinarase ao crédito que para cada exercicio autoricen os respectivos orzamentos.

2. Poderanse adquirir compromisos por gastos que teñan de estenderse a exercicios posteriores a aquel en que se autoricen, sempre que a súa execución se inicie no propio exercicio e que, ademais, se encontren nalgún dos casos seguintes:

a) Investimentos e transferencias de capital.

b) Os demais contratos e os de subministración, de consultoría, de asistencia técnica e científica, de prestación de servizos, de execución de obras de mantemento e de arrendamento de equipamentos non habituais das entidades locais, sometidos ás normas do Real decreto lexislativo 2/2000, do 16 de xuño, polo que se aproba o texto refundido da Lei de contratos das administracións públicas, que non poidan ser estipulados ou resulten antieconómicos por un ano.

c) Arrendamentos de bens inmóbles.

d) Cargas financeiras das débedas da entidade local e dos seus organismos autónomos.

e) Transferencias correntes que deriven de convenios subscritos polas corporacións locais con outras entidades públicas ou privadas sen ánimo de lucro.

3. O número de exercicios a que se poden aplicar os gastos referidos nas alíneas a), b) e e) do número anterior non será superior a catro. Así mesmo, nos casos incluídos nas alíneas a) e e), o gasto que se impute a cada un dos exercicios futuros autorizados non poderá exceder a cantidade que resulte de aplicar ao crédito correspondente do ano en que a operación se comprometeu as seguintes porcentaxes: no exercicio inmediato seguinte, o 70 por cento; no segundo exercicio, o 60 por cento, e no terceiro e cuarto, o 50 por cento.

4. Con independencia do establecido nos números anteriores, para os programas e proxectos de investimento que taxativamente se especifiquen nas bases de execución do orzamento, poderanse adquirir compromisos de gastos que teñan que estenderse a exercicios futuros até o importe que para cada unha das anualidades se determine.

Para estes efectos, cando nos créditos orzamentarios se encontren incluídos proxectos das características sinaladas anteriormente, as porcentaxes a que se refire o número 3 deste artigo aplicaranse sobre eses créditos unha vez deducida a anualidade correspondente a eses proxectos.

5. En casos excepcionais o pleno da corporación poderá ampliar o número de anualidades así como elevar as porcentaxes a que se refire o número 3 deste artigo.

6. Os compromisos a que se refire o número 2 deste artigo deberán ser obxecto de adecuada e independente contabilización.

Artigo 175. Baixas por anulación de créditos.

Os créditos para gastos que o último día do exercicio orzamentario non estean afectados ao cumprimento de obrigas xa recoñecidas quedarán anulados de pleno dereito, sen máis excepcións que as sinaladas no artigo 182 desta lei.

Artigo 176. Temporalidade dos créditos.

1. Con cargo aos créditos do estado de gastos de cada orzamento soamente se poderán contraer obrigas derivadas de adquisicións, obras, servizos e demais prestacións ou gastos en xeral que se realicen no ano natural do propio exercicio orzamentario.

2. Non obstante o disposto no número anterior, aplicaranse aos créditos do orzamento vixente, no momento do seu recoñecemento, as obrigas seguintes:

a) As que resulten da liquidación de atrasos a favor do persoal que perciba as súas retribucións con cargo aos orzamentos xerais da entidade local.

b) As derivadas de compromisos de gastos debidamente adquiridos en exercicios anteriores, despois da incorporación dos créditos no suposto establecido no artigo 182.3.

Artigo 177. Créditos extraordinarios e suplementos de crédito.

1. Cando teña que realizarse algún gasto que non poida demorarse até o exercicio seguinte, e non exista no orzamento da corporación crédito ou sexa insuficiente ou non ampliable o consignado, o presidente da corporación ordenará a incoación do expediente de concesión de crédito extraordinario, no primeiro caso, ou de suplemento de crédito, no segundo.

2. O expediente, que deberá ser sometido previamente ao informe da intervención, someterase á aprobación do pleno da corporación, con suxeición aos mesmos trámites e requisitos que os orzamentos. Serán, así mesmo, de aplicación, as normas sobre información, reclamación e publicidade dos orzamentos a que se refire o artigo 169 desta lei.

3. Se a inexistencia ou insuficiencia de crédito se producise no orzamento dun organismo autónomo, o expediente de crédito extraordinario ou de suplemento de crédito proposto inicialmente polo órgano competente do organismo autónomo a que aquel corresponda, será remitido á entidade local para a súa tramitación conforme o disposto no número anterior.

4. O expediente deberá especificar a concreta partida orzamentaria a incrementar e o medio ou recurso que debe financiar o aumento que se propón.

Este aumento financiarase con cargo ao remanente líquido de tesouraría, con novos ou maiores ingresos recadados sobre os totais previstos no orzamento corrente, e mediante anulacións ou baixas de créditos de gastos doutras partidas do orzamento vixente non comprometidos, cuxas dotacións se consideren reducibles sen perturbación do respectivo servizo. No expediente acreditarase que os ingresos previstos no orzamento veñan efectuándose con normalidade, salvo que aqueles teñan carácter finalista.

5. Excepcionalmente, e por acordos adoptados co quórum establecido polo artigo 47.3 da Lei 7/1985, do 2 de abril, consideraranse recursos efectivamente dispoñibles para financiar novos ou maiores gastos, por operacións correntes, que expresamente sexan decla-

rados necesarios e urxentes, os procedentes de operacións de crédito en que se dean conxuntamente as seguintes condicións:

Que o seu importe total anual non supere o cinco por cento dos recursos por operacións correntes do orzamento da entidade.

Que a carga financeira total da entidade, incluída a derivada das operacións proxectadas, non supere o 25 por cento dos expresados recursos.

Que as operacións queden canceladas antes de se proceder á renovación da corporación que as concerte.

6. Os acordos das entidades locais que teñan por obxecto a habilitación ou suplemento de créditos en casos de calamidades públicas ou de natureza análoga de excepcional interese xeral, serán inmediatamente executivos, sen prexuízo das reclamacións que contra eles se promovesen, as cales se deberán substanciar dentro dos oito días seguintes á presentación, entendéndose desestimadas de non se notificar a súa resolución ao recorrente dentro dese prazo.

Artigo 178. *Créditos ampliáveis.*

Non obstante o disposto no número 2 do artigo 172 desta lei, terán a condición de ampliáveis aqueles créditos que de modo taxativo e debidamente explicitados se relacionen nas bases de execución do orzamento, e, na súa virtude, poderá ser incrementada a súa contía, despois do cumprimento dos requisitos exixidos por vía regulamentaria, en función da efectividade dos recursos afectados.

Artigo 179. *Transferencias de crédito: límites formais e competencia.*

1. As entidades locais regularán nas bases de execución do orzamento o réxime de transferencias establecendo, en cada caso, o órgano competente para as autorizar.

2. En todo caso, a aprobación das transferencias de crédito entre distintos grupos de función corresponderá ao pleno da corporación salvo cando as baixas e as altas atinxan créditos de persoal.

3. Os organismos autónomos poderán realizar operacións de transferencias de crédito con suxeición ao disposto nos números anteriores.

4. As modificacións orzamentarias a que se refire este artigo, logo que sexan aprobadas polo pleno, seguirán as normas sobre información, reclamacións, recursos e publicidade a que se refiren os artigos 169, 170 e 171 da lei.

Artigo 180. *Transferencias de crédito: límites obxectivos.*

1. As transferencias de créditos de calquera clase estarán suxeitas ás seguintes limitacións:

a) Non atinxirán os créditos ampliáveis nin os extraordinarios concedidos durante o exercicio.

b) Non se poderán minorar os créditos que fosen incrementados con suplementos ou transferencias, salvo cando atinxan créditos de persoal, nin os créditos incorporados como consecuencia de remanentes non comprometidos procedentes de orzamentos fechados.

c) Non incrementarán créditos que como consecuencia doutras transferencias fosen obxecto de minución, salvo cando atinxan créditos de persoal.

2. As anteriores limitacións non atinxirán as transferencias de crédito que se refiran aos programas de imprevistos e funcións non clasificadas nin serán de apli-

cación cando se trate de créditos modificados como consecuencia de reorganizacións administrativas aprobadas polo pleno.

Artigo 181. *Xeracións de crédito.*

Poderán xerar crédito nos estados de gastos dos orzamentos, na forma que regulamentariamente se estableza, os ingresos de natureza non tributaria derivados das seguintes operacións:

a) Achegas ou compromisos firmes de achega de persoas físicas ou xurídicas para financiar, xuntamente coa entidade local ou con algún dos seus organismos autónomos, gastos que pola súa natureza están comprendidos nos seus fins ou obxectivos.

b) Alleamentos de bens da entidade local ou dos seus organismos autónomos.

c) Prestación de servizos.

d) Reembolso de préstamos.

e) Reintegros de pagamentos indebidos con cargo ao orzamento corrente, canto a reposición do crédito na correspondente contía.

Artigo 182. *Incorporacións de crédito.*

1. Non obstante o disposto no artigo 175 desta lei, poderanse incorporar aos correspondentes créditos dos orzamentos de gastos do exercicio inmediato seguinte, sempre que existan para isto os suficientes recursos financeiros:

a) Os créditos extraordinarios e os suplementos de créditos, así como as transferencias de crédito, que fosen concedidos ou autorizados, respectivamente, no último trimestre do exercicio.

b) Os créditos que amparen os compromisos de gasto a que fai referencia o número 2.b) do artigo 176 desta lei.

c) Os créditos por operacións de capital.

d) Os créditos autorizados en función da efectiva recadación de dereitos afectados.

2. Os remanentes incorporados segundo o establecido no número anterior poderán ser aplicados só dentro do exercicio orzamentario a que se acorde a incorporación e, no suposto da alínea a) dese número, para os mesmos gastos que motivaron, en cada caso, a súa concesión e autorización.

3. Os créditos que amparen proxectos financiados con ingresos afectados deberanse incorporar obrigatoriamente, salvo que se desista total ou parcialmente de iniciar ou continuar a execución do gasto.

SECCIÓN 3.ª EXECUCIÓN E LIQUIDACIÓN

Artigo 183. *Réxime xurídico.*

A execución dos créditos consignados no orzamento de gastos das entidades locais efectuarase conforme o disposto na presente sección e, complementariamente, polas normas que dite cada entidade e queden plasmadas nas bases de execución do orzamento.

Artigo 184. *Fases do procedemento de xestión dos gastos.*

1. A xestión do orzamento de gastos realizarase nas seguintes fases, cuxo contido se establecerá regulamentariamente:

a) Autorización de gasto.

b) Disposición ou compromiso de gasto.

- c) Recoñecemento ou liquidación da obriga.
- d) Ordenación de pagamento.

2. As entidades locais poderán na forma que regulamentariamente se estableza comprender nun só acto administrativo dúas ou máis fases de execución das enumeradas no número anterior.

Artigo 185. Competencias en materia de xestión de gastos.

1. Dentro do importe dos créditos autorizados nos orzamentos corresponderá a autorización e disposición dos gastos ao presidente ou ao pleno da entidade de acordo coa atribución de competencias que estableza a normativa vixente.

2. Corresponderá ao presidente da corporación o recoñecemento e liquidación das obrigas derivadas de compromisos de gastos legalmente adquiridos.

3. As facultades a que se refiren os números anteriores poderanse desconcentrar ou delegar nos termos previstos polo artigo 23 da Lei 7/1985, do 2 de abril, que se deberán recoller para cada exercicio, nas bases de execución do orzamento.

4. Nos organismos autónomos as facultades indicadas exerceranse nos termos expostos anteriormente, correspondendo aos órganos daqueles a que os seus estatutos atribúan tales competencias.

Artigo 186. Ordenación de pagamentos.

1. Competen ao presidente da entidade local as funcións de ordenación de pagamentos.

2. O pleno da entidade local, por proposta do presidente, poderá crear unha unidade de ordenación de pagamentos que, baixo a superior autoridade deste, exerza as funcións administrativas da ordenación de pagamentos.

3. O pleno das entidades locais de máis de 500.000 habitantes de dereito, por proposta do presidente, poderá, así mesmo, crear unha unidade central de tesouraría que, baixo a superior autoridade deste, exerza as funcións da ordenación de pagamentos.

4. A ordenación de pagamentos nos organismos autónomos exerceraa o órgano destes que, por estatutos, a teña atribuída.

Artigo 187. Plan de disposición de fondos.

A expedición das ordes de pagamento deberase acomodar ao plan de disposición de fondos da tesouraría que estableza o presidente, que, en todo caso, deberá recoller a prioridade dos gastos de persoal e das obrigas contraídas en exercicios anteriores.

Artigo 188. Responsabilidade persoal.

Os ordenadores de gastos e de pagamentos, en todo caso, e os interventores das entidades locais, cando non advirtan por escrito a súa improcedencia, serán persoalmente responsables de todo gasto que autoricen e de toda obriga que recoñezan, liquiden ou paguen sen crédito suficiente.

Artigo 189. Requisitos previos á expedición de ordes de pagamento.

1. Previamente á expedición das ordes de pagamento con cargo aos orzamentos da entidade local e dos seus organismos autónomos deberase acreditar documentalmente, ante o órgano que teña que recoñecer as obrigas, a realización da prestación ou o dereito do

acredor de conformidade cos acordos que no seu día autorizaron e comprometeron o gasto.

2. Os perceptores de subvencións concedidas con cargo aos orzamentos das entidades locais e dos organismos autónomos virán obrigados a acreditar, antes da súa percepción, que se encontran ao día das súas obrigas fiscais coa entidade, así como, posteriormente, a xustificar a aplicación dos fondos recibidos.

Artigo 190. Pagamentos a xustificar. Anticipos de caixa fixa.

1. As ordes de pagamento cuxos documentos non se poidan xuntar no momento da súa expedición, segundo prevé o artigo anterior, terán o carácter de a xustificar e aplicaranse aos correspondentes créditos orzamentarios.

2. As bases de execución do orzamento poderán establecer, precedendo informe da intervención, as normas que regulen a expedición de ordes de pagamento a xustificar con cargo aos orzamentos de gastos, determinando os criterios xerais, os límites cuantitativos e os conceptos orzamentarios a que sexan aplicables.

Os perceptores destas ordes de pagamento quedarán obrigados a xustificar a aplicación das cantidades percibidas no prazo máximo de tres meses, e suxeitos ao réxime de responsabilidades que establece a normativa vixente.

En ningún caso se poderán expedir novas ordes de pagamento a xustificar, polos mesmos conceptos orzamentarios, a perceptores que tivesen aínda no seu poder fondos pendentes de xustificación.

3. Para as atencións de carácter periódico ou repetitivo, os fondos librados a xustificar poderán ter o carácter de anticipos de caixa fixa. Os perceptores destes fondos quedarán obrigados a xustificar a aplicación das cantidades percibidas ao longo do exercicio orzamentario en que se constituíu o anticipo.

Artigo 191. Feche e liquidación do orzamento.

1. O orzamento de cada exercicio liquidarase canto á recadación de dereitos e ao pagamento de obrigas o 31 de decembro do ano natural correspondente, quedando a cargo da tesouraría local os ingresos e pagamentos pendentes, segundo as súas respectivas contraccións.

2. As obrigas recoñecidas e liquidadas non satisfeitas o último día do exercicio, os dereitos pendentes de cobramento e os fondos líquidos a 31 de decembro configurarán o remanente de tesouraría da entidade local. A cuantificación do remanente de tesouraría deberase realizar tendo en conta os posibles ingresos afectados e minorando de acordo co que regulamentariamente se estableza os dereitos pendentes de cobramento que se consideren de difícil ou imposible recadación.

3. As entidades locais deberán confeccionar a liquidación do seu orzamento antes do día primeiro de marzo do exercicio seguinte.

A aprobación da liquidación do orzamento corresponde ao presidente da entidade local, despois de informe da intervención.

Artigo 192. Feche e liquidación do orzamento de organismos autónomos.

1. A liquidación dos orzamentos dos organismos autónomos axustarase ao disposto no número 1 do artigo anterior. Regulamentariamente regularanse as operacións de feche do exercicio económico e de liquidación dos orzamentos, atendendo ao carácter dos citados organismos.

2. A liquidación dos orzamentos dos organismos autónomos, co informe da intervención correspondente e proposta polo órgano competente destes, será remitida á entidade local para a súa aprobación polo seu presidente e para os efectos previstos no artigo seguinte.

Artigo 193. Liquidación do orzamento con remanente de tesouraría negativo. Remisión a outras administracións públicas.

1. En caso de liquidación do orzamento con remanente de tesouraría negativo, o pleno da corporación ou o órgano competente do organismo autónomo, segundo corresponda, deberán proceder, na primeira sesión que celebren, á redución de gastos do novo orzamento por contía igual ao déficit producido. A expresada redución só se poderá revogar por acordo do pleno, por proposta do presidente, e logo de informe do interventor, cando o desenvolvemento normal do orzamento e a situación da tesouraría o consentisen.

2. Se a redución de gastos non resultase posible, poderase acudir ao concerto de operación de crédito polo seu importe, sempre que se dean as condicións sinaladas no artigo 177.5 desta lei.

3. De non adoptarse ningunha das medidas previstas nos dous números anteriores, o orzamento do exercicio seguinte deberase aprobar cun superávit inicial de contía non inferior ao repetido déficit.

4. Da liquidación de cada un dos orzamentos que integran o orzamento xeral e dos estados financeiros das sociedades mercantís dependentes da entidade, unha vez realizada a súa aprobación, darase conta ao pleno na primeira sesión que celebre.

5. As entidades locais remitirán copia da liquidación dos seus orzamentos á Administración do Estado e á comunidade autónoma antes de finalizar o mes de marzo do exercicio seguinte ao que corresponda.

A falta de remisión da liquidación no prazo sinalado facultará a Administración para utilizar como actuais, para calquera efecto, os datos que coñeza relativos á entidade de que se trate.

CAPÍTULO II

Da tesouraría das entidades locais

Artigo 194. Definición e réxime xurídico.

1. Constitúen a tesouraría das entidades locais todos os recursos financeiros, sexan diñeiro, valores ou créditos, da entidade local, tanto por operacións orzamentarias como extraorzamentarias.

2. Os preceptos contidos no presente capítulo serán de aplicación, así mesmo, aos organismos autónomos.

3. A tesouraría das entidades locais rexerá polo disposto no presente capítulo e, en canto lles sexan de aplicación, polas normas do capítulo terceiro do título cuarto da Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria.

Artigo 195. Control e réxime contable.

As disponibilidades da tesouraría e as súas variacións quedan suxeitas a intervención e ao réxime da contabilidade pública.

Artigo 196. Funcións.

1. Son funcións encomendadas á tesouraría das entidades locais:

- a) Recadar os dereitos e pagar as obrigas.

b) Servir ao principio de unidade de caixa, mediante a centralización de todos os fondos e valores xerados por operacións orzamentarias e extraorzamentarias.

c) Distribuír no tempo as disponibilidades de diñeiro para a puntual satisfacción das obrigas.

d) Responder dos avais contraídos.

e) Realizar as demais que se deriven ou relacionen coas anteriormente enumeradas.

2. As funcións enumeradas no número anterior serán exercidas, se for o caso, pola unidade central de tesouraría a que fai referencia o artigo 186 desta lei.

Artigo 197. Caixa e contas bancarias.

1. As entidades locais poderán concertar os servizos financeiros da súa tesouraría con entidades de crédito e aforro, mediante a apertura dos seguintes tipos de contas:

a) Contas operativas de ingresos e pagamentos.

b) Contas restrinxidas de recadación.

c) Contas restrinxidas de pagamentos.

d) Contas financeiras de colocación de excedentes de tesouraría.

2. Así mesmo, as entidades locais poderán autorizar a existencia de caixas de efectivo, para os fondos das operacións diarias, as cales estarán suxeitas ás limitacións que regulamentariamente se establezan.

Artigo 198. Medios de ingreso e de pagamento.

1. As entidades locais poderán ditar regulamentos especiais para o ingreso do produto da recadación dos recursos que poderán realizarse nas caixas de efectivo ou nas entidades de crédito colaboradoras mediante efectivo, transferencias, cheques ou calquera outro medio ou documento de pagamento, sexan ou non bancarios, que se establezan.

2. As entidades locais poderán, así mesmo, pagar as súas obrigacións por calquera dos medios a que se refire o número anterior.

Artigo 199. Xestión da tesouraría.

1. As entidades locais, de acordo co establecido no artigo 51 desta lei, poderán concertar, con calquera entidade financeira, operacións de tesouraría para cubrir déficits temporais de liquidez derivados das diferenzas de vencementos dos seus pagamentos e ingresos.

2. Igualmente, as entidades locais poderán rendibilizar os seus excedentes temporais de tesouraría mediante investimentos que reúnan as condicións de liquidez e seguranza.

CAPÍTULO III

Da contabilidade

SECCIÓN 1.ª DISPOSICIÓN XERAIS

Artigo 200. Réxime xurídico.

1. As entidades locais e os seus organismos autónomos quedan sometidos ao réxime de contabilidade pública nos termos establecidos nesta lei.

2. As sociedades mercantís en cuxo capital teñan participación total ou maioritaria as entidades locais, estarán igualmente sometidas ao réxime de contabilidade pública, sen prexuízo de se adaptaren ás disposicións do Código de comercio e demais lexislación mercantil e ao plan xeral de contabilidade vixente para as empresas españolas.

Artigo 201. Rendición de contas.

A suxeición ao réxime de contabilidade pública leva consigo a obriga de render contas das respectivas operacións, calquera que sexa a súa natureza, ao Tribunal de Contas.

Artigo 202. Exercicio contable.

O exercicio contable coincidirá co exercicio orzamentario.

Artigo 203. Competencia.

1. Corresponderá ao Ministerio de Facenda por proposta da Intervención Xeral da Administración do Estado:

- a) Aprobar as normas contables de carácter xeral a que se terá que axustar a organización da contabilidade dos entes locais e os seus organismos autónomos.
- b) Aprobar o plan xeral de contas para as entidades locais, conforme o Plan xeral de contabilidade pública.
- c) Establecer os libros que, como regra xeral e con carácter obrigatorio, deban levarse.
- d) Determinar a estrutura e xustificación das contas, estados e demais documentos relativos á contabilidade pública.

2. Para os efectos previstos no número anterior, serán obxecto de tratamento contable simplificado aquelas entidades locais cuxas características así o requiran e que serán fixadas regulamentariamente polo Ministerio de Facenda.

Artigo 204. Función contable da intervención.

1. Á intervención das entidades locais correspóndelle levar e desenvolver a contabilidade financeira e o seguimento, en termos financeiros, da execución dos orzamentos de acordo coas normas xerais e as ditadas polo pleno da corporación.

2. Así mesmo, competeerá á intervención a inspección da contabilidade dos organismos autónomos e das sociedades mercantís dependentes da entidade local, de acordo cos procedementos que estableza o pleno.

Artigo 205. Fins da contabilidade pública local.

A contabilidade dos entes locais estará organizada ao servizo dos seguintes fins:

- a) Establecer o balance da entidade local, pondo de manifesto a composición e situación do seu patrimonio, así como as súas variacións.
- b) Determinar os resultados desde un punto de vista económico-patrimonial.
- c) Determinar os resultados analíticos pondo de manifesto o custo e mais o rendemento dos servizos.
- d) Rexistrar a execución dos orzamentos xerais da entidade, pondo de manifesto os resultados orzamentarios.
- e) Rexistrar os movementos e a situación da tesouraría local.
- f) Proporcionar os datos necesarios para a formación da conta xeral da entidade, así como das contas, estados e documentos que se deban elaborar ou remitir ao Tribunal de Contas.
- g) Facilitar a información necesaria para a confección de estatísticas económico-financieras por parte do Ministerio de Facenda.
- h) Facilitar os datos e demais antecedentes que sexan precisos para a confección das contas económicas do sector público e as nacionais de España.

i) Render a información económica e financeira que sexa necesaria para a toma de decisións, tanto na orde política como na de xestión.

j) Posibilitar o exercicio dos controis de legalidade, financeiro e de eficacia.

k) Posibilitar o inventario e o control do inmovilizado material, inmaterial e financeiro, o control do endebedamento e o seguimento individualizado da situación debedora ou acreedora dos interesados que se relacionen coa entidade local.

Artigo 206. Soporte das anotacións contables.

1. A contabilidade pública levarase en libros, rexistros e contas segundo os procedementos técnicos que sexan máis convenientes pola índole das operacións e das situacións que neles se deban anotar e de forma que facilite o cumprimento dos fins sinalados no artigo anterior.

2. Nos citados libros, rexistros e contas contabilizaranse a totalidade dos actos ou operacións de carácter administrativo, civil ou mercantil, con repercusión financeira, patrimonial ou económica en xeral.

Artigo 207. Información periódica para o pleno da corporación.

A intervención da entidade local remitirá ao pleno da entidade, por conduto da presidencia, información da execución dos orzamentos e do movemento da tesouraría por operacións orzamentarias independentes e auxiliares do orzamento e da súa situación, nos prazos e coa periodicidade que o pleno estableza.

SECCIÓN 2.ª ESTADOS DE CONTAS ANUAIS
DAS ENTIDADES LOCAIS

Artigo 208. Formación da conta xeral.

As entidades locais, á terminación do exercicio orzamentario, formarán a conta xeral que porá de manifesto a xestión realizada nos aspectos económico, financeiro, patrimonial e orzamentario.

Artigo 209. Contido da conta xeral das entidades locais.

1. A conta xeral estará integrada por:
 - a) A da propia entidade.
 - b) A dos organismos autónomos.
 - c) As das sociedades mercantís de capital integramente propiedade das entidades locais.
2. As contas a que se refiren as alíneas a) e b) do número anterior reflectirán a situación económico-financiera e patrimonial, os resultados económico-patrimoniais e a execución e liquidación dos orzamentos.

Para as entidades locais con tratamento contable simplificado estableceranse modelos simplificados de contas que reflectirán, en todo caso, a situación financeira e a execución e liquidación dos orzamentos.
3. As contas a que se refire o número 1.c) anterior serán, en todo caso, as que se deban elaborar de acordo coa normativa mercantil.
4. As entidades locais unirán á conta xeral os estados integrados e consolidados das distintas contas que determine o pleno da corporación.

Artigo 210. Competencia.

O contido, estrutura e normas de elaboración das contas a que se refiren as alíneas a) e b) do número

1 do artigo anterior, serán determinados polo Ministerio de Facenda, por proposta da Intervención Xeral da Administración do Estado.

Artigo 211. *Memorias que acompañan a conta xeral.*

Os municipios de máis de 50.000 habitantes e as demais entidades locais de ámbito superior xuntaranlle á conta xeral:

- a) Unha memoria xustificativa do custo e mais do rendemento dos servizos públicos.
- b) Unha memoria demostrativa do grao en que se cumprisen os obxectivos programados con indicación dos previstos e alcanzados, co seu custo.

Artigo 212. *Rendición, publicidade e aprobación da conta xeral.*

1. Os estados e contas da entidade local serán rendidas polo seu presidente antes do día 15 de maio do exercicio seguinte a aquel a que correspondan. As dos organismos autónomos e sociedades mercantís cuxo capital pertenza integramente a aquela, rendidas e propostas inicialmente polos órganos competentes destes, serán remitidas á entidade local no mesmo prazo.

2. A conta xeral formada pola intervención será sometida antes do día 1 de xuño a informe da comisión especial de contas da entidade local, que estará constituída por membros dos distintos grupos políticos integrantes da corporación.

3. A conta xeral, co informe da comisión especial a que se refire o número anterior, será exposta ao público polo prazo de 15 días, durante os cales e oito máis os interesados poderán presentar reclamacións, reparos ou observacións. Examinados estes pola comisión especial e practicadas por esta cantas comprobacións ache necesarias, emitirá novo informe.

4. Acompañada dos informes da comisión especial e das reclamacións e reparos formulados, a conta xeral someterase ao pleno da corporación, para que, se é o caso, poida ser aprobada antes do día 1 de outubro.

5. As entidades locais renderán ao Tribunal de Contas a conta xeral debidamente aprobada.

CAPÍTULO IV

Control e fiscalización

Artigo 213. *Control interno.*

Exerceranse nas entidades locais, coa extensión e os efectos que se determina nos artigos seguintes, as funcións de control interno respecto da súa xestión económica, dos organismos autónomos e das sociedades mercantís delas dependentes, na súa tripla acepción de función interventora, función de control financeiro e función de control de eficacia.

Artigo 214. *Ámbito de aplicación e modalidades de exercicio da función interventora.*

1. A función interventora terá por obxecto fiscalizar todos os actos das entidades locais e dos seus organismos autónomos que dean lugar ao recoñecemento e liquidación de dereitos e obrigas ou gastos de contido económico, os ingresos e pagamentos que daqueles deriven, e a recadación, investimento e aplicación, en xeral, dos fondos públicos administrados, co fin de que a xestión se axuste ás disposicións aplicables en cada caso.

2. O exercicio da expresada función comprenderá:

- a) A intervención crítica ou previa de todo acto, documento ou expediente susceptible de producir derei-

tos ou obrigas de contido económico ou movemento de fondos de valores.

b) A intervención formal da ordenación do pagamento.

c) A intervención material do pagamento.

d) A intervención e comprobación material dos investimentos e da aplicación das subvencións.

Artigo 215. *Reparos.*

Se no exercicio da función interventora o órgano interventor se manifestase en desacordo co fondo ou coa forma dos actos, documentos ou expedientes examinados, deberá formular os seus reparos por escrito antes da adopción do acordo ou resolución.

Artigo 216. *Efectos dos reparos.*

1. Cando a desconformidade se refira ao recoñecemento ou liquidación de dereitos a favor das entidades locais ou os seus organismos autónomos, a oposición formalizarase en nota de reparo que, en ningún caso, suspenderá a tramitación do expediente.

2. Se o reparo afecta a disposición de gastos, recoñecemento de obrigas ou ordenación de pagamentos, suspenderase a tramitación do expediente até que aquel sexa resolto nos seguintes casos:

a) Cando se basee na insuficiencia de crédito ou o proposto non sexa adecuado.

b) Cando non fosen fiscalizados os actos que deron orixe ás ordes de pagamento.

c) Nos casos de omisión no expediente de requisitos ou trámites esenciais.

d) Cando o reparo derive de comprobacións materiais de obras, fornecementos, adquisicións e servizos.

Artigo 217. *Discrepancias.*

1. Cando o órgano a que afecte o reparo non estea de acordo con este, corresponderá ao presidente da entidade local resolver a discrepancia, sendo a súa resolución executiva. Esta facultade non será delegable en ningún caso.

2. Non obstante o disposto no número anterior, corresponderá ao pleno a resolución das discrepancias cando os reparos:

a) Se baseen en insuficiencia ou inadecuación de crédito.

b) Se refiran a obrigas ou gastos cuxa aprobación sexa da súa competencia.

Artigo 218. *Informes sobre resolución de discrepancias.*

O órgano interventor elevará informe ao pleno de todas as resolucións adoptadas polo presidente da entidade local contrarias aos reparos efectuados, así como un resumo das principais anomalías detectadas en materia de ingresos.

Artigo 219. *Fiscalización previa.*

1. Non estarán sometidos a intervención previa os gastos de material non inventariable, contratos menores, así como os de carácter periódico e demais de tracto sucesivo, unha vez intervido o gasto correspondente ao período inicial do acto ou contrato de que deriven ou as súas modificacións, así como outros gastos menores de 3.005,06 euros que, de acordo coa normativa vixente, se fagan efectivos a través do sistema de anticipos de caixa fixa.

2. O pleno poderá acordar, por proposta do presidente e co informe previo do órgano interventor, que a intervención previa se limite a comprobar os seguintes aspectos:

a) A existencia de crédito orzamentario e que o proposto é o adecuado á natureza de gasto ou obriga que se propoña contraer.

Nos casos en que se trate de contraer compromisos de gastos de carácter plurianual comprobarase, ademais, se se cumpre o preceptuado no artigo 174 desta lei.

b) Que as obrigas ou o gasto sexan xerados por órgano competente.

c) Aqueloutros extremos que, pola súa transcendencia no proceso de xestión, determine o pleno por proposta do presidente.

O órgano interventor poderá formular as observacións complementarias que considere convenientes, sen que estas teñan, en ningún caso, efectos suspensivos na tramitación dos expedientes correspondentes.

3. As obrigas ou gastos sometidos á fiscalización limitada a que se refire o número 2 deste artigo serán obxecto doutra plena con posterioridade, exercida sobre unha mostra representativa dos actos, documentos ou expedientes que deron orixe á referida fiscalización, mediante a aplicación de técnicas de mostraxe ou auditoría, co fin de verificar que se axustan ás disposicións aplicables en cada caso e determinar o grao do cumprimento da legalidade na xestión dos créditos.

Os órganos de control interno que realicen as fiscalizacións con posterioridade deberán emitir informe escrito en que fagan constar cantas observacións e conclusións se deduzan delas. Estes informes remitiranse ao pleno coas observacións que efectuasen os órganos xestores.

4. As entidades locais poderán determinar, mediante acordo do pleno, a substitución da fiscalización previa de dereitos pola inherente á toma de razón en contabilidade e por actuacións comprobatorias posteriores mediante a utilización de técnicas de mostraxe ou auditoría.

Artigo 220. *Ámbito de aplicación e finalidade do control financeiro.*

1. O control financeiro terá por obxecto comprobar o funcionamento no aspecto económico-financeiro dos servizos das entidades locais, dos seus organismos autónomos e das sociedades mercantís delas dependentes.

2. Este control terá por obxecto informar acerca da adecuada presentación da información financeira, do cumprimento das normas e directrices que sexan de aplicación e do grao de eficacia e eficiencia na consecución dos obxectivos previstos.

3. O control financeiro realizarase por procedementos de auditoría de acordo coas normas de auditoría do sector público.

4. Como resultado do control efectuado deberase emitir informe escrito en que se fagan constar cantas observacións e conclusións se deduzan do exame practicado. Os informes, conxuntamente coas alegacións efectuadas polo órgano auditado, serán enviados ao pleno para o seu exame.

Artigo 221. *Control de eficacia.*

O control de eficacia terá por obxecto a comprobación periódica do grao de cumprimento dos obxectivos, ben como a análise do custo de funcionamento e do rendemento dos respectivos servizos ou investimentos.

Artigo 222. *Facultades do persoal controlador.*

Os funcionarios que teñan ao seu cargo a función interventora así como os que se designen para levar a efecto os controis financeiro e de eficacia, exercerán a súa función con plena independencia e poderán solicitar cantos antecedentes consideren necesarios, efectuar o exame e comprobación dos libros, contas e documentos que consideren precisos, verificar arqueos e contaxes e solicitar de quen corresponda, cando a natureza do acto, documento ou expediente que deba ser intervindo o requira, os informes técnicos e asesoramentos que consideren necesarios.

Artigo 223. *Control externo.*

1. A fiscalización externa das contas e da xestión económica das entidades locais e de todos os organismos e sociedades delas dependentes é función propia do Tribunal de Contas, co alcance e condicións que establece a súa lei orgánica reguladora e a súa lei de funcionamento.

2. Para tal efecto, as entidades locais renderán ao citado tribunal, antes do día 15 de outubro de cada ano, a conta xeral a que se refire o artigo 209 desta lei correspondente ao exercicio económico anterior.

3. Unha vez fiscalizadas as contas polo tribunal, someterase á consideración da entidade local a proposta de corrección das anomalías observadas e o exercicio das accións procedentes, sen prexuízo, todo isto, das actuacións que poidan corresponder ao Tribunal nos casos de exixencia de responsabilidade contable.

4. O establecido no presente artigo enténdese sen menoscabo das facultades que, en materia de fiscalización externa das entidades locais, teñan atribuídas polos seus estatutos as comunidades autónomas.

Disposición adicional primeira. *Potestade tributaria das comunidades autónomas sobre materia impositiva gravada polo imposto sobre vehículos de tracción mecánica e polo imposto municipal sobre gastos suntuarios, na súa modalidade de aproveitamento de coutos de caza e pesca.*

1. Conforme o artigo 6.3 da Lei orgánica 8/1980, do 22 de setembro, de financiamento das comunidades autónomas, estas poderán establecer e exixir un imposto sobre a materia impositiva gravada polo imposto sobre vehículos de tracción mecánica.

2. A comunidade autónoma que exerza a dita potestade establecerá as compensacións oportunas a favor dos municipios comprendidos no seu ámbito territorial que revestirán unha ou varias das seguintes fórmulas:

a) Subvencións incondicionadas.

b) Participación nos tributos da comunidade autónoma de que se trate, distinta das previstas no artigo 142 da Constitución.

3. As compensacións a que se refire o número anterior non poderán supor minoración dos ingresos que veñan obtendo os concellos polo imposto sobre vehículos de tracción mecánica, nin mingua nas súas posibilidades de crecemento futuro por ese imposto.

4. O exercicio da potestade a que se refire o número 1 desta disposición adicional supón a creación dun tributo novo, propio da comunidade autónoma correspondente, e a supresión do imposto sobre vehículos de tracción mecánica regulado nesta lei respecto dos municipios comprendidos no ámbito territorial daquela.

5. Naqueles casos en que as comunidades autónomas supriman o imposto propio que establecesen ao abeiro do disposto na presente disposición adicional, os concellos integrados nos territorios respectivos daquelas virán obrigados a exixir automaticamente o imposto sobre vehículos de tracción mecánica.

6. Así mesmo, e conforme o artigo 6.3 a que se refire o número 1 anterior, as comunidades autónomas poderán establecer e exixir un imposto propio sobre a materia imponible gravada polo imposto municipal sobre gastos suntuarios, na súa modalidade de aproveitamento de coutos de caza e pesca.

O imposto que establezan as comunidades autónomas ao abeiro desta facultade será compatible co imposto municipal, ben que a cota deste último se deducirá da daquel.

Disposición adicional segunda. Exigencia de taxa periódica como consecuencia da variación do servizo ou da actividade que se realiza.

Cando pola prestación dun servizo ou a realización dunha actividade se estea a exixir o pagamento dun prezo público de carácter periódico, e por variación das circunstancias en que o servizo se presta ou a actividade se realiza deba exixirse o pagamento dunha taxa, non será preciso realizar a notificación individual a que se refire o artigo 102 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, sempre que o suxeito pasivo e a cota da taxa coincidan co obrigado ao pagamento e o importe do prezo público que substitúe.

O disposto no parágrafo anterior será de aplicación mesmo no suposto en que a cota da taxa resulte incrementada respecto do importe do prezo público que substitúa, sempre que tal incremento se corresponda cunha actualización de carácter xeral.

Disposición adicional terceira. Beneficios fiscais.

As leis de orzamentos xerais do Estado poderán establecer beneficios fiscais nos tributos locais regulados nesta lei, sen prexuízo do disposto no seu artigo 9.2.

Disposición adicional cuarta. Débedas das entidades locais con acredores públicos: modo de compensación e responsabilidade.

O Estado poderá compensar as débedas firmes contraídas con este polas entidades locais con cargo ás ordes de pagamento que se emitan para satisfacer a súa participación nos tributos do Estado.

Igualmente se poderán reter con cargo á dita participación as débedas firmes que aquelas contraesen cos organismos autónomos do Estado e a Seguridade Social para efectos de proceder á súa extinción mediante a posta en disposición das citadas entidades acreedoras dos fondos correspondentes.

Para os efectos previstos nos parágrafos precedentes declárase a responsabilidade solidaria das corporacións locais respecto das débedas tributarias ou coa Seguridade Social, contraídas polas entidades a que se refiren as alíneas b) e c) do número 3 do artigo 85 da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, así como das que, se for o caso, contraian as mancomunidades, comarcas, áreas metropolitanas, entidades de ámbito inferior ao municipio e calquera institución asociativa voluntaria pública en que aquelas participen, en proporción ás súas respectivas cotas e sen prexuízo do dereito de repetir que as poida asistir, se for o caso.

Disposición adicional quinta. Subvencións ás entidades locais por servizos de transporte colectivo urbano.

Os orzamentos xerais do Estado de cada ano incluírán crédito en favor daquelas entidades locais que, calquera que sexa a forma de xestión, teñan ao seu cargo o servizo de transporte colectivo urbano.

A distribución do crédito, que estará determinada polas correspondentes leis, poderase efectuar a través dalgunha das seguintes fórmulas:

- a) Establecemento de contratos-programa.
- b) Subvencións destinadas ao financiamento de investimentos de infraestrutura de transporte.
- c) Subvencións finalistas para o sostemento do servizo, outorgadas en función do número de usuarios deste e do seu específico ámbito territorial.

Disposición adicional sexta. Actualización da estrutura dos orzamentos das entidades locais.

O Ministerio de Facenda modificará tanto a estrutura dos orzamentos das entidades locais como os criterios de clasificación a que fai referencia o artigo 167 desta lei con obxecto de os adaptar aos establecidos para o sector público estatal en cada momento.

Disposición adicional sétima. Aplicación ás comunidades autónomas uniprovinciais.

As previsións establecidas nesta lei para as deputacións provinciais serán de aplicación ás comunidades autónomas uniprovinciais, en canto non se opoñan ao establecido no seu estatuto de autonomía.

Disposición adicional oitava. Réxime especial dos territorios históricos do País Vasco en materia municipal.

Os territorios históricos do País Vasco continuarán conservando o seu réxime especial en materia municipal no que afecta o réxime económico-financieiro nos termos da Lei do concerto económico, sen que isto poida significar un nivel de autonomía das corporacións locais vascas inferior ao que teñan as demais corporacións locais, sen prexuízo da aplicación do disposto na Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, e das competencias que a este respecto poidan corresponder á comunidade autónoma.

Disposición adicional novena. Esfuerzo fiscal.

As bases impositivas do imposto sobre bens inmobles a considerar no cálculo do esforzo fiscal, para efectos de distribuír o financiamento por porcentaxe de participación nos tributos do Estado a favor dos concellos, corresponderanse co importe dos valores catastrais minorados na contía da redución establecida nesta lei que, se é o caso, corresponda aos inmobles do municipio en cada exercicio económico.

Disposición adicional décima. Referencias no imposto sobre actividades económicas.

Todas as referencias normativas efectuadas ao coeficiente e ao índice de situación regulados mediante a redacción anterior á Lei 51/2002, do 27 de decembro, dos artigos 88 e 89 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, entenderanse efectuadas ao coeficiente regulado no artigo 87 deste texto refundido.

Disposición adicional décimo primeira. *Entidades locais canarias.*

A participación nos tributos do Estado das entidades locais canarias regulada nos capítulos III e IV do título II, capítulos III e IV do título III e capítulo II do título V desta lei, determinarase respectando o establecido no seu peculiar réxime económico e fiscal.

Disposición adicional décimo segunda. *Aplicación temporal no imposto sobre actividades económicas das bonificacións potestativas e da exención contemplada no artigo 82.1.b) desta lei.*

1. As bonificacións potestativas previstas para o imposto sobre actividades económicas nesta lei serán de aplicación a partir do 1 de xaneiro de 2004.

2. Sen prexuízo do disposto na disposición transitoria décimo terceira desta lei, a exención prevista na alínea b) do número 1 do artigo 82 desta lei soamente será de aplicación aos suxeitos pasivos que inicien o exercicio da súa actividade a partir do 1 de xaneiro de 2003.

Se a actividade se iniciase no período impositivo 2002, o coeficiente de ponderación aplicable no ano 2003 será o menor dos previstos no cadro que se recolle no artigo 86 desta lei.

Disposición transitoria primeira. *Réxime dos beneficios fiscais anteriores á Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais.*

A partir do 31 de decembro de 1989 quedarán suprimidos cantos beneficios fiscais estiveren establecidos nos tributos locais con anterioridade á entrada en vigor da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, tanto de forma xenérica como específica, en toda clase de disposicións distintas das de réxime local, sen que a súa vixencia poida ser invocada respecto de ningún dos tributos regulados neste texto refundido; o anterior enténdese sen prexuízo do establecido nas disposicións transitorias terceira, cuarta e quinta deste texto refundido.

Disposición transitoria segunda. *Imposto sobre bens inmobles.*

O imposto sobre bens inmobles comezarase a exixir en todo o territorio nacional a partir do día 1 de xaneiro de 1990. Respecto dos bens inmobles urbanos o imposto exixirase aplicando os valores catastrais vixentes na data indicada para efectos da contribución territorial urbana, mentres non se proceda á súa determinación conforme as normas reguladoras do catastro. Respecto dos bens inmobles rústicos, e mentres non se produza esta última circunstancia, o imposto exixirase aplicando como valor catastral o que resulte do disposto na disposición transitoria segunda do texto refundido da Lei do catastro inmobiliario e outras normas tributarias.

Disposición transitoria terceira. *Beneficios fiscais no imposto sobre bens inmobles.*

1. Os beneficios fiscais no imposto sobre bens inmobles recoñecidos no momento da entrada en vigor da Lei 51/2002, do 27 de decembro, cuxos supostos de disfrute se encontren recollidos neste texto refundido, manteranse sen que, en caso de teren carácter rogado, sexa necesaria a súa solicitude. Manteranse até a data da súa extinción aqueles beneficios fiscais recoñecidos nese imposto cuxos supostos de disfrute non se recollen

neste texto refundido, con excepción da exención prevista na alínea k) do artigo 64 da Lei reguladora das facendas locais, na súa redacción anterior á Lei 51/2002, do 27 de decembro, que queda extinguida no momento da súa entrada en vigor.

2. Os concellos que no momento da entrada en vigor da Lei 51/2002, do 27 de decembro, viñesen aplicando a bonificación establecida no artigo 74.5 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, na redacción que lle proporcionou a Lei 14/2000, do 29 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, poderán continuar aplicando a dita bonificación até a data que determine a respectiva ordenanza fiscal.

3. Até o momento en que adquiran efectividade os valores catastrais determinados mediante a aplicación de cadros de valores totais ou especiais aprobados de conformidade co disposto nas normas reguladoras do catastro inmobiliario, manteñen a súa vixencia os artigos segundo, terceiro, cuarto, quinto e sexto da Lei 53/1997, do 27 de novembro, pola que se modifica parcialmente a Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, e se establece unha redución na base imponible do imposto sobre bens inmobles, así como o artigo 69.3 da citada Lei reguladora de facendas locais, na súa redacción anterior á Lei 51/2002, do 27 de decembro, respecto dos inmobles rústicos, urbanos e de características especiais situados en municipios en que se viñese aplicando a dita redución.

Disposición transitoria cuarta. *Beneficios fiscais no imposto sobre actividades económicas.*

Os que na data de comezo de aplicación do imposto sobre actividades económicas gozasen de calquera beneficio fiscal na licenza fiscal de actividades comerciais e industriais ou na licenza fiscal de actividades profesionais e de artistas continuarán disfrutando deles no imposto citado en primeiro lugar até a data da súa extinción, e se non tivesen termo de disfrute, até o 31 de decembro de 1994, inclusive.

Disposición transitoria quinta. *Beneficios fiscais no imposto sobre vehículos de tracción mecánica.*

Os que na data de comezo de aplicación do imposto sobre vehículos de tracción mecánica gozasen de calquera clase de beneficio fiscal no imposto municipal sobre circulación de vehículos, continuarán a disfrutar deles no imposto citado en primeiro lugar até a data da súa extinción e, se non tivesen termo de disfrute, até o 31 de decembro de 1992, inclusive.

Disposición transitoria sexta. *Imposto municipal sobre gastos suntuarios.*

A partir do 1 de xaneiro de 1991 os concellos poderán continuar a exixir o imposto municipal sobre gastos suntuarios, no referente, exclusivamente, á modalidade deste que grava o aproveitamento de coutos de caza e pesca. Para tal fin, permanecen vixentes todas as disposicións, tanto legais como regulamentarias, por que se rexe o imposto de referencia na súa modalidade d), do artigo 372 do texto refundido das disposicións legais vixentes en materia de réxime local, aprobado polo Real decreto lexislativo 781/1986, do 18 de abril. Así mesmo, permanecen vixentes as ordenanzas fiscais municipais reguladoras do mencionado imposto e modalidade. As restantes modalidades deste imposto quedan suprimidas, desde o 1 de xaneiro de 1991.

Disposición transitoria sétima. *Réxime financeiro de Madrid e Barcelona.*

En canto non se aproben as leis a que se refiren os artigos 160 e 161, serán de aplicación directa aos municipios de Madrid e Barcelona os preceptos contidos nesta lei.

Disposición transitoria oitava. *Tributación dos bens inmobles de características especiais.*

Os bens inmobles de características especiais que no momento da entrada en vigor da Lei 51/2002, do 27 de decembro, estivesen inscritos no catastro inmobiliario conforme a súa anterior natureza, manterán até o 31 de decembro de 2005 a redución na base imponible que tivesen conforme a normativa anterior, e seranlles de aplicación os tipos de gravame do imposto sobre bens inmobles previstos para eses bens neste texto refundido. Os restantes bens inmobles de características especiais comezarán a tributar no imposto sobre bens inmobles o día 1 de xaneiro do ano inmediatamente posterior ao da súa inscrición no catastro inmobiliario.

Disposición transitoria novena. *Base liquidable dos bens inmobles rústicos.*

O establecido nesta lei respecto da fixación da base liquidable do imposto sobre bens inmobles queda en suspenso respecto dos bens inmobles rústicos até que mediante lei se estableza a data da súa aplicación.

Disposición transitoria décima. *Procedementos en tramitación.*

Aos procedementos iniciados antes da entrada en vigor da Lei 51/2002, do 27 de decembro, non lles será de aplicación o disposto neste texto refundido, e rexeranse pola normativa anterior.

Disposición transitoria décimo primeira. *Ordenanzas fiscais e prazos de aprobación do tipo de gravame do imposto sobre bens inmobles e dos cadros de valores, de notificación de valores catastrais e de entrega dos padróns catastrais.*

1. Con efectos exclusivos para o exercicio de 2003, os concellos que decidan aplicar, en uso da súa capacidade normativa, as modificacións establecidas na Lei 51/2002, do 27 de decembro, nos tributos periódicos con devengo o 1 de xaneiro dese ano deberán aprobar o texto definitivo das novas ordenanzas fiscais e publicalas no boletín oficial correspondente, todo isto conforme o disposto no artigo 17 deste texto refundido, antes do 1 de abril de 2003.

No suposto de que para o imposto sobre bens inmobles non se faga uso da autorización contida no parágrafo anterior, o tipo de gravame aplicable aos bens inmobles de características especiais será o correspondente aos bens inmobles urbanos.

2. Con vixencia exclusiva para o exercicio 2003, o prazo xeral establecido nesta lei para aprobar os tipos de gravame do imposto sobre bens inmobles amplíase até o 31 de outubro de 2003 naqueles municipios afectados por procedementos de valoración colectiva que deban producir efecto o 1 de xaneiro de 2004. Dos correspondentes acordos darase traslado á Dirección Xeral do Catastro dentro dese prazo.

Así mesmo, e en relación aos indicados municipios, amplíase tamén até o 31 de outubro de 2003 o prazo para a publicación dos cadros de valores e até o 1 de

marzo do ano 2004 o prazo para a notificación individual dos valores catastrais resultantes, sen prexuízo da súa efectividade no ano 2004.

Nestes municipios a entrega do correspondente padrón catastral poderase diferir até o día 1 de maio do ano 2004.

Disposición transitoria décimo segunda. *Determinación da base liquidable do imposto sobre bens inmobles.*

Durante os exercicios 2003 e 2004, a determinación da base liquidable do imposto sobre bens inmobles, atribuída aos concellos no número 3 do artigo 77 desta lei, será realizada pola Dirección Xeral do Catastro, salvo que o concello comunique a ese centro directivo que a indicada competencia será exercida por el. Esta comunicación deberá facerse antes de que finalice o mes de febreiro de cada un dos indicados anos.

Disposición transitoria décimo terceira. *Bonificacións por inicio de actividade no imposto sobre actividades económicas.*

En relación cos suxeitos pasivos do imposto sobre actividades económicas respecto dos cales, no momento da entrada en vigor da Lei 51/2002, do 27 de decembro, non estando exentos do pagamento do imposto conforme o disposto nesta, se estivesen aplicando as bonificacións na cota por inicio de actividade anteriormente reguladas na nota común 2.ª á sección primeira e na nota común 1.ª á sección segunda, das tarifas aprobadas polo Real decreto legislativo 1175/1990, do 28 de setembro, continuarán aplicándose as ditas bonificacións, nos termos previstos nas citadas notas comúns, até a finalización do correspondente período de aplicación da bonificación.

Disposición transitoria décimo cuarta. *Exencións no imposto sobre vehículos de tracción mecánica derivadas do artigo 94 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, na súa redacción anterior á Lei 51/2002, do 27 de decembro.*

Os vehículos que con anterioridade á entrada en vigor da Lei 51/2002, do 27 de decembro, resultando exentos do imposto sobre vehículos de tracción mecánica por aplicación da anterior redacción do artigo 94.1.d) da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, non cumpran os requisitos fixados para a exención na nova redacción dada pola Lei 51/2002, do 27 de decembro, a ese precepto, continuarán tendo dereito á aplicación da exención prevista na redacción anterior do citado precepto, en canto o vehículo manteña os requisitos fixados naquela para tal exención.

Disposición transitoria décimo quinta. *Tipos de gravame do imposto sobre bens inmobles por usos.*

En canto non se aproben as novas normas regulamentarias en materia de valoración catastral, a diferenciación de tipos de gravame por usos no imposto sobre bens inmobles prevista nesta lei realizarase atendendo aos establecidos no cadro de coeficientes do valor das construcións recollido na norma 20 do anexo ao Real decreto 1020/1993, do 25 de xuño, polo que se aproban as normas técnicas de valoración e o cadro marco de valores do solo e das construcións para determinar

o valor catastral dos bens inmobles de natureza urbana, tendo en conta as seguintes especialidades:

1. Cando os inmobles teñan atribuídos varios usos, as normas para a identificación do uso da edificación ou dependencia principal serán as seguintes:

a) Aos inmobles non sometidos ao réxime de propiedade horizontal que estean integrados por varias edificacións ou dependencias asignaráselles o uso residencial cando a suma das superficies deste uso represente polo menos o 20 por cento da superficie total construída do inmovible, unha vez descontada a destinada a prazas de estacionamento; noutro caso, asignarase o uso de maior superficie, descontada, así mesmo, a destinada a prazas de estacionamento. Neste último suposto, se coincidisen varios usos coa mesma superficie, atenderase á seguinte orde de prevalencia: residencial, oficinas, comercial, espectáculos, lecer e hostalaría, industrial, almacén-estacionamento, sanidade e beneficencia, deportes, cultural e relixioso e edificio singular.

b) Nos inmobles sometidos a réxime de propiedade horizontal, cando varios elementos privativos formen parte dun único ben inmovible, a dependencia principal será a destinada a uso residencial. Se ningunha delas tivese este uso, atenderase á prevalencia citada na alínea a).

2. Para a identificación do uso das edificacións ou dependencias que teñan a consideración de ben inmovible seguiranse as seguintes regras:

a) Os garaxes e rochos que se sitúen en edificios de uso residencial, así como os edificios destinados exclusivamente a garaxes e estacionamentos, terán asignado o uso almacén-estacionamento.

b) Os bares musicais, salas de festas, discotecas, cines, teatros, restaurantes, bares e cafetarías situados en locais comerciais en edificios destinados a outros usos, así como os locais comerciais en estrutura, terán asignado o uso comercial.

c) Os «cámpings» terán asignado o uso de lecer e hostalaría.

d) Os campos de golf terán asignado o uso deportivo.

e) Os silos e depósitos para sólidos, líquidos e gases terán asignado o uso industrial.

f) Os edificios ou inmobles monumentais e ambientais ou típicos clasificaranse no uso correspondente á actividade que neles se desenvolva.

g) As obras de urbanización e as obras de xardinaría non se considerarán, para estes efectos, construcións.

Disposición transitoria décimo sexta. *Notificacións.*

Con efectos exclusivos para o ano 2003, as alteracións que experimenten os elementos determinantes das débedas tributarias de cobramento periódico por recibo, como consecuencia das modificacións introducidas pola Lei 51/2002, do 27 de decembro, ou polas ordenanzas fiscais, notificaranse colectivamente mediante edicto, non sendo necesaria a súa notificación individual.

Disposición transitoria décimo sétima. *Xestión censual e inspección do imposto sobre actividades económicas.*

1. As entidades que, de acordo co artigo 22 do Real decreto 243/1995, do 17 de febreiro, polo que se ditan normas para a xestión do imposto sobre actividades económicas e se regula a delegación de competencias en materia de xestión censual dese imposto, poidan solicitar a delegación de competencias en materia de xestión censual e que desexen asumir a dita competencia en 2003, deberán adoptar o oportuno acordo

e presentar a correspondente solicitude ante o Departamento de Xestión Tributaria da Axencia Estatal de Administración Tributaria antes do 15 de abril de 2003.

A solicitude deberase presentar mesmo nos casos en que a entidade teña asumida a competencia citada en 2002, entendéndose noutro caso que se renuncia, con efectos do 1 de xullo de 2003, ao exercicio por delegación da dita competencia. As entidades poderán solicitar a delegación da xestión censual mesmo cando non asumisen por delegación en exercicios anteriores a inspección do imposto, sempre que para 2003 soliciten tamén a delegación da inspección.

A orde do ministro de Facenda que conceda a delegación da xestión censual para 2003 publicárase no «Boletín Oficial del Estado» antes do 1 de xullo de 2003. En canto non se publique a orde citada, a xestión censual do imposto continuarase exercendo pola entidade que exercese efectivamente a dita competencia en 2002.

2. A delegación da inspección para 2003 solicítase no prazo establecido no número anterior ao Departamento de Inspección Financeira e Tributaria da Axencia Estatal de Administración Tributaria, sen que neste caso sexa necesario presentar unha nova solicitude cando xa se exercese a dita competencia por delegación en 2002. O mesmo prazo se aplicará se se desexa renunciar ao exercicio da competencia por delegación en 2003.

A orde do Ministro de Facenda que conceda a delegación da inspección publicárase no «Boletín Oficial del Estado» antes do 1 de xullo de 2003.

Disposición derradeira única. *Potestade regulamentaria.*

1. Facúltase o Goberno para ditar cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e execución desta lei.

2. En particular, facúltase o Goberno para ditar cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e aplicación das tarifas e instrución do imposto sobre actividades económicas.

3. Facúltase o ministro de Facenda para aprobar os modelos de comunicación para efectos da aplicación da exención no imposto sobre actividades económicas determinada en función do importe neto da cifra de negocios do suxeito pasivo e da aplicación do coeficiente de ponderación daquela, así como para determinar os prazos e a forma de presentación das comunicacións e os supostos nos cales non será necesaria a dita presentación.

(Este real decreto legislativo inclúese tendo en conta a corrección de erros publicada no «Boletín Oficial del Estado» número 63, do 13 de marzo de 2004.)

4216 *CORRECCIÓN de erros da Orde HAC/429/2004, do 13 de febreiro, pola que se fan públicos os límites dos distintos tipos de contratos para efectos da contratación administrativa a partir do 1 de xaneiro de 2004. («BOE» 59, do 9-3-2004.)*

Detectado erro no número 2, parágrafo segundo, liña terceira na Orde HAC/429/2004, do 13 de febreiro, pola que se fan públicos os límites dos distintos contratos para efectos da contratación administrativa a partir do 1 de xaneiro de 2004 (publicada no Boletín Oficial del Estado, suplemento número 4 en lingua galega, do día 1 de marzo de 2004), procede a seguinte corrección:

No número 2, parágrafo segundo, liña terceira, onde di: «... nos artigos 2.1.a), 133.1.a), 135.1, 140.2 e 151.1 da Lei ...», debe dicir: «... nos artigos 2.1.a), 135.1, 140.2, 151.1 e 237.2.a) da Lei ...».